

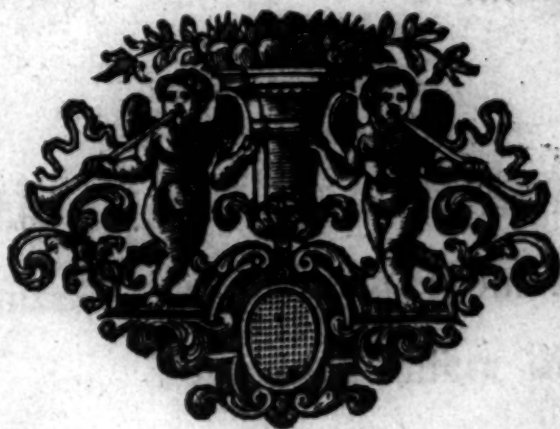
L U S U S
Westmonasterienses,

S I V E

Epigrammatum selectatum minorum
Delectus;

Quibus adjicitur, nunc primum edita,

SOLITUDO REGIA.

L O N D I N I :

Apud JOHANNEM NOURSE.

M, DCC, XL.

U S U S

Wetenschappelijke

31718

monoclonal antibodies

On the subject of the

REGIA SOLITA

APR 19 1941
M. D. C. XI.

Nobilissimis Honoratissimisque Viris

JACOBO Duci de *Chandos*,

GULIELMO Baroni de *Abergavenny*,

WORTLEY MONTAGUE,

MARTINO BLADEN

ANTONIO DUNCOMB,

JOHANNI CONDUIT,

} *Armigeris,*

Comitiis Westmonasteriensium Anno 1730.

Præfectis,

Cæterisque omnibus Regiæ illius Scholæ

Alumnis,

Lusus hosce *Westmonasterienses*,

Summo cum obsequio et observantiâ,

humillimè offert dicátque

Kalendis *Januariis*,
1730.

R. PRIOR.

Nobilissimis Honorabilissimis Viris

Jacobo Duci de Chabot

Guillelmo Ruffi de Abgarum

Wortley Montague
Martino Bladen
Antonio Daines
Johanni Condit

Comitis Westmonasteriensium Anno 1730.

Francie

Ceterisque omnibus Regis illius Scholae
Alumnis

Laus hocce Monumentum
Summo cum obsequio et observantia
humilissimis offert discipulis

Koloniae Yverniae
1730.

R. PRIOR.

LECTORIS.

LUSUS hosce, amice Lector, et, si Westmonasteriensis, amicissime, non ostentationi sed arctioribus Editoris rebus debes. Privata ipsius hæc est collectio, cui nihil de
publico

*publico suppeditatum fuit nisi
 benigna amicorum subsidia ;
 quibus comiter adjutus hoc o-
 pus, quâ spectas elegantia, in
 lucem tandem protulit. Nihil
 huc non Westmonasteriense
 irrepsisse sperat, nihil aliud
 pro certo voluit : et si hi pue-
 rorum lusus viros, severioribus
 paululum depositis studiis, de-
 lectare potuerint, proposito ip-
 sius pulchrè respondebunt. Ty-
 ronibus certè erunt usui, et in
 literarum studiis teneros eorum
 animos*

animos ad æmulationem et amo-
rem laudis acuent et excita-
bunt. Nihil hîc a moribus
bonis alienum, nihil quod ipsos
ab institutione et disciplinâ re-
missiores faciat, invenient. Nul-
li hîc inhonesti sales, nulla, ut
in libris hujusmodi sæpe nimis
occurrit, ingeniosa impuritas.
Suum sit igitur Editori meri-
tum emolumento proprio et ju-
venum simul utilitati consulu-
isse. Et si hoc ei Lectorum
benevolentiam conciliaverit, si
West-

Westmonasterienses præcipuè
 huic operi faverint, justam de-
 bitamque gratiam referet ani-
 mus beneficiorum semper me-
 mor; et se punctum tulisse
 agnoscat, quod suo utili aliorum
 dulce immiscuerit.

LUSUS

L U S U S

Westmonasterienfes.

ANNA Augusta, Pia, Felix, Parens
patriæ.

ORTUNÆ primum templi de-
dit *Ancus* honorem;
Hostilii bello gloria major erat.
Rex *Numa* constituit sacros ex or-
dine ritus,

Hinc crevit multo sub duce Roma potens.
ANNA sed auspiciis vincit felicibus *Ancum*,
Hostilium bello, relligione *Numam*.

A

Sic

Sic *Pia*, sic *Felix*, et sic *Augusta* vocatur ;
 Et plures titulos omnibus Una gerit.

Ἄει κρείσσον ὀφειλόμενον.

ÆRUMNIS graviter pressus miserâque senectâ,
 Solâ, inquit, mea sunt morte levanda mala.
 Exoptata veni mihi mors gratissima rerum ;
 Mors venit, et tremulo sic ait ore senex.
 Debemur, fateor, tibi nos et nostra ; sed, o mors,
 Si placet, ulterius debitor esse velim.

Aliquis malo fuit usus in illo.

Post victas urbes et belli tædia, miles
 Ad patriam tendit mancus, et æris inops.
 Emeritus subit inde domos, ingentia Regum
 Dona, ipsis belli perfruiturque malis.
 Felices casus ! quanto præstantius, inquit,
 Cruribus, o focii, quam caruisse cibis !

Alterius

Alterius res altera poscit opem:

HOSPES, convivis saturentur ut intima corda,

Ut læto festum sit geniale die;

Dulcia rite tuo commisce sacchara citro,

Mistâque sit lymphâ virgine fortis aqua.

Jam non laetitiae invidas epulâve Tonantis,

Tale nec illius pocula nectar habent.

Amica silentia.

Non satis instructos, rigidus Præceptor, alumnos

Pythagoras annos quinque filere jubet.

Sic didicere loqui, utque loqui didicere silentes,

Cum fari incipiant, cætera turba filet.

Ἄνδρες μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον ἔκ ἐνέφουσιν.

UNDIQUE cantores vocat ad certamina Cæsar,

Et litem harmonicam commoveamus, ait.

Certatum est: palmam poscit vocalior unus,

Stultitiæque tulit præmia digna crucem.

Cantavit melius, fateor, superando Neronem,
Plus sapuit, poterat quem superare Nero.

Ἀνὴρ δὲ φεύγων ἢ πάλιν μαχήσεται.

CONGRESSUS Parthis Crassus post prælia prima,
Vicimus, exclamat; terga dedere fugæ.
Instemus cedenti alacres, nec tela moremur,
Parthus ab averso quæ jaculatur equo:
Quid facis? has acies mox acrior instruet hostis;
Certius ut possit vincere, Crasse, fugit.

Animi levis est voluptas ultio.

JAM celebres egit Thomyris furibunda triumphos,
Et nati manes fortiter ultra sui est.
At mox sanguineæ Cyri caput injicit urnæ,
Sic inquit saties, Cyre, cruore sitim.
Palma quidem dextram potuit decuisse virilem,
Ultio foemineas sed probat esse manus.

Ardua

Ardua res hæc est opibus non tra-
dere mores.

ATTONITUS Cicero, o mores! o tempora! dixit,
Cum sua jam luxu perdita Roma fuit.

Quosnam alios mores, quænam altera tempora
Romæ

Expectet tantas Tullius inter opes?

Ut prisca redeant mores, ut tempora prisca,

Paupertas Romæ pristina sola dabit.

Ἀριστον μὲν ὕδαρ.

CUR, Baco, nequicquam muros moliris ahenos?

Stat circumfuso terra Britannia fato.

Define opus vanum: convellere nullus Achilles

Audebit muros, quos fruit ipsa Thetis.

ASPICE, quàm teneræ turgent in palmitæ gemmæ,

Prodit et in summum seminis herba solum.

Nequicquam mulcent auræ, sol firmat, alitque

Frustrà purpureas terra benigna rosas.

Jupiter ipse suo descendit plurimus imbre,

Parturit hinc fructus terra rigata novos.

Aurato quondam descendit Jupiter imbre,
Ditior hoc pluvio jam rigat imbre solum.

Arte emendanda est fortuna.

SÆPIUS optâsti nativas, Dædale, Cumas,
Dum Labyrinthæ te tenuere domus.
Sed frustra: heu! patuit nec terra nec æquor
ituro,
Sola levis tutæ spem dedit aura fugæ.
Nec spes vana; novas librans nam corpus in alas,
Tutus per vastum carpis inane viam.
Luditur artifici fati inclementia dextrâ,
Aurâque sola fugæ si patet, arte patet.

Aude aliquid.

QUIO terrere potest sperantem grandia? quid me?
Dat menti stimulos ambitionis amor.
An mihi tu Nioben memorabis honoris amantem?
Supplicium a superis non tulit illa grave.
Namque hujus Pario dum marmore contegit ossa,
Erigit huic statuas hostis Apollo novas.

Aude

Aude hospes centemnere opes.

CAMBER natali celebrat convivia festo,
Et fluit ad lautas plurima turba dapes.
Hic lac concretum torret pinguedine stillans,
Et properat proprios quisque parare cibos.
Lauta quidem coena est, cum jactes, Cambro-
Britanne,
Quot tibi convivas, tot simul esse coquos.

Audentes fortuna juvat.

GRÆCIA jam multos bello consumpserat annos,
Et Troja incolumis stabat, ut ante fuit.
Hinc structo se claudit equo fera turba, parata
Seu versare dolos, sive perire dolis.
Sors favit Danaïs audentibus ultima; Trojam
Ceperunt, quia non pertimere capi.

— Bene multa ministrat
Impetus. —

VICINAM ad villam Batavus dum lu-
bricus errat

Per glaciem, et prono corpore carpit iter,
Impetus ipse celer vestigia firmat euntis ;
Currere cum nequeat, tum neque stare potest.

Cum per flagrantē serpunt incendia vicos,
Eruta sulphureo pulvere tecta cadunt.
Cessat sœva lues, ignisque extinguitur igne,
Flammâque tarda nocet, cum violenta juvat.

Bibitur

Bibitur ex vitro.

FORTE fuit bibulos inter clepsidra sodales,
 Quæ monuit celeri tempus abire fugâ.
 Quidam ait, o; tecum mihi nil, clepsidra, beatâ
 Non norunt horas hoc numerare vitro.
 PONIMUS in mensam calices adamantæ notatos;
 Et Pholoæ sacer hic, et sacer ille Chloæ.
 Quin, ubi mox fugiens ætas et forma recessit,
 Frangitur in vitreo nomine prisca Venus.
 Frustra, alate puer, tibi regna perennia spondes,
 Quæ tibi cum fragili sint peritura vitro.

Ad Comitem de DORSET.

SCULPTIS, docte Comes, vitrum dum nomine
 Nymphæ,
 Phyllida seu malis scribere, sive Chloen;
 Perge ultra, et nympham Patriâ dignare Ca-
 mœnâ;
 Marmoræque haud poterunt hoc superare vitrum.

Ad serenissimum *GEORGIUM Walliæ*
Principem.

CÆSARÆ spes prima domûs, clarissime princeps,

Quot tibi propinat pocula plena **Brito**!

Quam benè gessisti regni moderator habenas!

Non Dii, non Cæsar defuit imperio.

Olim cum precibus non exoranda **Britannis**

Abstulerint regem, cum tibi fata patrem,

Sic **FREDERICUS** avum referat virtute, Tuasque

(Sed raro absueris) sic gerat ille vices.

Cæcus

Cæcus amor sui est.

LAIS anus speculum per longas consulit
 horas,
 Nec tamen in speculo Laida pernit anum.
 Nec capite in toto canum reperire capillum,
 Nec rugam in totâ fronte videre potest.
 Seu verum est speculum, quod amanti ostendit
 amatam,
 Seu Speculum est mendax, Laida Lais amat.

Cineri gloria fera venit.

AUDIS Mæonides, nigris inclusus Avernis,
 Audis, ut nostro semper in orbe sonas?
 Ecce suæ vatem Pallas te vendicat urbi,
 Ecce sum dicit Smyrna, Chioſque ſuum.

Te verò, in triviis tentantem carminâ frustrâ,
 Noluit esse suum Smyrna, Chiósque suum.
 Heu! quam parva feres solatia mortis in umbrâ,
 Quod fervet cineres illa, vel illa, tuos!

—Communis sensus in altâ
 Fortuna rarus.—

Ut multis opibus dignus sit divitis hæres,
 In propriâ genitrix hunc fovet alma domo.
 Rura colit; nunquam invitum labor improbus
 urget,
 Nec teneras lædunt vimina sæva manus.
 Non illum libri, non vexat cura magistri,
 Nec nisi nutricis ridet amâve sales.
 In quantum spe tollit avos! quis dignior hæres
 Materno ingenio, divitiisque patris!

Consule quid valeant humeri.

Robustis fert mundum humeris, et pondere
 curvus

Sudat, et ingenti mole laborat Atlas.

Quos

Quos nervos, quam cervicem, quæ brachia, cru-
rum

Quam validos nexus, tam grave poscit onus!
O cautè incedas! minimus nam si tibi lapsus.
Offendat gressus, Omnia corruimus.

—————Creditur ingens
Pauperies vitium.—————

AURATOS juvenis Pellæus gestat amictus,
Creditur hinc magni filius esse Jovis.
At Cynici laceras ridet plebs improba vestes,
Atque hinc contemptus dicitur esse canis.
Hic canis, ille Deus; dedit hoc discrimen a-
mictus:

Si mutas vestes, hic Deus, ille canis.

Cur nescire pudens pravè quam dis-
cere mavis?

COOPERAT ut Græcè jam balbutire, Catonem
Romani irrident nescia turba senem.

Spernè

Sperne tamen sapiens Romæ fastidia, serò
 Nec pudeat Grajos posse tonare sonos.
 Qui jam te rident, te non didicisse pudenter,
 Tandem erit his ipsis non didicisse pudor.

Currite ducentes subtemina, currite,
 fusi.

CUR utrosque vagus currit mercator ad Indos?
 Cur dubium incertas per mare quærit opes?
 Non oriente opus est, non hæc adeunda pericla,
 Vos modo si patriæ vellera fertis, oves.
 Lana dabit propriis ut deffluat Anglia gazis,
 Ex filis pendent fata Britanna suis.

Cur turpe putas nescire fateri.

ÆNIGMA obscurum me quæstio torquet anilis;
 Subnuè responsum, subnuè, Apollò, mihi.
 Subrisit Deus, et meditando extundere, dixit,
 Nil potes: ignarum te fateare, scies.
 Ipsa ultrò expediet tibi rem sine numine nostro,
 Nam rogat ut doceat, non doceatur, anus.

Dabitur

Dabitur licentia sumpta pudenter.

PARCIUS obtundas precor, Attale, par-
cius aures,

Linguâ crede mihi, nolo perire tuâ.

Rarius obtuleris si te mihi forte vacanti,

Dulce fatis verbis reddere verba tuis.

Sin tacitum impellas quovis sermone molestus,

Me nego vel vacuum posse vacare tibi.

Damna juvant.

MILES, crure minor, vel utroque orbatus oculo,
Chelseiana decens incola tecta subit.

Hic alacres bene pastus agit noctesque diesque,

Quæque dedit memorat vulnera, quæque tulit.

Felix

Felix damnum, inquit, felicia vulnera! tales
Integra non poterant membra parare lares.

Ex quo surgentes nobis promissimus ædes,
Ventis expositos septima vidit hyems.
Artifice inceptum claro, et tot sumptibus auctum
Frustra, pendet opus, spes tamen una manet,
Quod non Hanneſius, non rex, proceresque fa-
ventes,
Hoc veteris tecti forte ruina dabit.

SARMATICO superante, Getarum ex plebe virago
Cessit in hostiles, bellica præda, manus.
Regi verna placet, mox et volventibus annis
Fit thalami confors imperiique comes.
Non hæc stemma patrum, non copia dotis avitæ,
Sed, quæ vincla dedit, fors tibi sceptræ dedit.

Dant animos socii.

SARTOREM populus timidumque et dicit inertem,
Sartorem vulgus denegat esse virum.
Quamvis non solus numero tamen ille valebit,
Octo sartores adde, Vir esse potest.

QUÆ

Quæ sola attonitas tinnitu verberat aures
Campana, heu! funus lugubre adesse monet.
Atqui cum turris concentu personat æris,
Læta canens victos procubuisse duces;
Hæc quoque conspirat, nuper quæ mœsta sonabat,
Cúmque aliæ placeant auribus, illa placet.

Cum primum aggreditur præcentor rusticus hymnum,
Vox tremit, et tremulo vix sonat ore melos.
At populi ingeminat junctus cum clamor ad aures,
Stridet, et egregiè templa canendo quatit.
Tot fluit in numeros, tot habet discrimina vocum,
Ut solum hunc plenum dixeris esse chorum.

ANTIQUUM Thami, vates, exquirite fontem, |
Ut primum exili defilit unda vado.
Mox se addunt aliæ Nymphæ socialibus undis,
Quæque suum excipiunt Naiades amne Deum.
Volvitur his surgens sociis animosior Isis,
Non alio ritu Thamisis esse potest.

Da quod amputem.

PANNICULOS Barathro furtivos sartor avaro,
 Quas aliena dedit copia, mandat opes.
 At panno ne parce, etsi furabitur ille,
 Nam si vel minimum des, quod habebit, erit.

Da sapere et fari.

DISCIPULI quinos Samii siluere per annos,
 Sic iussit rigidæ lex veneranda scholæ.
 Interea hauserunt docti præcepta magistri,
 Et taciti studiis incubuere suis.
 Hinc tantum Italicæ surgebat gloria sectæ,
 Quod tum cœperunt, cum sapere, loqui.

Dat veniam corvis vexat censura co-
 lumbas.

IMPLICAT innocuum volitantis aranea muscæ
 Corpus, et implicitum dira venena necant.
 Huc illuc sed apes tutâ secant æthera pennâ,
 Quæris apes cur non læditur? illa nocet.

Defendit

Defendit numerus.

IRASCENS rabido clamat Fanaticus ore,
Quem clausum tenuit Bethlemiana domus ;
Cum totam plures insanivère per urbem,
Consilium his fanos perdere quosque fuit.
Hinc victi numeris nos carcere claudimur, et quo
Sobria pars hominum vivimus ecce modo.

BLANDIOR indulgit, felix, tibi Parca, novena
Nam tibi net Lachesis fila novena colo.
Hinc, si missa voles celsi de culmine tecti,
Volveris in tutos præcipitata pedes.
Nec, miseram licet infestent laniique, canesque,
Te lanii exanimant, exanimantve canes.
Si moriari semel, si bis, si terve quaterve,
Plus quàm dimidiã parte superstes eris.

Delirant reges, plectuntur Achivi.

CONTRA Pompeium dum sævis, invidet Cæsar,
Impius in Latii stringitur ensis agris.

Hinc

Hinc sancti patres, equitumque hinc nobilis ordo,
 Et vulgi mixtim corpora fusa jacent.
 Rivalem ille pati dum nescit, et ille priorem,
 Cogitur innocuus civis utrumque pati.

—————Demit honorem
 Æmulus Ajaci.—————

SECURUS tacitâ dum Domitianus in aulâ
 Muscarum ferulis agmina sternit ovans.
 Urbs regem delirum ultrò contemnit, et odit
 Tam parvo tinctas sanguine Roma manus.
 Quid mundum superasse juvat? quæcunque su-
 perbis
 Provenit ex aquilis gloria, musca rapit.

—————De turribus altis
 Det campana sonum.—————

INFANS vagitu dum personat æthera, nutrix
 Sistere vult strepitum, plus tamen ipsa strepit.

Mox

Mox quatit a tenero pendentia cymbala collo,
 Hos puer arrectâ combibit aure sonos.
 Non ita dulce melos, sed dum campanula tinnit,
 Neve infans vagit jam, neque garrit anus.

WESTMONASTERII Thomas dum deferit arces,
 Eque ruinosâ turre coactus abit.
 Ignotam Pauli migrans novus hospes ad ædem
 Ingemit, et gemitu rumpit utrumque latus.
 Rumpitur, et rumpatur : erat nam corde Papista,
 Qui poterat Paulo præposuisse Petrum.

Dic aliquid de tribus capellis.

IN mediâ pinguis reboat dum Nævolus aulâ,
 Et vocum torrens præpes ab ore ruit.
 Nobile nunc miseri percurrit stemma clientis,
 Et super antiquis multa recenset avis.
 Quin tu, floridule orator, præconia mitte
 Garrula ; ne laudes, sed tueare reum.

Dicam

Dicam *terrestria signa:*

CÆRULEI pinguntur apri, rubrique leones,

Nec cynus niger hic rara videtur avis.

Te, natura, sequi pictoribus una vetustis

Laus fuit, at nostros non potes ipsa sequi.

Dic mihi si fueris tu leo, qualis eris.

Si tibi communis detur custodia censûs,

Dixti, quam justus, quamque fidelis ero!

At tibi cessissent cum vectigalia curæ:

Justus honestus homo, tu quoque quæstor eras.

Quid pellem horrifoni tibi sumis, aselle, leonis,
Sic sperans dominum fallere posse tuum.

Quamvis sis tumidus tanti sub imagine monstri,
Detrahitur pellis, detrahiturque leo.

Qui pater et princeps conscendit Papa cathedram,
Distinguit sese nomine quisque novo.

Pro bonitate suâ Clemens vult ille vocari,

Ille suâ mavult pro Feritate Leo.

Sed bene Clementem, bene sed perpende Leonem,
Sævus erit Clemens, et Leo mitis erit.

Dicite defectus Solis Lunæque labores.

Cum tua furta, Venus, clarâ Sol luce retexit,
Phœbum quam velles oculuisse caput!

Occulit ille caput, sed quæ spes, Diva, latendi?
Cum prodat faciem non minus umbra tuam.

Ad Comitem de Dorset.

Cum titulos ornes et Avitos dignus honores,
Cum nostram hanc repetas non sine laude scholam.

Si noster cœlo radios subducatur Apollo,

Si nostrum infelix obruat umbra diem:

Rebus in obscuris te, lumina, poscimus omnes,

Ipse orere, et Patrio fidere sparge diem.

Dies pulchro distinguitur ordine
rerum.

SÆPE, puer, feriem actarum mirabere rerum,
Respiciēsque tuā pensa peracta manu.
Hanc consumpserunt Ciceronis opuscula lucem,
Hæc mihi Mæonides, hæc Maro, lectus erat.
Heu! celeri fugit hora gradu, fugiâtque licebit,
Dum manet in chartis, quæ fugit, hora tuis.

Difficiles aditus primi.

EXERCET per rura obscœnum ubi saga la-
borem,

Fascinat et porcos, diminuitque greges.
Vestibulum ante ipsum primoque in limine fixa
Ungula signatos sacrat equina lares.
Rusticus haud metuit pueris, licet ostia pandat,
Incolumem præstant limina tuta domum.

Disce

Disce tubo genitos haurire et reddere
fumos.

SANUS es? extemplo facit ægrotare Tobacco,

Æger es? hunc ipsum fumito, sanus eris.

Herba eadem sanis dat morbum ægrisque me-
delam,

Nescio quid majus Pelias hasta potest.

ALDRICIUS nobis nomen memorabile, Pæti

Omnia qui novit commoda, sic cecinit,

Pætum mane viget, marcescit nocte, caditque:

-Primo mane viget sic homo, nocte cadit.

Ut redit in cineres incensum; mortuus omnis

Sic redit in cineres, fitque quod ante fuit.

Quis non e tubulis discat nunc reddere fumos,

Vivere cum doceant et bene posse mori?

Dolus an virtus, quis in hoste requirit?

Si Tydidem unquam victorem inducat Homerus,

Virtus per quam dux vicit aperta fuit.

Quod si victorem vates describat Ulyssëm,

Jam Tros Dulichiâ plurimus arte cadit.

Sive hoc Troja cadat, sive illo, nemo, requirit,
Sed certè ut caderet victor uterque fuit.

Dos est magna parentum virtus.

ARDET Fabricius Romanum extendere nomen
Integer, indomitus pectore, spreto opum.
Sæpe triumphato redit haud ditatus ab hoste,
Nec moriens natis quod tribuatur habet.
Sunt tamen haud inopes, nam tanto patre creatis
Dos, quodcunque potens Roma tenebat, erat.

Dulce et decorum est pro patria mori

UT vidit laceros sibi constans Regulus artus,
~~Et membra indignis dilacerata modis,~~
Membra mihi, Carthago, inquit, lacerando tri-
umphes,
At mihi quod laceres membra triumphus erit.
A te quod cecidi multum latere; sed ipse
Plus hætor patriæ me cecidisse meæ.

— Ego paucis
Offendor maculis. —

DULCIA quisque sinu cur gestat carmina
Flacci?

Cur hiat assiduâ pagina trita manu?

Ille potest os magna sonans æquare Maronis?

Illéne delicias vincere, Naso, tuas?

Sed maculis expers fuit, et limatus ad unguem,

Inque omni luit carmine tota Venus.

E minimis maxima.

TENDIT ad extremos deducta e montibus Indos

Et gerit arma utero puppis adunca suo.

Sed tamen exiguâ naves ab origine natæ,

Et movet in mediis glans fera bella fretis.

BELINI ad portam secretum foemina grande
Vicinae tutis auribus imposuit.

Rixantum hinc sequitur clamor dirusque tumultus,
Principium hinc capiunt praelia dira suum.

Quis neget ex minimo procedere maxima motu?
Cum, qui tanta dedit bella, susurrus erat.

ISIS, per virides serpens argenteus ulvas,
Vix tenui inceptum flumine radit iter.

Mobilitate auget, virisque acquirit eundo,
Thamisis et rapidas in mare volvit aquas.

Sic fons exiguus vastum se expandit in æquor,
Oceanusque, rates qui capit, Isis erat.

USQUE colo et calathæ affuetos operæque Mi-
nervæ

Virgineos digitos improba pungit acus.
Guttatim tenero distillat corpore sanguis,

Exhalansque animam languida nymphea cadit.
Infelix tua fors, fatum et miserabile, virgo!

Quàm telum exiguum, quàm grave vulnus
erat.

Est locus unicuique suus.

Quid ruis armatum, Cytherea imbellis, in hostem?

Quid gravis insolitas conterit hasta manus?

Quid teneros durâ religas sub casside crines,

Infirmum valido cingis et ense latus?

Tu, Dea, semper ames, nec tela virilia sumas;

Non galeata potes vincere, nuda potes.

Est virtus placitis abstinuisse bonis.

Sicca peragranti Libyæ deserta Catoni

Hauustus in inversâ casside fertur aquæ.

Hanc tamen ille, urit quamvis sitis arida fauces,

Spectanti toto milite fundit humi.

O vis admiranda animi! dominatur in orbe

Devicto virtus Cæsaris, et minor est.

Ευσεβίης ἐκ ἀπόλλωλε χάρις.

INSISTAS iter, Ænea, per tela per ignes,
Intrepidus patriæ sacra patrémque feras,
Circum acies Danaûm sese licet undique fundant,
Innumeras strages inter et arma virûm.
Te sacrum defendit onus, servâtque vicissim;
Dum patris servas tu caput, ille tuum.

—Eutrapelus cuicunque nocere
volebat

Vestimenta dedit pretiosa. —

THESTYLIS invehitur plaustro rudis hospes ad
urbem,
Veste decens, simplex moribus, ore rubens.
Hanc anus excipiens blandè, bona mater agrestem
Mutare ornatum splendidiore parat.
O fugias, longè fugias fallacia dona,
Quæ simul indueris, Thestyli, tota peris.

Excidi nequeunt stultis hærentia.

LANGUIDA scemineos sentit matrona vapores,

Et queritur neque vel sana, nec agra diu.

Creber adest medicus, mannâque oleûmque ministrat,

Nec superat bilem Manna oleûmve gravem:

Bajarum tandem lymphas petit illa salubres,

Ne tamen hinc sponsus speret ineptus opem.

Dum multo splendet populo Bathonia, semper

Vere renascentem sentiet illa febrem.

Exigui est animi velle et non posse
nocere.

QUEM mors Hispano de carcere solvit amica,

Hæretici ad poenas ducitur effigies.

Lene ibi tormentum panni patiuntur, et igni

Devovet errores lintea imago suos.

Nugæ! si sequitur manes cura ulla sepultos,

Hæretica innocuas despicit Umbra minas.

Ex ovo omnia.

ANSER erat quondam (veterum sic fabula narrat)

Aurea quæ Dominæ protulit ova suæ

O felix domina, atque ales pulcherrima! certe

Ex ovis possunt cuncta venire tuis.

Facile cum valemus recta consilia
ægotis damus.

IMPERIOSA suo dominatur Lydia Crispo,
Et quodcunque procax hæc jubet, ille facit:
Vendere jam timidum vult Lydia rura maritum;
Et patrias jussus vendere vendit opes.
Miraris misero tanta unde infania Crispo?
Tu, tibi cum fuerit Lydia, Crispus eris.

Fallere credentem non res operosa.

FOEMINA cui pendet de tergo squallidus infans,
Omnibus ad votum fata futura refert.
Dantur opes avidis, senibus longissima vita,
Virginibus pueri, virgo decora viro.

Callida anus magis est, magis an tu credula
turba?

Callida anus, sed tu credula turba magis.

Dum mentita genus, cultusque induta viriles,

Romanum gessit Papa Joanna pedum.

Fœmineæ fraudi grex se commisit ineptus,

Atque piè verum credidit esse senem.

Pastori nimium tu, Roma, heu credula; nam-
que,

Si nequeat falli, fallere Papa potest.

Fallere plana solent.

VIR fuit, exigua a collo cui lintea pendent,

Cui vestis, cui frons sobria, curta coma.

Protulit hic merces; seu sumas, sive relinquas,

Hæc bona sunt certè, dixit et imposuit.

Non pudit falli; quis enim non fallitur, in-
quam?

Sed falli a tantâ simplicitate pudet.

—Falsos in tempora crines.

Addit. —

INCEDIS calvo spectandus vertice, Cæsar,
Seu Lybiæ soles fers, Britonúmve gelu.

Nil tibi crine opus est ; quocunque sub axe moraris,

Quæ tua defendat tempora, laurus erit.

SUNT hic queis volitant humerum per utrumque capilli,

Inque sinus multæ defluit unda comæ.

Credas hos superâsse κατηκορόντας Ἀχαιῆς ;

Sin intus spectes, plus sapere Phryges.

Fas est et ab hoste doceri.

FRUSTRA indefessus persers, Catilina, labores.

Dum cura adversi consulis æqua tuæ est.

Dum tu das operam, magis hinc dat consul ; et
hosti

Terror et exemplum fit tua cura tuo.

Discit ab hoste suum devincere Tullius hostem ;
Et, cur nil timeat, colligit unde timet.

Fastidit olus qui novit regibus uti.

Est Petrus e sylvis, viridi tunicatus amictu,

Nescius humanos fingere voce sonos.

Decussæ huic quercu glandes, herbæque fuerunt

Pabula, thesauris sepositæque nuces.

Limina nunc regum visit, nunc divite luxu

Pascitur, ignotis luxuriâtque cibis.

Quò cito dediskas glandes herbâsque nucésque,

Ut sapit Ulricus, tu quoque, Petre, sape.

Fatetur quis se scire nihil ?

Cum soli Grajas septem sapuere per urbes,

Quam sapiens ætas ! quam bene docta fuit !

Sed nunc vix totidem se stultos esse fatentur,

Cedite nunc sæclis sæcla priora novis.

Tum sapiens scriptor, populo plaudente, tacebat ;

Quisque sibi plaudit nunc, populûsque tacet.

Felices, quorum nova mœnia surgunt.

Ad Comitem de BURLINGTON.

SURGENTIS Trojæ condunt nova mœnia divi,
Auspicio surgant ut meliore lares.

Arx Trojana Deis ; Te Burlingtone, superbit
Nostra, nec artifices mallet habere Deos.

Fictis jocari semper fabulis.

CIVILIS trahit in partes discordia Romam,
Et ruit in sacros plebs malefana patres.

Fabellâ attentas Agrippa Menenius aures
Detinet, atque omnis protinus ira cadit.
Debes imperium, et leges, et patria jura,
Huic tempestivo, maxima Roma, joco.

Fortiter ille facit qui miser esse potest.

En! sequitur sed non dejecto Regulus ore
Victoris, victor non minus ipse, rotas.

En

En ! solitâ facies est majestate verenda,

En ! quam terribilis regnat in ore decor.

Membrâ mihi laceres, Carthago ; et sit decus,
inquit,

Imposuisse tuum vincula, tulisse meum.

Fronti multa fides.

THAIS anus damnat generosi pocula Bacchi ;

Sola, inquit, nostram mitigat unda sitim.

Verbis nulla fides, sed fronti plurima : rubro

Noscitur ex naso, quod bibit illa merum.

MIRARIS quare incedas quocunque per urbem

Turba tibi est omnis vaticinata crucem.

Dicam : suspecto cum sis tam nubilus ore,

Fronti multa tuæ est, hinc tibi nulla fides.

ANTE fores pendet fons notum insigne tabernæ,

Et late pictas ejaculatur aquas.

Vinosi, procul este, merum ne quærite ; signo

Multa fides, nam plus invenietis aquæ.

— Frustrâ qui splendeat, unus et alter
Assuitur pannus. —

EN sartor tunicam, conjungens fragminibusque
Fragmina reliquiis reliquiâsque, facit.

Mille hîc panniculi splendent et mille colores,
Pulchrior haud Iris splendidiôrve nitet.

Qui tamen artificis mentem mirare manûsque,
Hæc simul indueris tegmina, stultus eris.

Furor arma ministrat.

UNDIQUE Cæsaream navem cum cinxerat hostis,
Nec jam sufficerent amplius arma viris.

Dira balistæ igitur me vis jaculetur in hostes,
Miles, ab accepto vulnere tardus, ait.

Arma ubi non furor inveniet? si cætera defint,
Ipse sibi irascens arma furoris erit.

Gaudent scribentes quicquid scrip-
sere beati.

AD lusus quoties juvenes hilarésque puellas
Festâ Valentini concelebranda vocant ;
Quisque suam juvenis chartæ pro more puellam
Inscribit, juvenem quæque puella suum.
Jucundi risus et gaudia vera sequuntur,
Nam scribunt quicquid scribere jussit amor.

Gaude quod spectant oculi te mille
loquentem.

Dum sanas læsos oculos per compita, Reade,
Ad vocem currit plurima turba tuam.

Quod

Quod spectant te mille oculi, placet hoc tibi,
Reade,

Quod te non spectant, hoc tibi, Reade, placet.

ANTONI, indignum miseri post funus amici,
Declamaturus pulpita celsa petis.

Hinc turbam ipse vides, hinc ipse videris ab illis,
Et contracta tuo pendet ab ore cohors.

Quot te dicentem infixi mirantur ocelli,
Marce, tot ultor habes in tua iussa manus.

Ad Comitem NOTTINGHAMIÆ.

INSANI penitus quod dogmata conterat Arri,
Egregium profers, nobilis Auctor, opus.

Utraque promeritas tibi fert Academia grates,
Et Cleri laudes vox sonat una tuas.

Sæpe inter procures oculi te mille loquentem
Vidère, innumeri sed tua scripta legunt.

Genus nisi cum re vilis algâ.

FERT lænam ex humeris pendentem sutor Iberus,
Et longo macrum cingitur ense latus.

Jactat

Jactat avos, quamvis vacuâ, proavósque, crumena,

Et vanâ exultans nobilitate tumet.

Abjice vel crepidam, sutor, vel nobilitatem;

Non bene fert crepidam tam generosa manus.

— Grande doloris

Ingenium —

CARCERE clauso nigro dum flet Philomela, nefandum

Prodidit ingenio, quod nequit ore, scelus.

Tereos incesti depingit callida crimen

Veste super, doctâ quam variavit acu.

Quid non posse putas fieri dictante dolore?

Aur ubi non lingua est, si neque dextra tacet?

Gratia ab officio quod mora tardat
abest.

MILLE fatigatus votis precibúsque pudicis,

Hermogenes, panso gutture, dulce canis.

Num

Num speras grates? vocis pretium antè tulisti,
Jure suo cantum tot meruere preces.

— Grex totus in agris
Unius scabie cadit. —

SOMNIA dum cerebri profers, Mahumeda, ca-
lennis,

Et paradistacas, quas tibi fingis, opes.

Campestres Arabas idem rapit entheus ardor,

Inficit et Libyes, quæ patet usque plagas.

Inde per Europam atque Asiam contagia serpunt,

Eo tota unius terra furore furit.

Hæ tibi sint artes.

O A N N Æ pietas titulo dignissima sacro,
 Quæ Jani claudit templa struitque nova !
 Non tibi, Londinum, sunt propugnacula belli,
 Quamvis turritum tollis ad astra caput.
 Pro vallo pietas, tibi pro munimine templum,
 Et pro militibus sanctior ordo togæ.

Ad mare pacificum, pacis non vana futuræ
 Omnia, securæ vela dedere rates.

Jam primum Angliacas videt India tuta ca-
 rinas,
 Pandit et auriferos terra beata sinus.

Prodiga

Prōdiga quas contra fusos impendit Iberos
Anglia, nunc Anglis reddet Iberus opes.

CÆTERA dum posito mitescunt agmina ferro,
Armis splendet adhuc Finsburiana cohors.
Dispositas hinc inde acies longo ordine pandit;
Confertur densus pes pede, virque viro.
Perge, animosa cohors, victrix sine clade tri-
umpha,
Prælia tu paci non inimica geris.]

Ἡ χάρις ἀλλάξει τὴν φύσιν ἔ δύνῃται.

QUI nummum et vestes misero moestissimus
ore

In triviâ a populo prætereunte petit.

Accipit et vestes et nummum, at munus inane;
Namque iterum est nudus cras, iterumque ro-
gat.

Mitte supervacuos sumptus et inutile donum,
Seu dare, seu libeat non dare, nudus erit.

Hic

— Hic vivimus ambitiosâ

Paupertate omnes. —

VESTIBUS, incessu, galeâ, plumisq[ue] superbus

Histrion regales scenicus æquat opes.

Terrarum hunc Dominum Pellæum aut Cæsara
credas,

Aut Pyrrho heroem dixeris esse parem.

Nec tamen imperium cordi huic, nec gloria
sceptri,

Una sed hæc, ut cras prandeat, ambitio est.

His saltem accumulem donis et fun-
gar inani

Munere. —

CUR scripta Aldricius mandavit dulcia flammis?

His tumulum donis accumulare juvat?

CUR nimium sancti hæredes mandata sequuntur,

Nec cauti nobis, consulere magis?

Sunt, si spectemus cui dentur, inania dona;

Si Patriam spectes, sunt pretiosa nimis.

Auspiciis, Aldrice, tuis nova moenia surgunt,
 Atque implet multus scrinia docta liber.
 Excolit ingenuam felix tua cura juventam,
 Nec finis augustam degenerare domum.
 Præcipuum tamen hoc ædes tibi regia debet,
 Quod dignos, vel te qui sequerentur, habet,

Cum subit illius lætissima frontis imago,
 Quam nostri toties explicuere sales;
 Cum subit et canum caput, et vigor acer ocelli,
 Et dignâ mistus cum gravitate lepos.
 Solvimur: in lachrymas, et, inania munera,
 Ad tumulum sparsis fert Elegeia comis.
 Aldricio, debent cui munera tanta Camoenæ,
 Hoc tribuisse, parum est, non tribuisse, scelus.

Ad Episcopum WINTONIENSEM.

ALDRICIO memores solvi dum poscis honores,
 Aoniûmque jubes carmina ferre chorum.
 Quid tibi, quid tantâ dignum pietate precemur?
 Ut vivas annos illius, atque tuos.

O Præsul, Musas longum tuearis ; amico
Quémque piè tribuis, sit tibi serus honos.

Honores mutant mores:

Cum juvenis Macedo primis effulsit in armis
Nobile jactavit stemma, Philippe, tuum,
Imperium terris, animum cum æquâset Olympo,
Progenies, spreto rege, Tonantis erat.
Hic sistat victor, nec transeat æquora ; nam si
Plus vincat, patrem nollet habere Jovem.

Honos alit artes.

REGIUS est servus positum cui nomen ab arte,
Muribus infestum foricibúsque caput.
Ille ego sum, clamat, per quem caret aula rapinis,
Ille ego sum certum furibus exitium.
Maecte arte egregiâ ; si res promissa sequatur,
Pensio cui detur, dignus es, et tunica.

Hunc

Hunc atque hunc superare labora.

Russius, ut fulsit primum in juvenilibus armis,
Infima militiæ munia Cæsar obit.

Mox ad majores paulatim assurgit honores,
At nullos, nisi quos promereatur, avet.

Macte animis, alios aliósq̃ue evincere certa,

Et tandem vero nomine Cæsar eris.

Idem cum duo faciunt non est idem.

CAUSAM agit agrestis sic coram iudice,
vaccam

Bos meus occidit, vir venerande, tuam.

Iratus iudex, dabitur mihi pro bove taurus.

Occidit vaccam bos tuus, erro, meam.

Curat lex igitur. Iudex venerandus, at ipse

Erravi, dixit; lex vetat hoc fieri.

Ignavis precibus fortuna repugnat.

DUM surgunt venti pelagúmque a sedibus imis

Evertunt, et nox incubat atra mari;

Æneæ frustra solvuntur frigore membra,

Et frustra duplices tendit ad astra manus.

Interea

Interea nautas validis incumbere remis
Tu, Palinure, jubes: tum valere preces.

De vobis facile est: si ignoraret iste Cato,

Ipsi ignorantibus non fore ipse Cato.

**Ignavum fucos pecus a præsепibus
arcent.**

PER Batavum plateas (ita, gens operosa, cavetis)

Mendicus nemo, nemo vagatur iners.

Non cæcus, non claudus iners; modo sint tibi,
claude,

Qui profint oculi, sint tibi, cæce, manus.

Non operum immunis puer est, non grandior
ævo;

Sed sua stant puero, stant sua pensa seni.

O prudens hominum respublica! quam meliorem
Utopiam dederis tu, More, tûve Plato?

Imperio perpetuo capitur per hanc Commem-

Velocem celeritate una perit sua vita.

Ignoscas multa aliis, nihil tibi.

ALLOQUITUR mœstos Cato sic moriturus amicos;
Imperium mundi jam sibi Cæsar habet.

Vos miseræ veniam patriæ vel ab hoste petatis,
Submissis veniam civibus ille dabit.

De vobis facile est; si ignosceret iste Catoni,

Ipsi ignoscendus non foret ipse Cato.

Illuc unde abii redeo.

Cæcus equus, patiens operis, versatile saxum,
Sole recens orto, sole cadente, rotat.

Progreditur misero sua per vestigia gressu,

Sed redit ad veterem progrediendo locum.

Ne tamen irridens operosum sperne caballum,

Terrarum magnus nam facit orbis idem.

IMPETE perpetuo rapitur per inane Cometes,

Velocem emensus quâ patet aura viam.

Nec tamen ingenti, quo volvitur, impete jusso

Deviat e cursu limitibusque datis.

Quin iterum terris fatale rubescet, et alter,

Cum tria complêrit secula, terror erit.

Immenſum gloria calcar habet.

ASPICE, dum duro petitur certamine palma,
 Inſtet ut acer eques, currat ut acer equus.
 Ambo quidem ſudant, et par cauſa rurget utroſ-
 que,
 Nempe equitem ſtimulat gloria, calcar equum;

Ineſt ſua gratia parvis.

CORPORIS humani varios circumſpice nexus,
 Pars facit officium parvula quæque ſuum.
 Crura licet ſolidum ſuſtentent fortia corpus,
 Deme pedis digitum, fortia crura labant;

Inimicum eſt nimium laudare.

PASCENTEM in viridi corvum videt ilice vulpes,
 Cur argutâ, inquit, cur tibi lingua ſilet?
 Non ſic populeâ cantat Philomela ſub umbrâ,
 Et tibi Ledæus carmine cedit olor.

Esca cadit patulo crocitare parantis ab ore :

Laudari voluit corvus, et esuriit.

In nova fert animus.

Quid toties victo redit in præcordia virtus?

Quæ tibi quæsitæ est vel fugiendo salus?

Scilicet egregiam laudem et spolia ampla referre

A duce sperasti, rex Lodoice, novo.

Ductores frustra mutas, Marlburius idem est ;

Expediit ut vincas, mutet ut Anna ducem.

In rebus lætis par est mensura ma-
lorum.

STANT Jovis ad solium diversæ fortibus urnæ,

Altera plena bonis, altera plena malis.

Temperat ille bonis mala, quæ funduntur in or-
beni,

Quæ bona sunt multis implicat ille malis.

Sic intermixti rivum volvuntur in unum,

Fons et origo boni, fons et origo mali.

In tenui labor, at tenuis non gloria,

Quæ nostros fugiunt visus, animalcula præbes,
Lewenhocke, tuo conspicienda vitro.

Inclytus hinc audis, hinc gloria, Belga, perennis
Parta tibi, exiguum quod nihil esse finis.

Nasci lineolam ex puncto geometra fluenti
Monstrat, et expansa est inde superficies.

Materia hinc surgit rerum et densissima moles,
Inde Mathematicis nobile crescit opus.

Ingenia exercet parvum celeberrima punctum,
Sed punctum est nostri fabrica tota globi.

CUSPIDE quæ Boream petit irrequieta trementi,
Continet exiguam nautica pyxis acum.

Itur sub quâcunque plagâ, quodcunque per æquor,
Hæc regit, incertam nec finit ire ratem.

Gloria tantillo debetur quanta labori?

Hinc, Brito, subjectis tu dominaris aquis.

SEMESUM et plusquam semesum e marmore no-
men

Eruit ut Criticus, quam sibi plaudit ovans?

Quamlibet obscuras supplet feliciter audax
 Conjecturâ, oculo deficiente, notas.
 Dimidium plus toto illi, invenisse trophæum
 Major honos Critico, quam meruisse duci.

Aspicias, ut nidum tignis suffigit hirundo,
 Cæmento ut luteo pensile firmat opus.
 Aspicias, ut solido durefcunt moenia nexu,
 Quem neque ventorum vis, neque solvat aqua.
 Structura incolumis, multos mansura per annos,
 Vere eadem reduces excipit hospes aves.
 Præstat in exiguâ, quod non Vanbrughius æquet,
 Quod non Gibbesius vincat, hirundo domo.

Inter amicos ne sis arbiter.

Dum civile movet bellum cum conjuge conjux,
 Crescit et elatâ voce manûque furor.
 Tu procul absistas, tantas componere lites
 Ne spera arbitrium posse valere tuum.
 Quid valet, hos inter si pacem et foedera firmes,
 In te si studio pugnet uterque pari?

In utrumque paratus.

FELICEM eventum belli te dicimus omni,
 Seu male succedat, seu, Lodoice, bene.
 Neutra tuam mentem mutat fortuna, sed hymnus
 Si vincis, vel si vinceris hymnus erit.

STAT reus in plauastro; dubia est sententia menti,
 Hic misero uxorem porrigit, ille crucem.
 Utrumvis fatale jugum discrimine nullo,
 Vel sibi me sumat furcifer, aut mulier.

Κεραμεὺς κεραμεὶ θοονέει καὶ τέχλωνι τέχλων.

E R R A S, Ænea, terris jactatus et alto,
 Mille peric'la vidēs, mille peric'la subis.
 Sed nec honoratas pia vota precantis ad aras
 Mollibunt tetricam thura nec ulla Deam.
 Tum tum blanda magis veniet, magis hospita
 Juno,
 Cum formosa minus cœperit esse Venus.

Latum carmen opus.

SISTITE opus, medici, nam pillula nota
per orbem est,

Quæ purgare potest sola melancholiam.

Quantum sufficiat, Dursæi carmina sumas,

Et nisi cum risu non moriturus eris.

Legendis veteribus multum proficies.

POTORES undæ, quos præfens protulit ætas,

Improba cum vestris turba valete modis.

Carmina, vos vates, componitis unius anni,

Scripta nequit veterum perdere tempus edax.

Attingent priscam nunquam nova carmina famam,

Sed nova priscorum carmina semper erunt.

Longa senectus plena malis.

Dum luget damnis Æson vexatus et annis,
 Et sua deficiunt membræque mēnsque senem.
 Carmine præteritos renovas, Medea, dolores,
 Cum renoves miseros carmine docta dies.
 Bis quamvis redeant renovato in corpore firmæ
 Vires, bis miserum curva senecta premet.
 Felices solos reddunt tua carmina, queis dant,
 Ærumnas fato præveniente, mori.

Magis

Magis illa juvant quæ pluris
emuntur.

PER patrios errat Danae dum libera campos,

Vix est mortali credita digna proco.
Sed postquam inclusam servarat ahenea turris,
Carior aurato fovit in imbre Deum.
Effet adhuc virgo nisi custodita fuisset;
Cum digna est pretio, cum quoque digna
Deo est.

UNDIQUE Sinenses lustrat dum Galla tabernas,
Despicit, exiguo qui venit ære, scyphum.
Hæc dum versat et hæc candenti pollice, dicit,
Hæc sunt pulchra satis, non pretiosa satis.

Ostentat merces astutior, et bene novit
 Fictilibus pretium qui geminare suis.
 Hæc laudat, probat hæc ; et quæ pulcherrima
 dudum
 Vasa recusavit, vilia pluris emit.

Magister artium venter.

UNDIQUE Grajugenûm puerorum stante ca-
 tervâ,

Plurima miratur turba Milonis onus,
 Nempe aliis quantò præstabat corpore, tantò
 Præstabat reliquis acrior ille fame.

Impositum pondus tergum non sentit, eun-
 dem

Scilicet expectat venter habere bovem.

Majæ Calendæ.

FLORIFERAS nimium ne jactes, Maja, Ca-
 lendas,

Postremos videas pulchrius ire dies.

Georgius et Carolus læto te fine coronant;
 Et cessat veris languidioris honor.
 Serta tibi nectas gemino sub principe; regni
 Quas Hic restituit, protegit Ille rosas.

Malo esse parum fortis quam parum
 cautus.

PROVOCAT Augustum fractis Antonius ar-
 mis,

Ut secum tentet prælia Marte pari.
 Ille nihil motus, nondum me vivere tædet,
 Tu possis aliis mille perire modis.
 Quærat certamen, cui nil nisi vita super sit;
 Subdita cui cessit Roma, cavere meum est.

Maxima debetur pueris reverentia.

Dum coram parvo sapiens consistit alumno
 Mixtus equo Chiron mixtæque forma viri.
 Ne fors admoveant acrem fastigia risum,
 Ut cavet, ut caudæ maxima cura suæ est.

Bellua ne metuas aliis, Centaure, videri,
Vir modo Pelidæ si videre tuo.

MITTITUR in fortem gentis spes tota Bri-
tannæ,

Et fatum ambiguum continet urna duplex.
Promittit sibi mille annos cum mille talentis
Hinc anus, inde novum pulchra puella virum.
Quis tantas lites iudex discriminet æquus?
Dirigit exiguus fata Britanna puer.

Mediocribus esse poetis
Non Dii, non homines, non con-
cessere columnæ.

BICKERSTAFFE, sapiens, quondam lepidissimus
exis,

Et scripsisse olim te bene nemo negat.
Pessima nunc tandem spargis tua scripta per
urbem;
Bickerstaffe, sapiens, non medioeris eris.

Μὴ κινεῖν εὖ κεῖμένα.

ILICIS excelsæ securum in vertice nidum,

Et multâ cornix arte cubile struit.

Huc illuc ramos agitant cœlûmque notique,

Invida vimineam nec movet aura domum:

Incolumis supra suspenditur; ut neque nidum

Tutius in terrâ ponat alauda suum.

Μὴ με τάφῳ σύγκρινε.

CLAUSUS ubi jaceat Paulinæ conditor ædis,

Nec signat marmor, nec tibi scripta locum.

At ne, si tacitâ jacet indistinctus in urnâ,

Posse tamen Wrennum sic latuisse putes.

Suspice magnificam tantûm, circumspice, mo-
lem;

Non alio, dices, marmore Wrennus eget.

Metue secundis.

DIIS patriam adversis decimum defendit in an-
num,

Civibus et trepidis fert pius Hector opem.

Cum læti exultent falsa inter gaudia Troes,

Accipitur muris exitialis equus.

Non anni potuere decem formidine cautos

Perdere, securos perdidit una dies.

Militiæ piger, utilis urbi.

ROMULEAS aëies sternit dux Brennus, et arcta

Tarpeias arces obsidione premit.

Victori cessit Romæ, et Jovis armiger, ales,

Nec profunt aquilis fulmina gesta suis.

Qui rem Romanam, Divorum signa, Jovemque

Qui Capitolinum protegat, anser erat.

Μισῶ μνήμονα συμπότην.

Ad coenam accedis non expectatus, et inquis,
 Nónne huc hesternâ nocte vocatus eram?
 Siccine commemoras media inter pocula dicta?
 Ad coenam si te mane vocabo veni.

ΒΑΟΗΖ, pater libertatis risúsque jocíque,
 Qui das pauperibus cornua, cor timidia,
 De sacris adytísque tuis depelle loquaces,
 Et qui te potat, posse tacere sciat.
 Pocula, Dive, tui vini, sint pocula Lethes;
 Qui potat memori pectore, potet aquam.

Mitte levés spes.

POLLICITUS flavi sibi montes Lulhus auri,
 Exploratores pervigil ante focos,
 Spes hodie pascit, spes cras quoque pascit inanes;
 Mox, inquit, certè mox ego Croesus ero.
 Sed leve sperato votum dum fundit in auro,
 Consuluit loculos, et nihil æris erat.

Molesta

Molesta res est otium.

SUB sole apricans lictori prenditur erro,
 Stringit et inclusos dura catasta pedes.
 Hic lentus sedet; et tamen irrequietus, et horas
 Computat; et queritur tardius ire diem.
 Quàm vellet potius quemvis perferre laborem,
 Et segnes jam se posse movere pedes!

Μῆσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.

INNOCUUM latro qui fudit sæpe crüorem,
 Quique Deos omnes oderat atque Deas;
 Damnatus furcis, serâ pietate movetur,
 Et miser extremam carminis optat opem.
 Musa placet: rhythmóque diem claudente supre-
 mum,
 Ad superas optat certius ire domos.

Multa

Multa cadunt inter calicem supre-
mæque labra.

VINC'LUM connubiale Joannes atque Maria
(Scripta ita significat charta) subire volunt.
Lecta vice est primâ, lecta est vice billa secundâ,
Quis dicit contra? nemo——legenda ter est.
Supremæ venere vices——Quis contradicit?
Intempestivum cum sonat istud——Ego.

Ut certum nihil est! verbum ô crudele, taceri
Vel nunc debueras, vel sonuisse prius.

Multi multa sciunt, nemo omnia.

OCCUBUIT tandem Newtonus gloria Grantæ,
Et patriæ et sec'li gloria magna sui.
Multa puer novit, lucem, variósque colores,
Et solem, et lunam, fidereâsque vias.
Historiam senior coluit, Chronicasque Camœnas,
Conjecitque oculos tempus in omne suos.
Plurima quotidie discebat, plura minatus :
Omnia ne posset discere, mors vetuit.

Mutamur in horas.

IN scenis laceros nunc histrio gestat amictus,
 Ornat magnificum mox diadema caput,
 Cum rabie mox prodit inexorabilis heros;
 Mox coram populo mitis amator adest,
 Sed quamvis mutatum illum lux singula cernit.
 Lux nulla in melius cernit, at exit inops.

CUM visit terras Juno, formæque bovinâ
 Non bene celatum repperit esse Jovem.
 Mutatur semper levis, et mutabitur, inquit;
 Nunc bos, nunc aurum, nescio post quid erit.
 Unum hoc solamen, quod nec sperare licebit
 Perpetuúmve bovem, perpetuúmve Jovem.

—Natale solum dulcedine cunctos
Allicit.—

DI V A Calypso Ithacum dum saepe reten-
tat, et offert

Deliciâsque sui, deliciâsque Deam.

Non, inquit, sine fine ætas et adempta senectus

Compensat Ithacam Penelopénque meam.

Quamvis naturam possis præbere Deorum,

Humanam interea surripuisse nequis.

DÆDALUS Actææ captus dulcedine terræ

Per mare per fluctus æquoris optat iter.

Sed sua facta vetant, et inextricabilis error;

Sola levis tutæ spem dedit aura fugæ.

Ille suum corpus dimotas librat in alas,
 Audaci æthereas carpit et arte vias.
 Sed quando optatis condatur finibus, indè
 Nec mare, nec tellus, nec patet aura fugæ.

Ne laterem lava.

FAMA refert, quo tu cecidisti, Carole; restant
 Purpureis vel adhuc moenia tincta notis.
 Frustrà unda affertur, stat lamentabile signum;
 Sanguis et infusio clarius imbre nitet.
 Non, Brito, sic purganda nota hæc; hunc sola
 cruorem,
 Quæ cadit ex oculis, abluet unda, tuis.

Nemo solus satis sapit.

Nos, inquit, septem sumus, ostentatque tabella
 Tres lepidos asinos, tres lepidósque viros.
 Ternio, dic, humane, mihi, quis septimus ille est?
 Sive magis sapias, dic, asinine, quis est?

Rem tandem subolens, numerus bene convenit,
inquam ;

Tres tribus este pares, et sine me sapite.

Nemo vitæ fatur, ut conviva, recedit.

Mors, ades, inquit anus, maturamque accipe
prædam,

Ilia dum miseræ tussis anhela quatit.

At phialas, vetulæ ingreditur conclavia siquis,

Omnia dispositas per tabulata videt.

Nam quamvis mortem votis vel millibus optet,

Ne tamen eveniat, quod petit, illa cavet.

Ne sit pro teste vetustas.

Ducit anum Paulam, ingenioque et corpore
pravam,

Marcus, et hanc pestem mors cita tollet, ait.

Expuet aut felix pulmonem atque ilia tussis,

Aut Phthisis invisos claudet amica dies.

Paula tamen vitam corvi producit ad ævum,

Non tussi aut lentâ conficienda Phthisi.

D

Frustrâ

Frustrà hanc, Marce, mori, frustrà vis vinc'la
secunda ;

Tàm bene quæ novit vivere vivet anus.

Nihil agis, dolor.

FIGITUR in mensam, nudatâque viscera viva,

Prægnantemque alvum dilaniata, canis.

Excruciata tamen nescit dediscere matrem,

Sed catulos lambit blanda filensque, parens.

O vis naturæ nullo superanda dolore !

Dicite, Zenonis quid Stoa majus habet !

Nil metuo quid de me judicet hæres.

Quod non dependet tergo mihi squallida vestis,

Quódque meam tenuis non levat unda sitim ;

Ad cœnam quod sæpe voco non parcus amicos,

Me rem, hæres, quereris dilapidare meam.

Et licet usque queri : nam quòd, te judice, mul-
tùm

Vivo alijs, hoc est non tibi vivo satis.

Nil prodest, quod non lædere possit
idem.

VICINUM ostendit fanum monimenta puellæ,
Cui digitum exili cuspide fixit acus.

Vulnere de tenui virgo cum sanguine vitam
Guttatim extillans palluit et riguit.

Deponat Pallas bellatrix Gorgonis arma,
Lædunt pacificæ plus satis arma Deæ.

Nil proprium cuiquam.

NE tibi, Priamide, fidam promitte Lacænam,
Quæ sit blanditiis tam citò capta tuis.

Sic prius Ægiden, sic est amplexa maritum,
Nunc jacet in viduo spretus uterque toro.

Sponsam tu, Menelae, et tu, Pari, dicis; at illa est
Nec tua, Priamide, nec, Menelae, tua.

A Jove demissus te, Sofia, fallere tentat
Mercurius, servo dissimulante Deum.

Quid genus hoc, inquis, furti est? mea forma
habitúsque

Utrique est, et me vox utriusque sonat.

Aut ego non egomet sum, aut astutissimus ille

Furum est, qui potuit me rapuisse mihi.

Nil, Philomuse, novi.

POTANTES inter narrat Philomusus amicos,

Turca quid et Veneti, Teutonicíque parent.

Non tulit hoc multùm sitiens compotor honestus,

Indoluitque horas sic periisse bonas.

Quid nobis Turcæ? quid, quod nihil attinet,
affers?

Stat tecum—res est hæc tua, sume vitrum.

Ad Ducem Novi castri.

O decus Aonidum, quas tu crescentibus annis,

Quas et nunc Divas afferis esse tuas;

Sume Periscelidem meritam, dum candida gaudet

Virgula munificam nobilitare manum.

Omnia promittunt Tibi spes et vota tuorum,

Sed Tua nobilitas nil feret inde novi.

Non

Non aliena meo preffi pede.

PLURIMUS hinc illinc Thebani imitator oloris
Magnificum varii carminis edit opus.
Incerti ludunt numeri sine lege, nec ullus
Servatur rhythmis ordo, vel ordo metris.
Longior hic æquo versus producitur, ille
Claudicat abruptus dimidióque minor.
Frustrà hæc! dum Graiæ restat sua gratia Musæ,
Alter Pindaricus, Pindarus alter erit.

Non eadem est ætas, non mens.

ACCIPERE, Diva Venus, speculum, quod do tibi
Lais

Theffala : cùm periit forma, quid umbra juvet?
O quam dissimilis mihi sum, quam Laidi Lais!
Heu! mihi quantillâ parte superstes ego!
Forma animúsvæ tuis maneat cultoribus idem,
O Dea! amat speculum nympa, sed odit anus.

Non ego ventosæ venor suffragia
plebis.

NE populum venere, ipsum venere senatum,
Hos, qui vulgus emunt, Cinna, minoris emes.

PER plateas vectus populi suffragia captat
Vestibus et nitido conspiciendus equo.
Turba inimica ruens petit hunc saxisque lutoque,
Candidus exierat, sed redit ater homo.

AMBIT adulatur suffragia Julius orat
Comiter, et cives captat utrâque manu.
Sic altè elatus surgit popularibus auris,
Fitque caput Romæ, quæ caput orbis erat.
Ut capitur plebs imprudens hâc arte! minorem
Qui bene se populo scit simulare, regit.

Ad JOANNEM FREIND M. D.

FREINDE, o dilectum nostra inter mœnia nomen,
Te monita a Phœbo gens numerosa legit.
Ingredere, o! felix; et, quod sensêre tot ægri,
Nunc patria auxilium sentiat ægra tuum.

Ad

Ad Dominum HARLEY.

EXPOSCUNT alii dubiæ suffragia plebis,
Soliciti et peragunt ambitionis opus.
At tu cum doctis Musis agis otia, nostræ
O columen patriæ grande, decusque scholæ.
Te tamen interea populus petit; ambit hono-
rem.
Cætera turba equitum, Te novus ambit honor.

Non est beneficium, quod, cui facias,
non placeat.

HOSPES convivam male sedulus urget, et
haustus
Porrigit immodicos officiosa manus.
Talia amicitiae conviva recusat et odit
Pignora, et hospitii gratia tota perit.
Quæ sic invito benefacta obtrudis amico,
Sunt magis hæc odiis displicitura tuis.

Non est dulcis sine pulvere palma.

LEANDER, bibulâ vestes deponit arenâ,
 Nec timet æquoreum carpere nudus iter.
 Frustrâ obstat Boreas aut nox, (quid enim obster
 amanti ?)
 Audax per tumidas brachia jactat aquas.
 Quam facile acquirat, nympham fastidit amator ;
 Per mare quæ petitur, digna puella peti est.

Non est furor omnibus idem.

BETHLEMI ad portas se tollit dupla columna,
 'Εἰκόνα τῶν ἐν τῷ χῶ λῖθῳ ἐκλῖθῳ ἔχει.
 Hic calvum ad dextram tristi caput ore reclinat,
 Vix illum ad lævam ferrea vinc'la tenent.
 Dissimilis furor est Statuis ; sed utrumque la-
 borem,
 Et genium artificis, laudat uterque furor.

Non

Non incidere ludum pudet ?

QUID, Nero, continuis ludis teris otia vitæ,
Percurrens agili pollice fila lyræ ?
Siccine Cæsareum cingit diadema capillos,
Dum tibi tibicen, dum citharista comes ?
Non regi opprobrium est, citharam si pollice
tangat ;
Ingens opprobrium est, si citharoædus erit.

Non licet in bello bis peccare.

QUOD male successit dux in certamine Gallus,
Ductorem Lodoix mittit ad arma novum.
Quàm breve ductorum fatum hoc est, quis neque
palmam
Perdere bis licuit, nec retulisse semel !

—Non me
Palma negata macrum dimittit.—

UNDIQUE cantores vocat ad certamina, jactans
Quam sit Apollineâ clarus in arte Nero.
Protinus unanimi reboant subsellia plausu,
Et solus victor præmia Cæsar habet.
Quin vos, o victi, verum cantate triumphum,
Queis salvum dederit palma negata caput.

Non sapit, qui sibi non sapit.

EXCOLIT inventas patriam quicumque per artes,
Ingenii fructus ut ferat ille sui,
Mox regis diploma petit, quo scilicet uni
Authori fas est utier arte suâ.
Hæc adeo laus est prudentis summa ; fuisse
Ingeniosum aliis, et sapuisse sibi.

—Non

—Non, si quid turbida Roma
Elevat, accedas.—

LINIGEROS inter pueros, multasque lucernas,
Fert ubi triticeum pyxide mysta Deum;
Quisque statim panem supplex et pronus adorat,
Et sese immundæ scœmina sternit humi.
At tu Romanis quicumque inimicus es aris,
I procul a sacris, i, fuge, curre, late.
Religioforum monitus procul esto tumultu,
Turbida ne pietas te quoque sternat humi.

Non sunt hi grati qui nocuere sales.

GRAMMATICA ostendit neutra est vel maseula
vox fal;

Non alia in toto codice mica salis.

Nosce teipsum.

Quid jactas, Niobe, pulchram temeraria prolem,
Et Dea Thebaidum ficta per agmen ovas?

Aurigâsne audes natos præponere Phœbo,
 Qui regit ignivomos verberare pronus equos?
 Tûne parens audes natas conferre Dianæ,
 Quâ sine natarum non potes esse parens?
 Sat tibi blanda priùs favit fortuna; Deis que
 Æqua fores, si non æquiparata Deis.

Nugis pudet addere pondus.

EXIGUAM elimat mirâ faber arte catenam,
 Exili pulicis fiat ut apta pedi;
 Multùmque impendit curæ, multùmque laboris,
 Ut lentem tenui stamine texat opus.
 O fabrile caput! ne frustra hæc vincula nectas,
 Ut prendas pulicem, proximus esto labor.

ORBATUS mensæ consorte torique catello,
 Delicias posito marmore deflet herus.
 Moerori indulget, quali nec funera natæ,
 Funera nec sponsæ prosequeretur amor.
 Dele aliquis molles nugas: quicumque fuerunt
 Mores, ingenium, forma catellus erat.

Nulla

Nulla dies sine lineâ.

SOLE novo Flaccus chartas et scrinia poscit,
Præterit absque suo carmine nulla dies.
Indè Palatino dignos dat Apolline versus,
Et par Thebano est voce Sabinus olor.
Quæque dies illum scribentem carmina vidit,
Scriptaque spectabit carmina quæque dies.

Nulli gravis est percussus Achilles.

BUSBEII aspiciens vivos de marmore vultus
Attonitus subito stat revocâtque pedem.
Scilicet hic meminit, puero se, temporis acti,
Et quæ desidiæ præmia sæpe tulit.
Quantumvis torvâ tibi fronte minetur imago,
Nil cernit, tutus progrediare, lapis.

Numero Deus impare gaudet.

Tu felix jactas sapientes Græcia septem,
Hos amat, his septem doctus Apollo favet.

Ne quæras plures, numero impare gaudet Apollo;
Octavus sapiens, Græcia, stultus erit.

Dum numen formabat opus mirabile mundi,
Ex nihilo efficiens quicquid ubique vides:
Sex abiêre dies, et cum ortum ostenderet Eos
Septima inæqualem, jam bene stabat opus.
Stabat opus placuitque DEO; et lux alma recessit:

Et lux præ reliquis pulchrior una fuit.
Sex nobis dat habere dies; quæ septima et impar
Dicitur, hanc voluit Conditor esse suam.

Obsunt authoribus artes.

INSTRUMENTA necis quæ nitrum et
 sulphura miscet,
 In flammam ignescit subruiturque mola.
 Cuncta volant, lacerique artus et saxa trabesque;
 Et distans subito fulmine terra tremit.
 Triste genus lethi! sed quo, si funere tali
 Dignus erat quisquam, dignior author erat.

Oblivisci, qui sis, sæpe expedit.

SÆPIUS austeri virtus morosa Catonis
 Narratur nimio permaduiffe mero.

Oblitus

Oblitus Celsor stoici praecepta rigoris
 In risum effundit se salibusque vacat.
 Est, ubi tristitia sapiat normisque severis;
 Est, et ubi abnormis sit, sapiatque Cato.

Oculus Domini saginat equum.

Si sic pinguescat, domino spectante, caballus,
 Hæc fas est pingues credere lege boves.
 O felix Io! cui custos configit Argos,
 Quàm sub centeno lumine pinguis eris?

Οἱ κόλακες κόρακες.

CÆSARIS in plenam dum tendit garrulus aulam,
 Καῖσαρ adulator χαῖρε frequenter ait.
 Hinc dociles corvi discunt τῷ Καίσαρι χαίρειν,
 Sylvaque Cæsareum nil nisi nomen habet.
 Hinc disce ut fictum, nullo discrimine, Cæsar,
 Et tibi dat corvus, datque senator Ave.

Omne solum forti patria est.

MÆNIUS infamis convivia lauta frequentat,
Jejuno semper quadra aliena pater.
Quàm similis forti! quàm felix Mænius ille!
Scurra vagus nusquam est, est et ubique domi.

QUATUOR occiduo veniunt de sole Tyranni,
Ut visant Annæ regna beata piæ.
Quis non, Annam acri visendi tactus amore,
Tentaret dubias per freta longa vias.
Post Annam visam, post tot felicia regna,
Fortiter hoc, facere est, posse redire domum.

Ædes Laureti noctis fugitiva per umbram,
Fertur Idumæum deseruisse solum.
Quæ non esse velit tellus huic hospita templo,
Quod ferè totius continet orbis opes.
Erranti rursus sedes huic esset ubivis,
Papa sed ulterius non finit esse vagum.

VENIT Hyperboreis nugax mercator ab oris,
Cui tergum incurvum mantica vineta premit.

Strenuus in dextrâ baculum gerit erro bicornem,
 Quo se, quo merces protegat ille suas.
 Scotia quem genuit, quem Flandria sæpe recepit,
 Qui novit fines et bene, Belga, tuos;
 Huic quidam in nostris plateis exclamat, adesdum
 Scote: ait indignans ille, Britannus ego.

ASPICE, quàm placidè vivit Sertorius exul,
 Gaudentem Hispanum sub sua jura vocans.
 Constituitque gravem patrio de more senatum,
 Ostentâtque parem, Roma diserta, tuo.
 Submissos populos, Sertori, et principe lætos
 Cum videat, patriam quis negat esse tuam?
 Aut si quis neget esse, ob solum hoc esse negabit,
 Quòd tantùm foveat patria nulla suos.

—————Omnia pulchris
 Divitiis parent.—————

THREICIIS quoties residens in montibus Or-
 pheus

Divinum digitis sollicitavit ebur:
 De sylvis tigridas traxit, de montibus ornos,
 Et doctam temerè saxa secuta lyram.

Ne

Ne quis miretur, cur omnia traxerat Orpheus,
Aurea dicuntur fila fuisse lyræ.

Omnis homo est Histrion.

VIDERAT informis cùm quidam Socratis ora,
Hic vitiosus homo est, aut ego fallor ; ait.
Leniter arridens, bone vir, non falleris inquit ;
Larva alios homines, me quoque larva tegit.
Et motus animi si non ratione repellam,
Xantippe fuerit non furibunda magis.

**Omnis in Ascanio chari stat cura pa-
rentis.**

IMPIA cum Niobe Divos commovit ad iras,
Latonæ proli præposuitque suam :
Non Phoebus matrem trajecit vindice dextrâ ;
Ut pereat mater, chara propago perit.
Si matrem fixit, cecidisset simplice morte,
At bis septenâ nunc cadit illa nece.

Opprobria,

Opprobria, si irascaris, agnita videntur,
spreta exolefcunt.

FAMOSUM Bavius nuper fcripfiſſe libellum

Dicitur, et falſis carmina plena jocis.

Phyllis læſa ardet, plus Phyllidis ardet amator ;

Et calamum ultrici jam capit ille manu.

Contempſere prius Bavii convicia ; ſed nunc,

Cùm tu reſcribas, incipit ille legi.

Optimum condimentum, fames.

DARIUS fugiens viſtores languidus hoſtes,

Limofas avido gutture potat aquas.

Cur tumui dapibus toties epulatus optimis ?

Luxus, ait, magni conſtitit iſte prior.

Jam non expoſco pretioſi pocula vini,

Dant mihi bella ſitim, dat ſitis iſta merum.

Pacem

Pacem te poscimus omnes.

DEPLORANT tacitam juris legum-
que periti

Aulam dum belli rapta trophæa vident.

Jam nemo causas, nisi formâ pauperis, urget :

Pax est, nam lites non habet arca suas.

Vos, vos, oro, duces, belli deponite curas

Externi, ut currant altera bella domi.

Dum sacer Antistes bellum deponere fuadet,

Et pia pangendæ munia pacis obit :

Intereà ad Scaldin Ormondus fulminat armis,

Fulgenti et Gallos territat ære duces.

Nobile par procerum ! nullum discrimen habetur,

An toga nunc armis cedat, an arma togæ.

Ad

Ad Comitem OXONI.

SÆPIUS Angliacis cessit victoria turmis,
 Vicimus: at pacem nulla trophæa ferunt.
 Nil enses hastæque et ferrea tela valebant:
 Sufficit Harlææ parvula virga manûs.

MURMURA, clangores, catapultas, tympana,
 bombos,
 Jam Musæ horribicos dedidicere sonos.
 Otia nunc pacemque et mollia verba resumunt,
 Nunc HARLEY, spernunt arma, Virumque
 canunt.

Parce sepultis.

PELIDE, indulgens nimium muliebriter iræ,
 Quid trahis ad rapidas corpus inane rotas?
 Sat patriæ socioque datum est, quod sternitur
 Hector;
 Vindictæ indignor plus licuisse tuæ.
 Omnis honos priscæque perit tibi gratia famæ;
 Hectora jam primum te timuisse probas.

Parcite personis, dicite de vitiis.

Sic prudens matrona inquit, non lædo propinquas ;

Sed vicina mihi non procul hinc gravida est.

Dum sine personis hominum depingere mores
Cogimur, et pravos insimulare mali.

Omnes securi stant hæc sub lege ; timetque
Nemo suo decori, neve poeta sibi.

Indictum nomen sperat quoque Zoilus ipse,
Quod vitiosus homo est ; ille sed est vitium.

URSAM conductus quondam est depingere pictor,
Purpuream tabulis exprimit ille rosam.

Devius at spectatores ne falleret error,

Hæc scripsit, quam vos cernitis, ursa mea est.

Cum taceas, populus bene te pinxisse putabit ;

Cum nomen jungas, pingis, inepte, malè.

ILLUSIT quondam Durfæus Cambro-Britannis,
Et cecinit Shinken te Theodore satum.

Aspera consuetas cito gens exardat in iras,

Atque miser vates fuste dolatus abit.

Qui

Qui scribit sapiens, aliorum nomina celat ;
 Quisque suum nomen celat, et ille sapit.

DUM Marcus circum præcordia ludit amici,
 Et mordet tacitis te, Deciane, jocos :
 Tū lepidè, lautè, ridens, Deciane, reclamas,
 Et credis Cinnam Pantolabúmve peti.
 Dulce genus satyræ est ! ubi tollit uterque ca-
 chinnos,
 Quisque notat crimen, quique notatus abit.

Pars est meminisse doloris.

EXPRIMERE Icarios tentâsti, Dædale, casus,
 Orbatique manus bis cecidère patris.
 Egregiam superat natura potentior artem ;
 Mente ægrâ, frustrâ est ingeniosa manus.
 Quo magis intendis tua ad infortunia mentem,
 Laus operi crescit, crescit et indè dolor.

Parva rogâsse fat est.

HOSTIBUS et densâ circumdatus undique nube,
Dicitur hæc Ajax pauca rogâsse Jovem.
Non oro certam Deus ut mihi dirigat hastam,
Aut Deus ut trepidos dirigat alter equos.
Da lucem ut videam, solum hoc te, Jupiter oro ;
Ultrâ quod superest, hoc mihi dextra dabit.

Pauper est pudor.

AURATUS globus ante fores auratâque lampas
Ostendunt medici nocte diêque domum.
Nil tamen hæc faciunt, rarus venit æger ad ædes ;
Isque, æger rarus qui venit, æger inops.
Splende ipse aurato vestitu, et divite curru
Invehere ; hoc geminâ lampade pluris erit.

Pax bello potior.

CECROPIÆ dum Divi arcis de nomine certant,
Neptuni eductus cuspide surgit equus.

At Pallas tenui tellurem dividit hastâ,
Explicat et placidas mitis oliva comas.

Ægida terrificam quamvis, Dea bellica, jactes;
Planta, dedit palmam quæ tibi, pacis erat.

Perdere verba leve est.

ERUDIT agrestem præcentor agrestis alumnum;
Sol, Fa, Mi, stentoreo cantat uterque tono.

Harmoniæ quid habent hæc, inquam, fragmina
voca,

Quid sibi syllabicus vult sine mente sonus?

Harmoniæ vel siquid habent tua Sol, Fa, Mi,
Fa, Sol,

Quid cedò habent sensus, quid pietatis habent?
Sic ego; sic ille: ex verbis non Musica constat;
Non fari doceo, sed doceo canere.

Plerique id faciunt injussi, quod recusant rogati.

IMMODICOS haustus odit potare rogata

Coelia; vix tangunt prima labella scyphum.

At nescis quoties Choliceu simulare laborat,

Ut medicam cyathi Coelia sumat opem.

Urget si quis eam, bibit instar Coelia Nymphæ;

Sed superat Bitiam, cum sine teste bibit.

Plerumque gratæ divitibus vices.

JUPITER inconstans terras præponit Olympo,

Dum deflet viduum Juno relicta torum.

Quid petit in terris, quod non præclarius astris?

Quæ videt in nymphis anteferenda Deæ?

Cuncta dabat coelum, at domus est mea, Jupiter inquit:

Pulchra fatis fateor Juno, sed uxor erat.

DITES Cecropidæ mutata veste per urbem,

Turba Mohockorum seditiosa ruit.

Nunc juvenum nares inhonesto vulnere truncant,
 Nunc cadit indigno vulnere pauper anus.
 Divitibus placuere vices fortasse; sed istæ
 Pauperibus certè displicuere vices.

Plures in pace triumphi.

Ad Reverendum in Christo Patrem
 THOMAM SPRAT Episcopum
 Roffensem.

QUI mores hominum multorum noverat, urbes
 Viderat, at poterat tutior esse domi,
 Esse bonam invenit pacem Sorberius Author,
 Historico credas jam, Lodoice tuo.
Quid petis in terris quod non preciaris aliis?

Plus ultra.

CUR, Anchisiade, Libycis teris otia terris?
 Quid struis? Ausoniam respice lætus humum.
 Ne te crescentes turgent Carthaginis arces,
 Moenia in Italiâ tu meliora strues.

Urbem

Urbem promittit tibi Dido? ut certius illam
Possideas, Romam condere perge tuam.

Post nubila Phœbus.

TRISTIS Tyresia, nimio ne cede dolori,
Lumina quòd claudat nox tenebrosa tua.
Post tantas tenebras et cladem lucis ademptæ
Fies auguriis alter Apollo tuis.

Præcedenti spectatur mantica tergo.

EN clitellari quo pergant ordine, onusti
Pondere quisque suo quàm patienter, equi.
Signat iter fociis, qui tintinnabula gestat;
Quisque sequens alacri succutiturque pede.
Pondera qui sequitur spectans præeuntis, inique
It minus, impositum nec sibi sentit onus.

Præsens consilium necessitas dabit.

Cum peteret Cræsum peregrini militis ensis,
Inque sacrum regis pectus iturus erat ;
Tum primum linguæ nato non defuit usus,
Parce patri, dixit, perfide, parce patri.
At fors urgeret nimidum nisi dura, fuisset
Nec data vox nato, nec data vita patri.

Progenies Phaethon non inficienda
parenti.

In parvo Andromache figens sua lumina nato
Solatur vidui tristia fata tori.
O spes matris, ait, miseræ spes unica Trojæ!
Vivit, vivit adhuc Hector in ore tuo.
Talis erat, sic ille manus sic ora ferebat,
Et si conspicias omnia, talis erat.
Quem sic ore refers, referes virtute parentem,
Et verè, vivas si puer, Hector eris.

Puer utilium tardus provisor.

Sic nato Batavus moriens, mi nate, peculi,
Siqua fides patri, sit tibi cura tui.
Est mare, sunt merces, est lucrum qualibet ex re,
Omne patet Batavis littus, et omne fretum.
Ingrata hæc puero præcepta, at totus in hoc sis;
Sit tibi, quod non est utile, dulce nihil.

Quadrigris petimus bene vivere.

NON procul hinc, nitido quâ scinditur
area circo,

Vespere nympharum splendidus ordo fuit.

Hic aliæ cursus iterant, aliæque recursus,

Dum lento repit quæque quadriga gradu.

Phœbe, vide nymphas pulchras, currusque ni-
tentes,

Quadrigamque tuam lentius ire jube.

Quæ nunc sunt in honore, cadent.

DELICIÆ juvenum, nympharum hodierna vo-
luptas,

Ecce! ea quo rubeat, Stella, rubore rosa.

Stella,

Stella, vide quantum foliis suffundat honorem,
 Explicet ad solem purpura quale decus.

Cras, Stella, exemplum pulchris lachrymabile!
 eandem

Arentem, laceram, pallidulámque vide.

Stella, rosæ miserere, et, cum miserere, memento
 Quòd brevis est ævi, quòd tua forma rosa est.

Quantum est subitis casibus in-
 genium!

PINGERE equi spumam ter frustra expertus, A-
 pelle,

Ipsè operis damnas irrita cœpta tui.

Irratâ abjicitur subitò dum spongia dextrâ,

Ars tua quod nequii, fors inopina dedit.

Quamvis cæca Dea est, at pro te pingat, Apelle,
 Credibile est oculos hanc habuisse tuos.

Quicquid sub terrâ est in apricum
 proferet ætas.

NESCIO quis mirè fertur magneticus orbis

Volvi sub terris interiore rotâ.

Virtutem tamen hanc tot jam per fec'la latentem
 Callidus in parvâ pyxide nauta gerit.
 Vis ea, quam centro immerfit natura, sub auras
 Eruta per totum dirigit ire globum.

Quid dignum tanto feret hic pro-
 missor hiatu?

NUMMATIS specimen vates commendat amicis,
 Totum inquit librum tertia luna dabit.
 Ære dato cessat, nec tu querere emptor, et illi,
 Et tibi, si sapias, pagina prima sat est.

ASPICITE in Quarto senis Ennii 'imagini' for-
 mam,

Quur, ut nunc, volitet mancu', per ora virum?
 Hic Tite, tute Tati, simul illic Induperator,
 Deslendus multum cætera hiatus habet.

MENDAX fama olim venturos dixit Iernos,
 En! sibi, nescio quid, terra Britanna timet.
 Corripit hic fustem, furcam ille, anus illa batillum,
 Et quæcunque amens præstitit arma metus.

At finem tanti si vis perquirere motûs :

Horrida deponunt arma ; et eunt cubitum.

—Quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra fames ?—

Hic aras spoliât, divûmque hic numina, et audent

Radere inaurati crura manûsque Jovis.

Alter non dubitat totum conflare Tonantem,

Quamvis in dextrâ missile fulmen habet.

Mittat, ait, fulmen, dum dat mihi Jupiter aurum ;

Auratum poterit quis timuisse Jovem ?

Qui mutat Dominum non mutat
sortem.

IMPERIO dudum violenti oppressa Philippi,

Supplex Romanam Græcia querit opem.

Roma insultantis frangit juga dura tyranni,

Et premit imperio subdita regna novo,

Sors eadem est miseris, mutato nomine, terris,

Et quæ serva fuit Græcia, serva manet.

Quis nunc diligitur nisi conscius?

Quot scelerum species miserâ dominantur in urbe,
 Dum regnum infamis Domitianus habet!
 Immenſas libertus opes et turpis adulter
 Poſſidet, et ſpretum juſque piûmque jacet.
 Moribus his illâ favor eſt quærendus in aulâ,
 Quique crucem meruit Cæſarianus erit.

Quisquis erit vitæ, ſcribam, color.

Si Muſa in lætis luſit tua, Naſo, theatris,
 Ludat et in Scythicis jam magis illa plagis.
 Antè quidem nocuit, ſed quid nunc muſa nocebit?
 Te quoque in hâc aliquid quod juvet eſſe poſeſt.
 Nunc fleat illa tuos, quos fecerat ante, dolores,
 Illa erat exilii cauſa, ſit illa comes!

Quo

Quo læsus quisque est horret adire
locum.

DUNSTANI venit Dæmon novus hospes ad
ædes,

Virginis, ut melius falleret, ora gerens.

Despexit sanctus bifidum, nec plura moratus

Cendenti nasum forcipe corripuit.

Captivus Dæmon tauri reboavit ad instar,

Profiliens porrò subfiliénsque retrò.

Nil, Dunstane, times, redituro tutus ab hoste,

Tam memorem in naso dum gerit ille notam.

Quot homines, tot sententiæ.

PHILOSOPHI quidam Gothomæâ gente profecti,
Consilium, capto pisce, inière catum.

Conveniunt tardi procures abdomine ventris,

Mirantur monstri lubrica terga novi.

Hic jugulemus, ait, contrà sapientior alter,

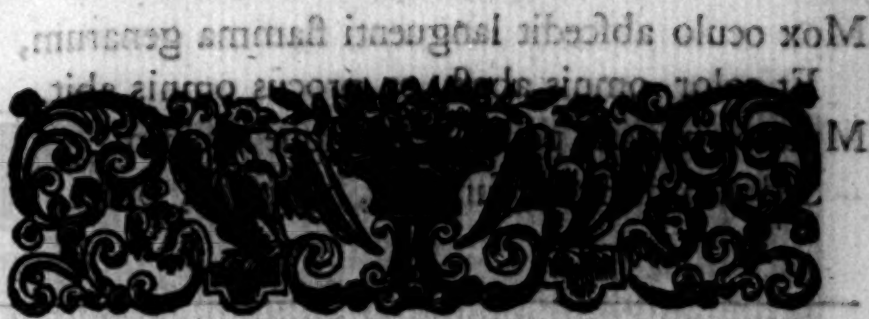
Certius ut pereat, restituatur aquis.

Quoties voluit fortuna jocari ?

IN caveâ clausum, dux Tamerlane, tyrannum
Spectac' lum populo ludibriûmque facis.
Ne tamen exultes ; neque enim virtute carebat :
Tu solo fortis munere victor eras,
Sors si huic favisset, caveâ captivus in istâ
Penderes populo tu jocus ipse tuo.

Regnare

Regnare nolo, liber ut non sim mihi.

IRUS ego, (hæc musam memini tecnisse
jocosam)

Pauper et a cunis claudus—et Irus ero.

Ad latus ampullam gesto, geminamque crumenam,

Cum sale quæ panem fervet—et Irus ero.

Insidiis procul atque metu, immunisque pericli,

In cella vivo tutus,—et Irus ero.

Irus ego, ampullâ, peris, cellâque beatus:

Et (regnât, per me, qui volet) Irus ero.

Repeto quod nuper omisi.

ARDET turba Chloen pulchram duramque pu-
ellam,

Difficilem queritur plurima Musa Chloen.

Mox

Mox oculo abscedit languenti flamma genarum,
 Et eolor omnis abest, et proci omnis abit.
 Mutatos mutata petis, revocasque vicissim :
 Sed jam difficiles sunt tibi, nympha, proci.

Res est solliciti plena timoris amor.

Dum laceras tauros et sævos, Claviger, urfos,
 Sponsa metu dubio dilaceratur amans.

Non horres ipse occurrentia monstra, sed cheu!

Quæ non occurrunt Deianira timet.

Bis sex, Alcide, imposuit tibi Juno labores,

Bis mille imponit Deianira tibi.

Dum contra Æneam staret Mezentius armis,

Et peteret nudum Troica dextra latus.

Opponit telo sua pectora Lausus, amorque

Plus cogit patri quàm timuisse sibi.

Non sibi, sed metuunt alternis casibus ambo,

Dúmque timet lethum neuter, uterque timet.

Sæpe cautor captus est.

INTER foemineas florens ætate catervas.
 Pelides, timidâ matre iubente, later.
 Arripit at virgo, juvenis quæ fugerat, arma ;
 Hinc vaser indicio proditur ipse suo.
 Nil juvat, orte Deâ, vestem posuisse virilem,
 Ni posses animum depofuisse viri.

Sæpe exiguo est in corpore virtus.

UNDE hi Myrmidones? unde hoc genus acre
 virorum,

Queis sine non poterant Pergama celsa capi?
 Iliacas perdit formicæ filius arces,
 Perdit et artificii moenia structa Deo.

Quis

Quis te despiciet parvum, formica, parentem?
Principium magnis exitiūque dabas.

Sæpe utile falli.

ASPICE, quàm fruitur demens errore beato,
Regalésque animo turgidus æquat opes!
Quàm sese ore ferens cellâ spatiat in arctâ!
Et regit in cerebro regna creata suo.
Quas ingens Cæsar studio quærebat inani,
Ille voluptates ambitionis habet.

———**Sævior armis**

Luxuries.———

ROMA, triumphatum sibi quæ subjecerat orbem,
Luxuriosa suis viribus ipsa cadit.
Quos bellum dederat, pax aufert sola triumphos,
Et reddunt pigros otia longa duces.
O superi! vultis perituræ parcere Romæ?
Sæviat in Latiis Hannibal alter agris.

Sapiens

Sapiens nunquam minùs solus quam
cùm solus.

Cùm Româ egressus, Cicero, tua rura revisis,
Et comites solos ducis ab urbe libros;
Multa movens animo, quæ sit natura Deorum,
Quâque coli debent relligione vides.
Plures villa tibi socios quàm Roma ministrat,
Nam tot, quot cœlum numina, solus habes.

Scire tuum nihil est, nisi te scire
Sat cito, si sat bene.

Naso, tibi faciles venere in carmina vires,
Et, quod tentasti scribere, versus erat.
Victurum Maro fingit opus, fictumque refingit,
Pérque gradus lentè nobile surgit cpos.
Mœnia non querimus multa Trojana diebus
Crescere, quæ cernet nulla perire dies.

Scire

Scire nihil vita est jucundissima.

Ad Dominum CARTERET.

Docte Baro, vocat ad partes Te sæpe senatus,
 Poscit sæpe tuam publica charta manum.
 Te gnarum imperii turbata requirit Ierne,
 Tu nōras solus consiliare Getas.
 Quid sit scire vides, si mens foret inscia, possis
 Tu quoque securus luxuriare domi.

Scire tuum nihil est, nisi te scire
 hoc sciat alter.

JUPITER ut primū coelum terrāsque creavit,
 Nil, inquit, profunt hæc mihi, nemo videt.
 Mox prudens hominem, qui facta stupenda vi-
 deret,
 Fecit; et hoc summum surgere jussit opus.
 Hic primū merito decorat tua numina cultu,
 Tu facis hunc hominem, te facit ille Deum.

Secundus minor quam foeminarum.

ANNA triumphantes educit in arma Britannos,
 Dissimiles Gallis, o Lodoice, tuis ;
 Qui fortes primò pugnant, passique repulsam,
 Foemineæ trepidi dant sua terga fugæ.
 At nostras acies dum foemina dirigit Anna,
 Ipsi sunt iidem semper, ut Anna, viri.

INVICTUS bello, felix Lodoice, triumphas,
 Imperium soli dum tenuere viri. |
 Mascula nil virtus prodest, atque ipsius arma
 Wilhelmi in turmas nil valuere tuas.

Nunc, duce mutato, mutantur tempora ; jam

Tu

Virgine debilior, plus habet Anna viri.

Semper ad eventum festina.

OMNES eventus belli tentare paratus,
 Usque adversa alacer, Cæsar, in arma ruis.
 Nec mora, nec requies ; inopinos acer in hostes,
 Exiguo magnas milite sternis opes.

Bellicus

Bellicus hinc tibi surgit honos, victoria, Cæsar,
Non tam pugnantis, quàm properantis erat.

Semper eris pauper, si pauper es.

CUR pauper medicam tractas inglorius artem,
Cur ita per vicos isque redisque pedes?
Hippocratem licet exuperes doctumque Galenum,
Te nemo accerfet, præmia nemo dabit.
Sin curru aurato nitidisque vehare quadrigis,
Tum patriæ fies alter Apollo tuæ.

—————Sepulchri
Mitte supervacuos honores—————

JOHNSON: tumulus nec sculptilis ære, nec auro,
Si saxum inspicias nil nisi nomen habet,
Inscriptos tumulos alii longo ordine jactent :
Hoc fatis est de te dicere, RARUS Homo es.

— Simplex hilarisque nepoti
Discrepat. —

COTTA nepos mirè sese putat esse facetum,
Cum lautè comedit liberiùsve bibit,
Aut amat, aut totà discurrit nocte per urbem,
Aut agili quassat crebra fritilla manu.
Non sentis, nisi cum censum decoxeris omnem,
Quàm sit ridiculus, Cotta, facetus homo.

Sint ficta simillima veris.

OSSE interposito dum pictor dentibus albis
Fréndentes lepidâ pinxerat arte canes ;
Aspexit vivus, caudâque arrectus et aures
Irruit, et patulo corripit ore cibum.
Quid melius Zeuxis ? similes sibi poseit honores,
Quique canem fallit, quique fesellit aves.

— Si

—Si vis me me flere, dolendum est
Primum ipsi tibi.—

ORBEM dum peragras, Io, sub imagine vaccae,
Mœrorémque tuo pectore muta tegis,
Vísne Jovem sentire tuos, infausta dolores?
Solicites fletu vel prece mœsta Jovem.
Si non flere potes, mugitum funde : juvencae
Mugitum agnosceret, qui modo taurus erat.

Sordidus est, lusco qui possit dicere,
lusce.

TRANSIRET primum cùm servidus Hannibal
Alpes,

Ridebat luscum plebs tua, Roma, ducem.
Ille furens Italís mox victor fulminat agris,
Patricioque mader sanguine pinguis humus,
Moverat extinctum lumen quoscunque cachinnos,
Roma, tibi res est seria dextra ducis.

Summe Superbiam
Stultè miraris et optas.

DUM, Macedo, stolidè gesta admiraris Achillis,
Quanta tibi propriæ gloria laudis abit?
Ridiculus captos furis hinc imitator in hostes,
Hinc cedunt stomacho jura fidésque tuo.
Quin æquare optas? noli admirarier, et tu
Æacidæ laudes exuperare potes.

Summus de Pyxide Pulvis
Successu caruère doli.

Quam facile efficitur collectum pulvisculi
VOMERE Dulichius sterilem proscindit arenam;
Sperans se Graios posse latere duces.
Filius objicitur morti; fraudémque retexit
Non astu patrius dissimulandus amor.
Frustrà Ithacus struit insidias, Palamede reperto:
Nemo vafer tutus, si vafer alter, erit.

F

Sume

—Sume Superbiam
Quæsitam meritis.—

DUM Cæsar laudes, Gallos quòd vicerat armis,
Arrogat, et patriæ vult pater esse suæ:
Roma ducem damnans multùm indignatur, et
inquit,
Solut, qui voluit talia, Cæsar erat.
Ne damnet, solus voluit quòd talia Cæsar,
Solut, qui meruit talia, Cæsar erat.

Sumptus de pyxide pulvis.

QUAM faber effinxit custodem pulveris Indi,
In mediâ speculum pyxide, Cotta, Iotas.
Te solum spectas, solum te quæris in illa,
Jam puto quid levius pulvere, Cotta, vides.
DUM pastor Scoticus recreat sufflamine nares,
Phyllidâque impastus nocte dièque canit;
Non sitit, hoc victu fretus non esurit unquam,
Si mola sit, cunctas das, Gillicranky, dapes.

Sunt

Sunt ipsa pericula tanti.

Ad Honoratissimum Virum
ROBERTUM HARLEY Armigerum
Regiæ Majestati a Conciliis, &c.

DUM curis, Harlæe, animum civilibus urges,
Infumis totos dum super urbe dies ;
Sat notum, quam chara Tibi tua patria, sed, Tu
Quàm charus patriæ perfida sica docet.

CUM tenuit dubios Harlæi vita Britannos,
Alternâsque habuit. spēsque metûsque vices ;
Non hic, dùm visum est vulnus lethale tremebat ;
Quod non lethale est Tu, Lodoice, tremis.

FERS, Harley, Gallusquæ vulnera destinat Annæ,
Pro quâ bis poteras sustinuisse mori.
Ipse mori poteras : quantò at felicius hoc est,
Vivere pro Dominâ bis potuisse Tuâ.

DUM petit Harlæum repetito perfidus ictu,
Et medio latum vulnere pectus hiat;
Cur nullo intereà cor est violabile telo?
Intus in hoc adyto quæ sedet, Anna vetat.

DUM clypeum Æneæ Turnus Mucrone fatigat,
Futilis in partes lancea diffiliit.
Te quoque quod petiit ferrum diffringitur, at non
Firma, Harlæe, Tibi Mulciber arma dedit.
Intemerata fides melius defendit inermem,
Hæc tibi Loricæ triplicis instar erat.

QUOD profugus sacram Gallus meditatur in An-
nam,
Detegit Harlæi provida cura scelus.
Cum tamen arma in se verti furiosa videret,
Exciperétque suo perfida tela sinu;
Quod facis, hoc vulnus mihi non dolet, inquit;
at illa,
Quæ non fecisti, vulnera, Galle, juvant.

SCALPELLUM, calami, atramentum, charta, li-
belli,
Tradidit hæc pueris Lilius arma suis.

Lusimus innocui dudum his sine sanguine telis,
Nec, Guiscarde, tuum sensimus inde scelus.
Scalpellum nunc Musa aufert, ne forsitan arma
Suggerat Harlæo bis nocitura sub.

HARLÆUM subito Gallus cū perfidus ictu
Percuteret, totā luctus in urbe fuit.
Stat tamen hic firmæ subnixus robore mentis,
Hunc spectare putes vulnera, nulla pati.
Hinc adeo nullum sentis, Harlæe, dolorem,
Quod putet hoc vulnus quilibet esse suum.

Celta ferox gentis meditatus fata Britannæ,
Sufficit, Harlæus si cadat unus; ait.
Acer agit telum, mediōque in vulnere fractus
Infandum domini mucro recusat opus.
Quod genus hoc monstri produxit Gallia? ferrum
Cū potuit domino mitius esse suo.

NEQUICQUAM sævis Villarius intonat armis,
Miles habet vinci nescia corda Brito.
Guiscardus tacitè cædem meditatur in aulâ;
Irritus Harlæi in pectore mucro sedet.
Desine bellorum, Lodoice, forisque domique,
Arma pati nostræ nam didicere togæ.

DEVOTUM sensit cùm condi in pectore ferrum
 Immoto Harlæus faucibus ore stetit :
 Dum lætâ huic reduci gratatur voce senatus,
 Confuso subitus surgit in ore rubor.
 O pudor, O virtus ! partes quàm dignus utrasque
 Sustinuit, vultu dispare, laude pari !

Sunt qui servari nolunt.

MUSCA meam volitat circum importuna lu-
 cernam,
 Alâsque amburit jam prope jamque suas.
 Sæpe repello manu venientem, et, ineptula musca,
 Quæ te, inquam, impellit tanta libido mori ?
 Illa tamen redit, et, quamvis fervare laboro,
 Instat, et in flammâ exitiûmque ruit.
 Exiguam tibi nolo animam, quam projicis, ultra
 Servare ; et si sis certa perire, peri.

Surgant

Surgant mœnia, nec ruant mores.

THEBANAS arces ne jactet Græcia mendax,
Tectaque Threiciæ structa canore lyræ:
Stant contra, Hannesi, Tua munera; condere
muros
Si potuere fides, hoc potuere Tuæ.

ANTIQUA conclusa domo turpique recessu
Penè est cum tectis Musa caduca suis.
Sed nova cum nobis surgent collegia, fiet
Digna domus Musis, Musaque digna domo.

SUETOS fama refert (fors vos meministis) a-
lumnos
E camerâ vetitis profiluiffe viis:
Mœnia vos tam firma, ut nemo erumpere possit,
Tam pulchra, ut nemo vellet abire, datis.

Ad Episcopum ROFFENSEM.

SÆPE, colende Pater, volui posuisse cubile
Sub trabe, quâ steterat lectulus ante Tuus.

Tu tamen hîc ventos toties perpeffus et imbres,
 Filiolos nolis fic habitare Tuos.
 Sin Tua poffe fequi in ftudiis veftigia detur,
 Laudabo veterem fub meliore trabem.

DUM nova templa ftuunt patres Proceresque
 Britanni,

Et multum totâ culmen in urbe micat :
 Legibus emendas mores, Regina, ruentes,
 Exemploque pii difcimus effe Tuo.
 O fortunatæ nimum Te principe gentes!
 Quas nova templa beant, relligióque vetus.

Tantum scimus, quantum in me-
moriâ tenemus.

QUORSUM sepositis turgent tua scrinia
chartis,

Surgit et innumeris Bibliotheca libris?

Figet et hic tenuem subtilis aranea telam;

Quâm dulcis blattis est tineisque cibus!

Si parcant tineæ, capsas tibi flamma vorabit;

Et, quæ non flammæ pabula, furis erunt.

Mando meos animo authores; neque tollere li-
bros

Ex hoc musæo fur, neque flamma potest.

Τέχνα πόνου.

UT fama est, propriis cuculus non incubat ovis,
 Sed nidum externum sedula quærit avis.
 Interea vernos vacat ipsa inducere soles,
 Questibus et nomen congeminare suum.
 Alterius labor esto tuos educere foetus:
 Unica tu felix absque labore parens.

EDUCIT simplex anates gallina tenellos,
 Et per vicinos concomitatur agros.
 Spuria progenies fautricem linquit, et imis,
 Auspice naturâ, præcipitatur aquis.
 Illa tenens ripam trepidantes concutit alas,
 Et stolidas querulâ voce fatigat aves.
 Si tantas curas proles aliena ministrat,
 O quàm sollicito est pectore vera parens!

———Tecti caret obsoletis
 Sordibus aulâ.———

HAS arces memini foedas, et aranea passim
 Plurima per culmen textile duxit opus.

Non

Non tulit hoc Pallas; rurſusque, ait, æmula,
certas?

Exi aulâ: has arces ſola Minerva colit.

Te majori pauperiorum turbæ com-
pares.

Dum pede, pauper, iter deſeſſo carpiſ; ovan-tem

Hâc equitem incedens molle vehebat equus.

Quàm placidè hic, inquis, vehitur per iniqua vi-
arum!

Hei mihi! quod pedibus tendere cogor iter.

Ecce! præit claudus manibus veſtigia firmans,

Hunc ſpecta, et gaude quod potes ire pedes.

—Teneros animos aliena oppro-
bria ſæpe

Abſterrent vitiis.——

SPARTANI nunquam longi ſermonis amantes

Exemplar pueris propoſuère ſuis.

Mancipia implebant nimiis dapibusque meroque,
 Esca sed hæc stomacho luxuriosa nocet.
 Ignorant quid agunt, titubant, vinoque sepulti,
 Non bene concoctas evomere dapes.
 A vitio metuunt pueri: exemplisque ministri
 Mores, quos ipsi non didicere, docent.

Thamesis victus.

INCUMBIT glacies, strictis mare clauditur undis:
 Sed jure an clausum sit dubitatur adhuc.

VIDIMUS ardentes latè per Thamesin ignes,
 Torruit et vastos multa culina boves.
 Quoquò tendis iter, fluvium hunc fuge, Jupiter:
 hæc tu
 Si vehis Europam per vada, tostus eris.

TE presum in medio, latro versutissime, furto
 Ad solitas pœnas plebs bene justa trahit.
 Antlia sed nulla est, aqua nulla; haud te tua
 mergi
 Fata sinunt, sed de recte cavere monent.

Bis trinis obolis soliti conducere cymbam
Causidici, calcant turba pedestris aquas.
Dum causas agitant resoluta resolvitur unda,
Proh dolor! et gratis non licet ire domum.
Causidicis concede dehinc, bone Jupiter, idem
Terminus ut fiat frigoris atque fori.

Qui Batavas cymbâ suevit transire paludes,
Ire per adstrictas jam pedes audet aquas.
Ferratis soleis medio secat æquora cursu,
Ipse vicem supplens remigis, ipse ratis.
Scilicet huic brumæ favet inclementia : frigus,
Quod tardavit aquas, acceleravit iter.

Θείον γένος ἐστὶ βρότοισιν.

NE, juvenis Pellæe, petas ut corniger Ammon,
Aut vano antistes te vocet ore Deum.
Consule non tripodas sed te mentemque pacem,
Quâ tellus minor est, quâ minor unda maris.
Non est illa tuæ claudenda in limite terræ,
Sed poscit mundos ambitiosa novos.
O coeli soboles! nam si te terra tulisset,
Terra tibi poterat, quæ tulit, esse satis.

Timeo

Timeo Danaos et dona ferentes.

IGNARUM vulgus dux conscripturus in arma,]

Largus munificâ porrigit æra manu.

Ah miser! hæc quicumque capis, mox sæva sequetur

Pauperies, durus militiæque labor.

Munera tum frustra Danaûm fraudesque Pelasgas

Oderis, et sapies, ut sapuere Phryges.

—Trahit fulgenti gloria curru

Non minus ignotus generosis.—

DUM medio volitat circumæctus pulvere currus,

De temone videt musca superba rotam:

Pulveris en! quantum moveo, qualem excito
nubem!

Muscarum esto pater sol mihi testis, ait.

Sic quoque pulvereus Capitoli fertur ad arcem,

Nec majore potest Cæsar honore frui.

Tristes odère jocosi. T

SCURRA procax, nomen quærens famamque
dicacis,

Illepidos lepidos miscet ubique jocos.

At meritò vultus austeros damnat et odit;

Vos non ridentes, vos, procul ite, graves.

Ipse filet tristis, si te videt antè severum,

Nam, nisi tu rides, huic periêre joci.

Tros Rutulúsve fuat, nullo discrimine
habebo.

DUM Rosa purpureo suffunditur ora robore,
Spina ferox teneri floris amore calet.

Protinus armorum ponit pacatior iras,

Et jam blanda suæ porrigit ora rosæ.

Ut videt has junctis ambas concurrere votis,

Quæ regit hortorum maxima Flora vices,

Felices jubet hinc coeant in foedera, utrisque

Unus et ex uno stemmate surgat honos.

Tu decus æternum, dixit, mea, da, Rosa, Spinæ;

Et tu perpetuam protege Spina, Rosam.

Tuo habitu vitam dege.

LYDIA anus, depicta genas et ficta capillos,

Virgineos coetus ambitiosa colit.

Hic verò frustra languentia lumina torquet,

Frustrà hìc foemineos nectit, ut antè, dolos.

Inter anus forsan poterit vel nympha videri,

Sed nymphas inter tota videtur anus.

Ubi

Ubi plura nitent in carmine, non
ego paucis
Offendor maculis. ———

FRUSTRA te, Naso, carpit gens Cri-
tica, frustra

Ingenium dicit luxuriare tuum.

Luxuriet licet, et pleno sese efferat alvo,

Nec pigros ripæ margine claudat aquas:

Quanta tibi laus est nimio peccâsse nitore!

Nolo, ut plus niteas, te nituisse minus.

Veniam

Veniam petimúsque damúsque vicissim.

PROTRACTÆ post mille moras et tædia litis,
Improba quos rabies egit adire forum,
Emunctus tandem, extremúmque redactus ad
assem,

Protendit victas hostis uterque manus.
Dátque ultrò veniam positâ sapientior irâ,
Cùm quanti veniam sit tribuisse sciat.

Venter non habet aures.

CERNIS, ut esuriens inhiat jam prandia iudex,
Ipsis ora gerens pallidiora reis?
Nunc stat, nunc sedet incertus, nunc spectat ad
horas,
Et vacuo longas increpat ore moras.
Quò magis obtundis, Rhetor, magis ardet abire,
Quóque magis clamas, esurit ille magis.
Desine posse virum flecti sperare precando,
Quem dudum expectant Rhombus apérque
domi.

Versa

Versa est fortuna locorum.

H A U D' procul hinc, inter veteris spatia ampla
palati,

Aula vetus causis caufidicisque patet.

Hæc tenuit festiva Anglorum prandia regum,

Hæc plena hospitibus præbuit aula dapes.

At nunc esuriens hospes spatiatur, ubi olim

Latè fumabant pingua terga boum.

Atria mutantur, nos et mutamur in illis,

Esuriunt omnes nunc nisi caufidici.

Veterem morbum novus amovet.

OBSASSAS Spartana acies dum cingit Athenas,

Tristis Palladiâ regnat in urbe lues.

Hostilis fugit infectas exercitus auras,

Et facta est pestis civibus una salus.

— Virtus patriæ sibi prima putabit
Commoda. —

INFENSI exagitant te, Scipio magne, Quirites
Publica damnatum diminuisse bona.

Nil ostendit opum domus explorata, supellex
Aurum spernenti fictilis omnis erat.

Egregium plena absolvent æraria civem,
Cujus pauperiè patria dives erat.

Una salus miseris nullam sperare salutem.

ASPICIS, ut cervus quærit fugiendo salutem,

Quem sequitur celerum turba canora canum
Indignans, neque enim fuga jam super ulla pericli,

Cornibus hos, illos dissipat ore canes.

Sic moritur pugnans, moritur nec prorsus inultus,
Nec fruitur fato nobiliore Leo.

Undecunque

Undecunque est ventus, velum ver-
titur

STAT vacuo domus in campo, cui quatuor alæ,
Quam circùm, ut dominus vult suus, axis agit.
Ventum intus nebulo venientem expectat, hiátque
Veliferam ut verset, quà vocat aura, molam.
Eurúsve aut Zephyrus spiret, Boreásve vel Auster,
Uti scit ventis omnibus una domus.

Undecunque est ventus velum ver-

titur

Commoda

Stat rursus domus in campo, cui paratur alae,
 Quam cunctum, ut domus vult sua, axis agit.
 Ventum intus sedulo venientem expectat, hincque
 Vellera in velis, per vocat aura, mox iam
 Fervore aut Xephyrus spirit, Hircine vel Ausar,
 Ut sic ventis annuus una domus.

L U S U S

Westmonasteriensis.

WELSHMAN'S

L U S U S

Welshman's

WELSHMAN'S

Sa

Int

Ex

L U S U S

Westmonasteriensis.

Sapientia neminem habet amicum
præter ignorantem.

Qua puro Eletana palus illabitur
amni.
Tingitur et fuscis sordida Nais
aquis.

Inter sulphureos nigri carbonis acervos,
Tollit honoratum bibliopola caput.
Exercent rauci sua quæ convicia nautæ,
Invenit hîc tutas plurima Musa domos.

G

Effugiens

Effugiens scombros et mille peric'la culinæ,
Securus sedes hic Paracelsus habet.

Hic multo dormit compositus Ogilvius auro,
Et quot scribendo par meruere decus.

Granta domos fileat capiendis artibus aptas,
Bodleium jactet nec Rhedycina suum.

Major amicus adest miseris scriptoribus, omnes,
Quos Vos e gremio pellitis, ille fovet.

Difficilia quæ pulchra.

GALLICA nectareum miramur vina liquorem,
Dona dedit Bromius non meliora Deus.

Quàm bene perspicuo fulgescit spumea vitro
Purpura! subtilis qualis in ore sapor!

Ut tamen ad nostras veniant hæc gaudia mentas,

Quanta foris subeant, quanta peric'la domi!

Insequitur dulces prædo super æquora merces,

Littore stat quæstor, quæstor et ipse latro.

Nempe Senatorum pars cauta et sobria curam

Hanc, ne pars nimium cætera potet, habet.

Difficilis gratusque liquor potantibus, esses

Vel minus o gratus difficilisve minus!

Optimum est convivium in quod
venit Choraules.

REX bonus, ut fertur, struxit convivia Colus,
Annua quæ Dominæ voverat ille suæ.
Plurima per pingues cumulantur fercula mensas,
Et veteri spumant pocula plena mero.
Ad sacrum regina latus Winefrida recumbit,
Et, quâ nupta fuit, turget amicta stolâ.
Stat juxtâ crater, sed nec dant gaudia mensæ,
Nec suus huic crater, nec Winifreda placet.
Impiger exclamat, cur cessat musica Coli?
Tympana ubi tria sunt, est ubi terna fides?
Cur non tergemino resonant mihi cornua cantu?
Cur triplicem cohibent Cambrica fila sonum?
Heus, dapifer, quid coena juvat, cessante Cho-
raule;
Vel mihi redde fides, vel tibi sume dapes.

Possunt quia posse videntur.

DUM faber erudiit natum malè lippus Athenis,
Vulcani famam laudat et artis opus.

Filius huic contra ; suadæ perculsus amore,
 E—T—E—O, non potuit dicere Rhetor ero.
 Ter fabri natus balbo rotat ore lapillum,
 In primo toties destitit ore sonus.
 Perrumpit tandem divulsa ligamina vocis,
 Et torrente novo lingua soluta sonat.
 Hic nunc Palladii moderatur fræna theatri,
 Et fraudes aperit, caute Philippe, tuas.
 Patria quando vocat, frustra, Natura, repugnans,
 Ausus Rhetor ero dicere, Rhetor erat.

Quisquis erit vitæ, scribam, color.

ALTERNIS edit populo qui scripta diebus,
 Et cujus chartas plebs numerosa terit,
 Cum quondam molli texebar vellere soccos,
 Texuit artifici tum quoque verba manu.
 Mox ubi famosi scandit fastigia ligni,
 Et stricto inclusum porrigit orbe caput ;
 Tum quoque consuetâ musas exercevit arte.
 Quisque trabem ornaret laudibus hymnus erat.
 Scribit enim, quemcumque trahit sibi vita colorem,
 In cellâ, in triviis, sub cruce Musa canit.

Ne, cum venari volet ille, poemata
pangas.

INTEMPESTIVO vatum indulgere labori

Quid prodest, catulis cum sonat omne nemus?

I, venare feras, saltus indagine cinge,

Ludicra nec studiis hæc aliena putes.

Per saxa et rupes Musis et amica volanti

Rura tibi melius pingere rura datur.

Halantes Zephyri, resonans aqua, sibilus auræ,

Sic poterunt scriptis dulce sonare tuis.

Materiam invenies largam venando; Dianam

Dum colis, ad versus non minus aptus eris.

Nam tibi si faveat Latonia virgo, favebit

Æquior assumptæ frater Apolló lyræ.

Nunquam poetor nisi cum po-
dager.

Qui lectum potas mediâ de nocte Falernum,
Cui tumes et lautis alvus opima cibis,

Ebrius assiduè, pedibus vel sobrius uti
 Everfis toties, luxuriose, nequis.
 Conspicuûsque toro demissâ voce recumbis,
 Subjicitur tumido pluma premenda pede.
 Sic curis vacuus calamos et scrinia poscis,
 Asper Apollineâ fallitur arte dolor.
 Et, Flacco similis, tu mira poemata pangis,
 Corda simul multo percaluère mero.
 Luxuries vatem fecit, namque ipse podagram
 Qui dederas, idem carmina, Bacche, doces.

Cupias ut fit tibi fama superstes.

LIBRAS bis quinas, quæ vendit poma nucésque,
 Parca anus ingentes accumulârat opes.
 Diis grates! risit vultu fortuna benigno,
 Sed quid opes, inquit, si mihi fama deest.
 Quid faciam? tentanda via est, quâ me quoque
 possum
 Tollere humo, pérque os viva volare virûm.
 Famam habet Eugenius, sed quadrans nullus in
 arcâ est,
 Eugenius nostro munere dives erit.

Dum victo Eugenii celebrantur nomina Gallo,
Me quoque Patronam fama loquetur anum.

Opere in longo fas est obrepere
somnia.

COMPOSITO vultu conscendens pulpita, latum.

Cui collare, brevis penula, curta coma;

Hem quater ingeminat tentans præludia vocis,

Tandem ægro profert vix tria verba sono.

Mox, recolens vires, sermonem extendit in ho-
ras,

Grex dolet esuriens tardius ire diem.

Hic gemit, alter hiat, post et suspiria pauca,

Pectore quæ tumido dat, pia dormit anus.

Increpat hanc pastor, potes hoc in limine somnos

Ducere? surge, inquam, seria res agitur.

Experrecta sono, ne sævi, vir bone, clamat,

Si tua nos inter somnia somnus habet.

Nullis utile bellum.

CONVOCAT ut ductor turmas, agménque re-
censet,

Ex quo mittatur trans mare lecta manus.

En miles solito nervosior, offeus, ingens,

Eligitur Gallis qui metuendus eat.

Protinus uxor adest, coelúmque ululatus im-
plens,

Dum collo pendens oscula figit, ait;

Horrida te quoque bella vocant, charissime con-
jux,

Siccine sola jugum connubiale traham?

Siccine deserto languescam frigida lecto,

Et, vidua tori conjuge, nupta tamen?

Mox victor, sed mancus, eris; victoria damno

Parta erit, haud tanti Flandria capta foret,

Tunc foris florem absumes vireſque juventæ?

In bellum coelebs desidiosus eat.

Tu poteris melius cui vincula jugalia curæ,

Et patriæ et nobis utilis esse domi.

Sint Marones non deerunt Mæce-
nates.

LONDINI magnam nocturnus obambulat urbem

Vates, qui baculum fert comitēque canem.

Signum venturæ dant tintinnabula Musæ,

Et festum rauco prodit ab ore melos.

Vos Domine, salvēte, me, salvēte, Magistri,

Felices multos et numerate dies.

Faustum mane precor vobis, fausta omnia, gratā

Qui mihi præbetis numera larga manu.

Quis tulerit vates de Mæcenate querentes?

Ingenium damnent inscia turba suum.

Tot Mæcenates mihi sunt quot ad ostia pulso.

Non deerunt vati, qui bene cantat, opes.

Ficta voluptatis causâ ne sint proxi-
ma veris.

INCOLA Formosa, quem versu dicere non est,

Venit ad Angliacos hospes alendus agros.

Utque hîc hospitium posset meruisse videri
 De patriæ scripsit, moribus ille suæ.
 Depinxit geniûmque loci cultûsque virorum,
 Humanâ et faciles non sine cæde deos.
 Multa quidem mentitus erat, bene multa; sed
 Anglis
 Displicuit veri proximitate liber.
 Splendidiora solet mendacia ferre viator,
 Qui longum Indorum per mare carpit iter.
 Quod Mandevillus nostras, quod Pintus Iberus,
 Da mihi; vera odit, mira Britannus amat.

Nolo puerum præcocis ingenii.

REGRESSUM Grantâ, Burgersdicî arte po-
 tentem,

Natum amplectuntur lætus uterque parens.
 Coenantem gemino pullo excepere; puérque
 Heus! mater, pulli tres ait in patinâ.
 Haud ita, reddit anus. Tres, inquam, sunt. Nu-
 merato,

Si potes. Et Tyro sic opus aggreditur.

Hic

Hic est unus, ait, bene, perge: duoque. Quid

inde?

Quid? conjunctim tres sunt duo et unus, ait.

Subridens genetrix verum est, (prò Jupiter!) in-

quit

Heus cape tu, conjux, hunc; meus alter erit.

Tertius, o fili, dabitur tibi munus acuti

Ingenii, totum corripe, scinde, vora.

Odi hilaris tristem.

PONIT opus Corydon, notam pro more taber-
nam

Cum focjis lætis lætus et ipse petit.

Nunc hilarem historiam narrant, nunc popula
fumunt,

Inque suas subeunt vina jocique vices.

Opprimit incautum (prò formidabile!) conjux

Verbâque cum lachrymis miscet amara suis.

Perfide, sic fallis? sic fallis, perfide, tempus?

Nec tibi cura uxor, nec tibi cura domus?

Desine, cui Corydon, hilares turbare querelis,

Pocula vel sumas, vel lachrymare domi.

Tuta et parvula laudo.

Dum septem Heroum præstantia facta legebam ;

Illustri pulchrè doctus in Historiâ :

Multus ibi fidens animo et fulgentibus armis

Exit eques : nymphis ferre paratus opem.

Attollunt contrà vasti se mole gigantes,

Quales Herculeæ non domuère manus.

Illi inter sese magnâ vi prælia miscunt,

Vulnerâque alternâ dant capiuntque vice.

Interea Nanus procul, immunisque pericli,

Intrepidus spectat quis fit utrique labor.

Dii bene fecerunt, quòd me finxere pusillum,

Exiguo fidens corpore Nanus ait

Profuerit Nano brevitâs suâ, sospes utrinque,

Sive gigas palmam, sive reportet eques.

**Literulas me non stulti docuère
parentes.**

Judicis horrendi miseri stant ante tribunal,

Et sibi quisque timet, quam meruère crucem.

Hic

Hic solvit capitis damnatus crimine poenas,

Alter in ignotos mittitur exul agros.

Unus sed reliquis qui paulò doctior, iasser.

Huc librum, mihi sit parta legendo salus.

Indocti pœnis damnantur, et in cruce pendent,

Literulas callet qui benè, salvus abit.

Credibile est priscos olim hoc vidisse magistros.

Ante Alphabetum qui posuere crucem.

—Meruere decus vestigia Græca.

Ausi deferere. —

IN scenam Heroas ducis feliciter audax,

Shakespeare, o tragici gloria prima dñori.

Non tu sollicitus Sophocles quid, et Æschylus
altum

Evomat, aut Græcū cætera turba sonet.

Fabula tota tua est, proprio de fonte perennes

Hausisti latices, non Heliconis egens.

Sat doctus, benè qui didicisti temnere Græcos,

Et Britonum ingenio percitus atque Tuo.

Felix Tu, qui nullius vestigia calcas,

Et felix, poterit qui tua ritè sequi.

Quid

Quid sit futurum cras, fuge quærere!

Dum quærit Corydon quâ venditur Ala tabernâ,
 Nobilis egregios quæ facit Ala viros:
 Suspensum in triviis signum videt, hæc ubi verba,
 Solve hodie; gratis cras bibe quisquis ades.
 Ingreditur, lætos circumtrahit amphura gyros.
 Æra fluunt ipso liberiora mero.

Cras redit, et notos exposcit largius haustus,
 Guttur non sicco certus abire domum.
 At bene jam potus verbo hoc nihil amplius ad-
 dit,

Ohe! jam satis est, hospes amice, vale.

Solve prius nummos. Nummos? heus! con-
 spice signum,

Solvi ego, quod solvi debuit æris, heri.
 Signum hodiè dicit solves, et cras bibe gratis:

Cras istud, Corydon, non tibi venit adhuc.
 Tum subolens Corydon, perdat me Jupiter, ex
 hoc

Si quæram, quid Cras spondet, amice, tuum.

— Licet

— **Licet sub paupere tecto**
Reges et regum vitâ præcurrere a-
micos.

ZIGARA gens, Nilum picto mentita parentem
 Vultu, unóque asino tota vehenda domus,
 Per pagos omnes errat, per rura, per urbes,
 Venditque ignaro non sua fata gregi.
 Candida suppeditant spoliatae lintea sepes,
 Et dant non emptas prædia quæque dapes.
 In fœno placidam nunc gens erratica noctem,
 Nunc agit aprico sub Jove læta diem.
 Non hîc, non illic habitat gens incola mundi,
 Omne solum patria est, et domus omnis ager.

Nihil est prodire tenus si non datur
ultrâ.

ACCENSIS Chymicus sudat fornacibus **Hermes,**
 Immensâsque sibi spondet anhelus opes.

Pugnantes miscet calices, liquet igne metallum,
Æs fluitat rivis, vulnificusque chalybs.

Expectat vigib ille optatus ubi exitus arti

Detur, et aurato depluet igne calix.

Jamque spei plenus, lapsa et fluere omnia retrò
Cernit, et in ventos aureus imber abit.

Prò fortem! exclamat, fueram quàm penè beatus!

Corruit extremo non nisi sine labor.

Vis fieri felix, vis omni ex parte beari?.

Plas, Hermes, Chymicæ, vel minus artis habe!

Ne monstrer digito prætereuntium.

LIBERA cum supplex Coventria jura rogaret,
Hâc facilis princeps conditione dedit.

Ut medio Godiva die, pulcherrima virgo,
Per vicos lento nuda vehatur equo.

Hæc, invia licèt, legi succumbit iniquæ,

Sed tamen hos monitus civibus antè dedit.

Claudite quisque fores, pateat non ulla fenestra,
Nec digito quisquam nos oculove notet.

Candenti invehitur candentior ipsa caballo,

Pérque humeros passat defluit unda comæ.

Fors ibi piſtor erat, quem de tot millibus unum
Spectandi infelix extimulabat amor.

Obice firmatas temerarius ille fenestras

Pandit, et infaustum protulit inde caput.

Sentit virgo dolos, et sic pudibunda profata est,

Quæ mancant tantum præmia digna nefas !

~~Qui me conſpex'ſti, ſtabis tu fabula vulgi,~~

Æternúmque in eo conſpicere loco.

Cœlum mutat animum.

BELLORUM experiens, natûſque ingentibus auſis,

Addit Alexander Perſici regna ſuis.

Infelix Darius, uâ ſe jactat in aula,

Atque inter medias luxuriatur opes.

Suſpicit auratum laquear, ſuſpet alta columnis

Atria, et intexti molle tapetis opus.

Nunc minus, in pugnas ardet, minus arma re-

quirit,

Nec queritur terras non ſupereſſe novas.

Quin dextræ armillas, aptâtque monilia collo,

Demiſſa ad talos itque redîtque ſtola.

Immemor antiqui cultûs libamina Phœbo

Fert nova, nec patrem mallet habere Jovem.

Edocuit

Edocuit duros sua quos Macedonia mores
 Dediscit, saltat potus, et unctus olet.
 Victorem, Darie, tuum tua Persia vicit,
 Et, quod non poterant agmina, terra potest.

Tumulo superaddite carmen.

Issa canis, domino multum dilecta potenti,
 Heu! immaturo funere merfa jacet.
 Cui dominus bustum puro de marmore ponit,
 Et caro cineri carmen inane dicat.
 Quisquis es his errans terris, hinc siste, viator,
 Deliciae domini nobilis, Issa jacet.
 Illa manum patiens, nostroque assueta cubili,
 Saepe os dilecti blandula lambit heri.
 Auris utrinque illi verrebat pendula terram,
 Nare brevi, et maculis undique sparsa pedes.
 Ad te cum veniet, laceres utcunque magistrum,
 Hunc blande comitem, Cerbere, fume canem.

Maledicta

Maledicta spreta exolefcunt.

Qua propè turba frequens densâ spatiat in
umbrâ,

Pfittacus in caveâ garrula pendet avis.

Hanc repetit vocem dum præterit unus et alter,

Heus! nebulo, nebulo, pro nebulone crucem.

Procedunt multi ridentes vana canentem,

Unus, cui mens est conscia, sistit iter.

Non ego sum nebulo, me non impune laceffes,

Inquit, et improbulæ multa minatur avi.

Parce minis, non hæc solum te opprobria tan-
gunt,

Præteriêre alii, qui meruêre crucem.

Nil nocuêre illis spretæ convicia linguæ,

At, tibi quod dicit Pfittacus, omen habet.

Παῶν μαλῶν μία μορφή.

PER vicos Londini errat novus advena Mopsus,
Visurus miri quicquid in urbe fuit.

Hocklæum imprimis, Mori dehinc tendit in a-
gros,

Claudit ubi insanum cellula multa gregem.
Monstrorum nec adhuc sat habens, in proxima
pergit

Cambia, sollicitis cambia foeta viris,

Plurimus hinc illinc venales institor urget

Mercès, et rauco Stentoris ore boat :

Millia quis centum, millenâque millia poscit ?

Australem quis rem venditat, et quis emit ?

Nec mora, nec requies ; perterritus agmine tanto,

Et tanto attonitus murmure Mopsus ait.

An redeunt iterum spectacula ? regnat et idem

Hic furor ? en ! iterum Bethlemiana domus.

—Omnia fatis

In melius niti. —

PER villas transit venturi præscia saga,

Niliacique simul nigra propago soli.

Linqvit arator agros, infectâque pensa puellæ,

Fatidicâque petit villicus omnis animum.

Consulit illa poli faciem, volucrúmque volatus,
Hinc dextras, lævas inspicit inde manus.
Pauperibus promittit opes, ægrotisque salutem,
Orbis progeniem, virginibúsque viros.
Nullus at in villâ Gallus Gallinave restat,
Dum fieri faustâ cuncta canuntur ave.

Me mendax infamia terret.

Post bello fractas altæ Carthaginis arces,
Junctâque Romanis Africa regna plagis;
Festos Scipio agit, populo plaudente, triumphos,
A domitæ gentis nomine nomen habens.
Non tamen incerti fugit hic convicia vulgi,
Nec quas infidias ligna maligna struit.
Ponit Roma suam rumores ante salutem,
Et, per quem steterat, cogit abire ducem.
Hannibalis victor, patriæ vindéxque decúsque
Quærit in obscuro vilia tecta solo.
Quid prodest spectata fides, animosâque virtus?
Si, quicquid possint crimina, fama potest.

—Cede potentis amici
Imperiis.—

ANGLORUM alternis dum rex dum papa su-
premus,

Ingeniosum habuit Braya vicariolum.

Quando piæ nondum tolerabant *sumpsimus* aures,
Indocto hic priscum *mumpsimus* ore canit.

Mumpsimus exploso et missali rite novato,

Tum Brayana novum *sumpsimus* ara sonat.

Roma redit, secum ritus, veterésque cucullos,

Relliquias, nugas, barbariémque refert.

Paucula verba parum est, veteremve relinquere
ritum,

Sed scelus est veterem deseruisse gregem.

Quivis, ille refert, tibi, Roma vicarius esto,

Idem erit usque tibi, Braya, vicariolus.

Nil

Nil ficcis durum.

VISURI, Mahumeda, Arabes Meccam atque
Medinam,

Ortus et tumuli moenia sacra tui.

Arentes campos desertâque littora tranant,

Quà nec fons, quà nec sufficit imber aquas.

Heu! quantus labor est tantis hominûmque fera-
rûmque,

Agminibus tantam pondera ferre viam!

Tali asinus patiens, tali pigra mula labori

Succumbet, nec erit par generosus equus.

Hoc iter, hæc poterit solus iuga ferre camelus,

Cui fons nequicquam, cui negat imber a-
quas.

Surgat arena licèt, licet urat Sirius agros,

Non ille inceptum lentior urget opus.

O animal ficcum, et subeunda ad pondera na-
tum,

Quàm durum arenti littore carpis iter?

Non ferres gemino tantas in gibbere moles,

Ni poteras longam ferre, camele, sitim.

Luxuria plus nocet reipublicæ quàm
avaritia.

FINIBUS exiguis floret respublica frugi

Belgarum, impemio par, Lodoice, tuo.

Hanc quoties rapidis miles tuus intonat armis,

Defenso toties victor ab hoste redit.

Incolumem reddit sua nempe abstemia virtus,

Et facit assiduus dulcia bella labor.

Pisciculos, et olus, vappam, fumumque tabaci

Sufficit exiles provida cura dapes.

His sibi prudentes vires animosque ministrat

Artibus, inque suâ tuta palude later.

His freta auxilium Gallorum reprimat arma,

Nec ranis patitur luxuriare suis.

Nequicquam turmas, Lodoice, in prælia mittis,

Ut Belgas possis vincere, mitte coquos.

Descendat

Descendat licet a summo non vergit
ad imum.

Aspice quàm variâ saltat funambulus arte
Expertus celeres ferre referre pedes.
Extentò insiliens funi nunc arduus altè
Surgit, et audaci tendit ad astra gradu.
Nunc humilis facili descendit ab æthere lapsu,
Subjectam jam jam tangere visus humum.
Hunc Corydon defixus hianti suspicit ore,
Dum cadat expectans, et sibi damna timens,
Cui socius ridens, Corydon, absiste moveri,
Nulla adfunt homini, nulla peric'la tibi.
Ille percussus vibrato a fune resurgit,
Et magis ascendit, quò magis ima petit.

Abundans cautela nocet.

MARCUS ad assuetos calices, mensamque stativam
(Cheynæi ut certus præcipit ordo) redit;
Potores undæ, quos præsens protulit ætas,
Magnum Arthritifugum Febrifugumque legit.

Sobrius et ficcus primâ cum luce reposcit
Epsomii ampullas Bristoliive duas.

Dave, unde est ventus? Respondet Davus ab Euro.

Iste mihi est Eurus, Dave, memento mori.

Succedunt Zephyri lenes et mitior aura,

Approperat lentum scandere Marcus equum.

Nec præstabit equus, tibi nec medicina salutem,

Tollere vis morbum? tolle Cavere tuum.

Minus sibi tribuit qui se nemini
comparat.

HOBSONI in stabulo duo consenuere caballi,
(Hobsoni doctis non malè nota domus.)

Hi, jamdudum annis et iniquâ tussè subacti,

Offibus hærentem vix habuere cutem.

Sed, quas neuter habet, vires accendit uterque,

Suppeditans socio vimque animumque suo.

Hic simul hinnitum tollit, micat auribus ille,

Miratúrque suos ocyus ire pedes.

Fraternis animis quicquid facit alter et alter,

Et movet æquævos æmulus ardor equos.

Alteruter solus gressu vix serpit anhelò,

Sin addas comitem, Pegasus alter erit.

Me raris juvat auribus placere.

PRO rostris orator heri cum staret Hebræus,
Et patulo duros volveret ore sonos.
Attonita obstupuit plebs majestate sonorum,
Mirata imberbem sic potuisse loqui.
Stat genitor, nutúque probat, stimultáque lo-
quentem;
Gaudiáque explicitâ fronte fatetur avus.
Vos soli, Patres, digito calletis et aure
Davidicæ numeros harmoniámque lyræ.
At parvi facimus vulgi suffragia, linguæ
Qui pariter Francæ plauderet atque sacræ.

Amoto quæramus feria ludo.

SANET ut omne malum, seu sit sanabile seu non,
Prodigus in medium prodit Agyrta forum.
Histrionum mille jocos plebem prætentat hiantem,
Cogere tam solers quàm retinere gregem.
Mentitur, saltat, titubat, comedénsque placentas
Semefas vulgi spargit in ora dapès.
Intus Agyrta notans risus, et idonea nactus
Tempora, sic scurram corripit ore gravi,

Ludicra mitte, scelus ; phialas emplastrâque prome
Ocyus, et miseris, furcifer, affer opem.

Balsama ubi mea sunt, et Elixir proprietatis ?

Sacra ubi tinctura est, et Panacæa mea ?

Serve procax, domino, medico, funambule, cede :

Hactenus acta tua est res, mea nunc agitur.

Facile emergunt quorum virtutibus
obstat

Res angusta domi.

Quos fors dura nimis vetuit sperare salutem,

Queis spes solvendi debita nulla fuit ;

Fortuni experti casus ludumque severum,

Custodis rigidi jura severa magis ;

Heu longum ingrato languebant carcere clausi,

Et torti variis ingemuere modis.

Spes libertatis nulla est, spes nulla salutis,

Quotidièque aucto pondere crescit onus.

Sed nova jam facies rerum, turbæque misellæ,

Quam non sperarunt, gratior hora venit.

Quæ prius imposuit (sic vult pia cura senatûs)

Nunc eadem frangit vincula Pauperies.

Fronti nulla fides.

QUI novus ingrederis Londinum, insignia vico
 Se pandant omni quam speciosa vides.
 At tu ne formæ, nimium ne crede colori,
 Non liquet ex signo quid domus intus habet.
 Angelus effulgens suspenditur ante lupanar,
 Ostendit regis nigra popina capur.
 Curatur secreta lues ubi lampada cernis,
 Et sacra (quis credat?) biblia Curlus habet.
 Quæque ubi sic ludunt, ut non fallaris in horas,
 Hic oculis nunquam credere disce tuis.

Ignoti multa cupido.

RARA nec invitos vocat ad spectacula cives
 Fawksius, egregiæ dexteritatis homo.
 Fallere spectantes quo non solertior alter,
 Vel linguæ insidiis vel levitate manus.
 En vobis (aperitque manum speciosus utramque)
 Orbiculum hunc, præstò fugit, abivit, adest.
 Est hîc, est illic; nusquam est et ubique videte;
 In mensâ, in oculis hujus, in ore tuo.

Tum peram invertens fallacem orditur ab ovo,
 Gallinam profert aligerúmque gregem.
 Chartula sponte suâ summa ad laquearia tecti
 Subvolat, et formam jussâ capeffit avis.
 Lætus spectator videt hæc miracula rerum,
 Et stupet occulti captus amore doli.
 Sic ignota juvant, sic abdita poscimus omnes ;
 Fawksi, artem retegas, et nihil artis habes.

Aut Cæsar, aut Nullus.

Cæsar.

CAROLUS Austriacas ciet acer in arma cohortes,
 Dum repetit dextræ debita sceptrâ suæ :
 Sæpe triumphantem læto Tagus excipit amne,
 Mox refugum pavidis cernit Iberus equis.
 Ultima quem maneat dubii custodia regni,
 Ambigit hinc Teuto, Gallus et inde timet.
 Sed Lodoix jactans premit alto corde dolorem,
 Tûne geres sceptrum, Carole ? Nullus eris.
 Ut Nullus fias, Lodoix Tibi consulit unus :
 Cæsar eris, namque hoc consulit Anna Tibi.

Nullus.

Nullus.

FUDIT Pannonios Cæsar Germanicus hostes,

Et leges victis et sua jura dedit.

Sed, cui major erat longo prudentia bello,

Cæsareas potuit sternere Gallus opes.

Reginæ sed adhuc major prudentia Gallos,

Atque aciem virtus Marlburiana domat.

Quæ tellus usquam tantis se jactat Alumnis?

Aut bello inveniat consilióve pares?

Consiliis Annam, Churchillum fortibus armis,

Solus, qui poterit vincere, Nullus erit.

Dapibus mensas oneremus inemptis.

DITIOR æquali Corydon cum conjuge factus

Permutat tecto splendidiore casam.

Ut festum celebret vicinia tota vocatur,

Quis velit a lætâ tristis abesse domo.

Audet nemo novos inonustus adire penates,

Nemo vicinis parcius esse suis.

Æmula ducuntur longo ordine fercula, pulli,

Anser, porcellus, fumida terga suis.

His addunt alii (quia siccis omnia dura)

Hordea quod, vel quod poma dedere, merum.

Indulgent ventri, cantatur, nec sine saltu

Innocuóque joco nox genialis abit.

Hospes adhuc nullo celebrat convivia sumptu,

Dulce est non emptis luxuriare cibis.

Ast ubi reddendæ grates, et quisque vocandus;

Coena prius poterat tota minoris emi.

Dapibus menfas onerabimus emptis.

ANNUA dum cives vocat ad convivia Prætor,

Pinguis cum macro conjuge sponsa venit.

Disposita in mensis stant ordine fercula longo,

Atque placent oculis mox placitura gulæ.

Dulce decus mensæ stat fartum immane, bovique

Tergum, quod factum est munere regis eques.

Convivæ accingunt dapibus se, et tempore toto,

Excideret patulo ne cibus ore, tacent.

Hinc ubi parta quies epulis, cochlearia leti

Aurata in loculis composuere suis.

Maxime, conclamant, Prætor, cape dona tuorum,

Scilicet et grates aureolósque duos.

Queis ridens hospes vos sæpe hâc lege vocabo,

Tanti vendidero si cochleare meum.

Μέγα βιβλίον μέγα κακόν.

Quis nescit sapiens operosi praela Frobeni?

Auctior hinc omnis bibliotheca tumet.

Non illi placuere sales lepidique libelli,

Perfius aut quod habet, quodve Catullus habet.

Sub praelo si faciat opus, si mole superbit,

Par voto et dignum creditur esse typis.

Ah hominum ignaræ mentes! quod vitet in horas

Nescius aut cupiat quod sibi nemo videt.

Hæc tu serò nitens sensisti vera, Frobeni,

Cum studio atque operâ concidis ipse tuis.

Ave rigens multo trahitur dum grande volumen,

Decidit e pluteis, comminuitque caput.

Sic moriens nato: Folio ne crede labores,

In Decimo sexto tutior esse potes.

Μέγα βιβλίον μέγ' αγαθόν.

ITE procul, tenues scriptores, ite nefasti,

Unica queis totum pagina complet opus.

Vincat amor patriæ, laudúmque immensa cupido,

Et crescat moles ingeminata libri.

In tergo scribas, imperfectumque relinquo;
 Ultrà tende opus, et sit sine fine labor.
 Hinc sibi vectigal promittit cura Senatûs,
 Hinc conscribetur miles in arma novus.
 Sic auctor poteris longum producere bellum,
 Francorum regi sic metuendus eris.
 Sic tibi, sic patriæ sapienter prospice; civis
 Qui bonus est, auctor non malus esse potest.

Ars felicior ingenio.

CONDIDIT egregium multo conamine vates
 Carmen, quod dignum Cæsaris aure sonet.
 Protinus exultans, pretiique et laudis avarus,
 Fert opera ornatis subjienda typis.
 Artibus at dives, naso suspendit adunco
 Jejunum vatem bibliopola Tryphon.
 Dúmque hic abnormem pinguescit ad Alder-
 mannum,
 Paulatim ingenio deperit ille suo.
 Qui moriens—Utinam, mutatâ sorte, Poeta
 Tu meus, atque ego sim Bibliopola tuus.

—————Miserâ

— Miserâ felicius arte
Ingenium. — — —

Cum nondum ingenuas nôrat Partrigius artes,
Cerdonem mater provida fecit anus.
Ille reluctantem cellâ conclusit in arctâ,
Et miseras miserè quærere jussit opes.
Nunc voluit morsu rigidas extendere pelles,
Nunc setosa agili ducere fila manu.
Non tulit hoc juvenis, natus melioribus astris,
Sed petit ingenio munia digna suo.
Fata canit, regúmque vices, et nobile bellum;
Et quibus auspiciis quilibet annus eat.
Desertas ridet jam fortunatior artes;
Si fuerat cerdo, mortuus esset inops:
Et, quod in astrologum prædixerat armiger Isaac,
Verum esset: sed nunc vivitur ingenio.

Si pranderet olus patienter, regibus
uti
Nollet Aristippus. — — —

PARRE senex, annos dederant tibi iuscula multos,
Et modica haud paucos addidit herba dies.

Nunc panem coenas patiens, nunc allia prandes,
Et levat arentem proxima lymphæ sitim.

Vivis, et ornatae spernis fastidia mensæ,
Et tibi vel crambe bis repetita placet.

Hunc tamen ad lautam accersit dum Carolus
aulam,

Et variis onerat regia mensa cibis ;

Dum coenat nullis pulmenta laboribus empta,

Et, quorum nescit nomina, vina bibit :

Impletur, turget, stertit defessus edendo,

Mox obit : ossa senis proxima sana tenent.

Si non gustasset regalia fercula, felix

Vidisset tempus forsitan, Anna, Tuum.

—Diogenes si sciret regibus uti
Non pranderet olus patienter.—

Dum sedet in medio Cynicus sibi stercore plau-
dens,

Despicit et torvâ fronte superbus opes :

Gaudet in obscœnum pectus descendere barbam,

Hispidâque exultat vix sua membra tegi :

Artibus his populo sese commendat inepto,

Et vagus in triviis jactat inane sophos.

Purpureus

Purpureus quantò melius Plato limina regum
Ambit, ubi poterit suaviter esse bonus!

Terentius esse malle[m] quàm Roscius.

ARTE laboratum multà, dignùmque Catone,
In scenam tandem nobile prodit opus.

Certatim coeunt proceres et vulgus in unum,
Et læto reboant densa theatra sono.

Exprimit antiquum vultu incessuque Catonem
Roscius, et priscae stat gravitatis honos.

At vatem laus quanta manet? quæ gloria? mores,
Tam benè quos nôrat scribere, scriptor habet.
Huic decus æternum, tibi sed brevis, histrio, vita;
Cum scenâ exieris, desinis esse Cato.

Roscius esse malle[m] quàm Terentius.

Qui pinxit vates, toto plaudente theatro,
Cæsara confòssum, Vindsoriásque nurus;
Indoluit votis non respondere labores,
Scribit, laudatur; nil tamen æris habet.

Infelix

Infelix Tragicos mox induit ipse cothurnos,
 Et male fabellas, quas benè scripsit, agit.
 In scenam hinc dives bene curatâ cute prodit,
 Esuriit vates, histrio pinguis obit.

Stultitiam patiuntur opes.

ÆLIA stulta, procax, edentula, garrula, pugnax,
 Cura tamen juvenum publica prodit anus.
 Hanc ambit miles, precibûsque fatigat amator,
 Et jacet occlusas pervigil ante fores.

Ζωὴ δὲ Ψυχὴ sexagenaria rursus

Audit in amplexus ire petita novos.

Quis furor, o juvenis? quæ te medicamina co-
 gunt

Canidiæ emeritæ sollicitare torum?

Scilicet hanc conjux cumulatam morte reliquit,

Ingentésque capax arca recondit opes.

Mille licet vitiis sit famosissima, dives

Quæ vidua est, uxor non erit illa mala,

Stultitiam

Stultitiam non patiuntur opes.

PRÆTORIS mensam fumantia fercula stipant,
Distinguit varias lucidus ordo dapes.
Terga boum longos inducunt pingua somnos,
Et spissus nidor prægravat omne caput.
Hoc ferrem : sed cum lepidè stupet Aldermanus,
Et spargis multos, Prætor honeste, sales ;
Conviva Humfredi malim jejunia : quam sic
Et satur esse cibus, et satur esse jocis.

Nulla placere diu, neque vivere carmina possunt.

Quæ sunt scripta meri potoribus—

Mons ubi prærupto se vertice tollit in auras
Parnassus, liquidis fons aperitur aquis.
Hic vatum secreta virent cunabula, sedes
Hic posuit Phœbus Pieridumque chorus.
Nec cuiquam Aoniæ placidè risere sorores,
Castaliâ fuerat ni bene potus aquâ.
Æterni hi latices et aquarum vena perennis
Carmina nulla sinent hinc oriunda mori.

At

At fugiunt castæ Bacchi consortia Musæ,
 Ne minuat vires, quas dedit unda, merum.

Nulla placere diu, neque vivere car-
 mina possunt,
 Quæ scribantur aquæ potoribus—

LÆTA salutiferos ubi jactat Tunbria fontes,
 Et ridet latices, pharmacopola, tuos :
 Hic postquàm vates gelido se proluit haustu,
 Nescio quid dirum Tunbrigiale canit.
 Frigidus Aonias nequicquam in vota sorores
 Invocat, haud istas Musa frequentat aquas.
 Carmina fumosis scribit damnanda culinis,
 Quodque ortum est undis, igne peribit opus.

Futilis auctor qui in diem scribit.

ANTONI, accusas quâ tu potes arte Milonem,
 .Et jactas toto præbra pudenda foro.
 Stat contra, causam dicit, pollensque potenti
 Defendit fortem Pullius ore reum.

Strenuus egregiè contorquet Rhetoris arma,
Et populi circum fusa corona dolet.
Tu tamen, Antoni, populo plaudente, triumphas,
Prò pudor! inque diem præ Cicerone places.
Nunc solus Cicero legitur, nunc inclytus audit:
Vivâque nunc volitant scripta per ora virum.
Nostra tuas, Antoni, ignorant secula chartas,
Et semper victrix causa Milonis erit.

Utilis auctor qui in diem scribit.

ADMONEANT seros civilia bella nepotes,
Clarendone, tuâ nobilitata manu.
Mirandus nostris decibus populi que remotis
Angliacâ vivas primus in Historia.
Non hæc curat Abel, non illis invidet ausis,
Vita, inquit, brevior, vita diurna placet.
Quid si nocte perit mihi fama, at mane resurgit,
Et quoddam serò vespere prodit opus?
Nos urbanus eques, nos rusticus armiger optat,
Et nostros iterat quæque popina sales.
Quorsum itaque æternæ divina volumina famæ?
Hæc omnes laudant, sed mea scripta legunt.

Optandus est medicus qui aliquando
ipse ægrotaverit.

Dum Corydon Hypochondriacis in partibus au-
ram

Fert ægrè, et miseris distrahit ora modis :

Se sæpe incurvans, o ventrem ! o ilia ! clamat,

Pungit ut internus viscera torta dolor !

Audit anus clamantem hos sæpe experta dolores,

Et, mea, fume, inquit, pharmaca, sanus eris.

Aspicias exiguam, quam verso pollice, glandem,

Hæc tibi reddet opem, quam mihi sæpe tulit.

Sumpta iterum atque iterum, et multo servata per
annos,

Jam de visceribus jam calet illa meis.

His vix auditis, ægroto nausea surgit,

Et vomitu immodico quassat utrumque latus.

Hinc dolor-omnis abit, sed et hinc dolor omnis
abire

Non poterat, semper si valuisset anus.

Optandus

Optandus est medicus qui nunquam
ipse ægrotaverit.

Cui tulerant ingrata decem fastidia menses,
Fœmina jam partûs sentit adesse diem.
Parturit, appropians matrum venit agmen, anûs-
que

Officiosa suam quæque ministrat opem.
Non tamen ad superas proles educitur auras,
Viscera nec levior torquet onusta dolor.
At tandem vetulis vir paulò doctior adstat,
Ventre laborantes suctus adire nurus.
Quælibet huic cedit mulier bona, quique dolores
Lucinæ nunquam fenserat, ille levat.

Oderint dum probent.

FORS erat ægroto Satanam decumbere lecto,
Cum medicæ supplex posceret artis opem.
Protinus acciti pia turba Machaonis adsunt,
Et tractant tremulam febre premente manum.
Illi autem, doctis mussantes multa susurris,
Vivendi nullam spem superesse monent.

Unus,

Unus et is veteris graviter miseratus amici, .

En! tibi spes restat sola cucullus, ait ;
Indue, te facias Monachum : fremit horridus ille,
Et torvo oblatam respuit ore togam.

Devictus tandem, quamvis stomachosus et æger,
Invisos panos induit, et valuit.

Gestat adhuc (fama est) renovatæ pignora vitæ,
Usque tamen vestes odit, et usque probat.

Dum ament improbent.

PERVENTUM est quoties formosam ad Phyllida,
amores

Audivit toties sollicitata meos.

Rivalis formam interea, comptósque capillos,
Et nitidam laudat nympha proterva togam.

Pulsanti portam moto mihi cardine pandit,
Ille fores pulsat, janua nulla patet.

Rivalem absentem laudat, neque curat amores ;
Præsentem culpat me, sed amore fruor.

Sic in me semper fundat convicia Phyllis,
Sic sit rivali semper amica meo.

Vulgus amo et colo.

DUM festivum errat passim per compita vulgus,
Gaudia testatur vi strepitúque suo.
Sin tecta observat nullis signata triumphis,
Fustibus et saxis multa fenestra perit.
Callidus his focium sese vitrarius addit,
Gnarus plebeium ducere voce gregem.
Salvete, o puerique virique, et cætera nostri
Semper amans, nobis semper amata cohors.
Vestrà ope corruerent fractæ nî mille fenestræ,
Effet jamdudum res mihi fracta domi.

Odi vulgus et arceo.

DUM puer orator facundo personat ore,
Hesterno celebrans annua festa die;
Vicinum in loculum, solitæ non immemor artis,
Fallacem immisit lubricus erro manum.
Proditur illè Deo nunc hæc furatus iniquo,
Supplicium lachrymans et puerile tulit,
Atlantis facunde nepos, præclare Deorum
Interpres, Maiam quem peperisse ferunt,
Ingenium largiris, et inclyta carmina pangis,
Doctis apte foris aliger, apte jocis.

Te schola nostra sibi lætatur adesse quotannis,
Discipulos certè mallet abesse tuos.

Positum sic tangere nolo.

AUREOLUM in triviis Corydon ubi forte ja-
centem

Aspicit, ignarus forsve Deusve ferat.

Callidus occurrens nebulo bene fallere doctus,

Dimidium aureoli vindico jure mihi.

Annuat hic, notamque simul petière tabernam,

Dumque bibunt, socio charus uterque suo est.

Mox nebulo appositum tollit quasatque fritillum,

Quem regere artificii noverat ille manu.

Rustico opes petière, perit labor irritus anni,

Quam damnosa mihi munera sortis, ait?

Quis nisi mentis inops oblatum respuat aurum?

Sic positum tangat quis nisi mentis inops?

Positum sic tangere malo.

FALSTAFFUS pinguis, semper memorabile nomen

Vatibus, et lepidi gloria prima chori,

Falstaffus

Falstaffus mendax, quo non præstantior alter

Voce movere jocos, voce monere fugam.

Percæum ut sævo morientem vulnere vidit,

Henrico comiti sic malè falsus ait.

Vidi ut tela manu jactabant irrita Scoti,

Sâtque mihi pugnam posse videre fuit.

Vidi ut Percæus cecidit sub vulnere, vidi

Et cecidi nullo vulnere fossus ego.

Hunc contra opposui te dum stetit acer in armis,

Vincere sic positum sit meus iste labor.

Laudo dapes mensæ brevis.

NOCTES atque dies venientibus ostia pandit

Pimlico, mendicis semper amica domus.

Hic Irus, comitésque Iri, post lucra diei,

Conveniunt, hilaris sed neque parva cohors.

Lignea ponuntur crura et velamen ocelli,

Diluitur fictus qui notat ora cruor.

Irus ad hos; salvete, omnes, expromite peras:

Quisque sibi dapifer sit, sibi quisque coquus.

Sumite vos calices manibus, genibúsque puellas,

Hinc canite, et festos hinc celebrate choros.

Sors nostra, o fratres, quicquid sit in orbe negoti

Præstat, nam fessis advenit alma quies.

Nolumus hic, nobis modo Justiciarius absit,

Aut vitæ aut mensæ de brevitare queri.

Odi dapes mensæ brevis.

Cum sacra Angliacos cingunt diademata reges,

Exhibet immodicas mensa superba dapes.

Conveniunt proceres antiquo e stemmate nati,

Quosque alios passim cogit iniqua fames.

Hinc prodit Normannus, et hinc Aquitanicus
heros,

Quos olla illustres traxit odora duces.

Latè exporrecto velatur uterque galero,

Et Tyrio incedens syrmatè verrit humum.

Ex his, dum celebrant convivia, lætior alter,

Prò nos felices! dux, bone frater, ait.

Nescio tu quid agas, breviorè in sternere men-
sam

Heu (nimidum frugi) nostra ducissa solet.

Jupiter, o facias, humiles nil poscimus ultra,

Sæpius hos, salvo rege, redire dies.

Nulla

Nulla manere diu, neque vivere car-
mina possunt,
Quæ scribuntur aquæ potoribus.—

RARUS homo, musis Johnsonus amabile nomen,
Ut tantæ acciperet præmia digna lyræ,
Hoc solum exoptat, solum hoc ante omnia vates,
Annum ut impleret vitis Ibera cadum.
Laurigeri vates, hunc morem exindè secuti,
Potavêre pares, et cecinêre pares.
Non Heliconis aquæ, non circum tempora laurus,
Sed tam dulce melos dulcior uva dedit.

Nulla manere diu, neque vivere car-
mina possunt,
Quæ sunt scripta meri potoribus.—

DUM læti indulgent focii genialibus horis,
Liberiora calens pocula suadet amor.
Quisque suo inscribit temulentus carmina vitro,
Carmina quæ scribi Bacchus Amórque jubent.
Fervet uterque Deus; tandem plus pota repente
Abjiciunt cyathos turba jocosa leves.

Disiecta heu! frustra quæris, Tonsone, poetæ
Fragmina; fors eadem carminis atque vitri.

**Infanit veteres statuas Damafippus
emendo.**

SUNT, quibus unum opus est cæcis simulachra
cavernis

Eruere, et veterum fragmina torva ducum.
Hic Curios atque inde Remum cum fratre Qui-
rino

Ostentat marmor dimidiâmq; lupam.
Quanto rectius hic, qui munera digna Patrono,
Digna domo Iſiacos jussit habere lares.
Illic marmoreâ Wolfæus imagine spirans
Arces, quas olim condidit ipse, colit.
Ereſti ſplendent vultus, ſedet ore voluptas,
Miratúrque animi munera larga ſui.
Sic tibi et hos olim pia nutrix ſolvat honores,
O ingens ædi huic Wintoniæque decus:
Téque parem meritis parilique in ſede locatum
Indigenam agnoſcent poſtera ſec'la patrem.

Sapit

Sapit veteres statuas Damafippus e-
mendo.

HOWARDUS Comes antiquum monimenta vi-
rorum,

Italiâ variæ contulit artis opus.

Hinc doctis veterum populorum et foedera regum,

Cecropidum annales bellâque gesta patent.

Scipiadæ hinc acres spirant, duo fulmina belli;

Illic pacificam tendit Apollo lyram.

Sculpitur hinc chartas versans, et velle videtur

Mancus dimidio Tullius ore loqui.

Afferat Eois nugas mercatur ab oris,

Merce, Comes, Patriam nobiliore beas.

Per Te, quod felix excudit Græcia, per Te,

Quod victrix rapuit Roma, Britannus habet.

Nec Cæsar nec Nullus.

DAN Prior ut cecinit, Joannes atque Joanna,

Ingenio modico, simplicitate pari,

Felix sponsa viro, felix uxore maritus,

Cœnat uterque simul, dormit uterque simul.

Non speciosa nimis, non est nimis arcta supellex,
 Nec locuples nec egens ille, vel illa fuit.
 Molliæ securæ peragebant otia vitæ,
 Seu res succedat publica, five cadat.
 Par nimium felix! tranquillæ gaudia vitæ
 Non habuit Cæsar talia, Nullus habet.

Aut Cæsar aut Nullus.

QUEM modò detinuit vili cum merce taberna,
 Quærit patricias ambitiosus opes.
 Assiduus comes huic hæret Judæus Apella,
 Quando emat aut vendat tempora certa notans.
 Hinc auri montes sibi sperat primus in Angi-
 Portu, alii vendunt omnia, solus emit.
 At, currente rotâ, magnis miser excidit ausis,
 Et vento adverso spes agitata perit.
 Illi non hodie quadrans sonat unus in arcâ,
 Millenos decies qui numerabat heri.
 Securus propriâ potius quam in pelle quiescat,
 Ursi, quam dicunt, mallet habere cutem.

Possunt,

Possunt, quia posse videntur.

CLAVIGERI Heroes, duo vastâ mole gigantes,
Defendunt hortum, docte Bobarte, tuum.
Terribiles visu formas pueri atque puellæ
Attoniti cernunt, corripiuntque fugam.
Hinc secura suâ pendent ex arbore poma,
Uvâque sub viridi palmite tuta later.
Quamquam hic fuste minax, ille acer et arduus
hastâ,
Nulla est in toto mitior arbor agro.
Non lædit fustis, sed lædere posse videtur,
Et fures, quos non vulnerat, hasta fugat.
Vellera non melius tauri, meliùsve tuetur
Hesperidum custos aurea mala draco.

Nequeunt, quia posse videntur.

UT vidi nitidæ fulgentia signa tabernæ,
Hic inquam sitiens optima vina bibam.
Ingredior, cyathum posco; puer ocyus affert;
Admoveo labris, haurio; vappa fuit.

Prome, quid hoc? clamo iratus, vinum anne venenum?

Spondebant purum talia signa merum.

Ille caput quassans, non hîc, quia posse videmur,

Possumus; huic signo non adhibenda fides.

Cernis quam pulchro decorentur palmite postes,

Hinc fit ut in tota nulla sit uva domo.

Signo impendit opes dominus, stat Bacchus in auro,

Stat cadus auratus, sed nihil intus habet.

Impatiens clamo, procul hinc, procul ite, bibaces:

Infames nec tu, Bacche, tuere lares.

Quid facis ad portam, cella est tua cura, Lyæ?

Ipse suas Dominus pendeat ante fores.

—Miseri, quibus est fortuna peracta
Jam sua.———

MERCATOR, nigros qui sæpe reviferat Indos,

Eque mari immensas conciliârat opes,

Dilecti tandem declinat tædia ponti,

Et, quod consuêrat spernere, littus amat.

Villum emit ingenti pretio, bonus armiger audit,

Inter et armigeros otia lentus agit.

Poscit

Poscit equum properè, sed nec conscendere novit,
 Nec, si conscendat, fortiter hæret equo.
 Curstat hinc illinc urbem, fora, balnea visit,
 Et queritur longi temporis esse moras.
 Maximus huic labor est nullos habuisse labores,
 Et partas uti nescius odit opes.
 Ad solitam vitam redit ocyus, esse beatum
 Et, quæ sola dedit, sola carina dabit.

—Felices, quibus est fortuna peracta
 Jam sua. —————

EGIT securus multos Academicus annos,
 Absente aut podagro præside, præses erat.
 Prorogat in lucem placidos impunè sopores,
 Et linquit pueris tædia longa precum.
 Tandem experrectus, repeténsque negotia vitæ
 Ignavæ, nigrum purgat in igne tubum.
 Curarúmque et longa librorum obliviam potat,
 Qui non est senior, doctior esse velit.
 Scilicet ad summos dudum hic pervenit honores,
 Paret ei promus, subjicitúrque coquus.
 Exauctas epulas quoties lux festa reducit,
 Primus decumbit, non ita primus abit.

Quid petat ulterius? nimis hunc fortuna beâsti,
Cui, quod edat, fatis est, et nihil est quod agat.

Ne cui de te plusquàm tibi credas.

AUDIT Partrigius ferri sua fata per urbem,
Miratúrque elego se supereffe suo.
Mox vespillo venit, poscitque ad busta cadaver,
Apportans feretrum funereámque togam.
Quorsum, ait, hæc? compesce manus, vespillo,
nefastas,

Quid tua sedulitas officiosa parat?
Vis vivum sepelire? loquor, video, audio, gusto,
Quid majus quisquam, dic mihi, vivus agit?
Sutor et astrologus soleas accommodo, ut antè,
Æquè veraces vendito Ephemerides.
Sin dubitatur adhuc, seu vivos inter habendus,
Símve inter manes; hæc mihi certa fides:
Fortunatus ego, mihi enim post funera soli
Contingit vitâ posse priore frui.

Cuivis

Cuivis de te plusquàm tibi credas.

LUDIT imaginibus Thyrsin falsoque tumultu
Mens hypochondriacis exagitata malis.
Omnia mutari sese in miracula rerum
Somniat, et varium Protea cæcus agit.
Nunc leo terribilis rugit, nunc sibilat anser,
Trux lupus exululat, blandula balat ovis.
Mox gravido sentit luctantes ventre gemellos,
Et tristem partûs credit adesse diem.
Inde sibi metuens, sum vitrum, et fictilis olla ;
Siste procul, noli tangere, frangar, ait.
Sed quò, Thyrsi, furor ? quò te hæc insania ducet ?
Te fallit domino mens malefida suo.
In formas omnes mutabere, si tibi credas ;
Incipias aliis credere, sanus eris.

Nocet empta dolore voluptas.

EXARDET Phyllis larvâtos visere ludos,
Induit et formam virgo pudica novam.
Hærens proposito, nutricis sobria ridet
Consilia, et patruæ jurgia temnit anûs.

Cuncta ibi conspirant incautam fallere nympham,
 Nox, vestes, choræ, barbita, vina, joci.
 Occurrit tandem leno, quo nympha magistro
 Extipit amplexus, improbe Cotta, tuos.
 Hinc illi dant longa decem fastidia menses,
 Et procul admissi conscia rure latet.
 I pete larvatos iterum, temeraria, ludos,
 Si sit larva probrum quæ tegat ulla tuum.

Juvat empta dolore voluptas.

Dum Phœbi radios premit interjecta Diana,
 Majorem vincens orbe minore globum;
 Horrescit nigrâ tellus caligine tecta,
 Nocturnus madidis decidit humor agris.
 Ad nidos properant volucres, procumbit humi bos,
 Deserit, at nondum fessus, arator opus.
 Mox ubi carceribus ruptis sol emicat ardens,
 Et fundit rutilum lux inopina jubar;
 Quàm læta est rerum facies! formidine demptâ
 Terricolûm mentes gaudia quanta beant!
 Jam nox ipsa placet, fuerit jam densior umbra
 Optamus, quo sit gratior indè dies.

Non

Non medio tutissimus ibis.

SEU furtum facit, injussus seu signa relinquit
Miles honoratos sistitur ante duces.
Damnatur mediam nudus percurrere turmam,
Quotque viros numerat turma flagella pati.
Hinc illinc focii duplici sese ordine sistunt,
Et tremulum proci in verbera vimen agunt.
Invitus ruit ille, et se medium ictibus offert,
Heu! tamen est humeris illius impar onus.
Jam miser hanc partem, jam se declinat in illam,
Nec jussum recto tramite tendit iter.
Fuste ferox ductor verbisque minacibus instat,
Quo curris? mediam carpe, sceleste, viam.
Cui miles, dextro, bone dux, vel parce sinistro;
Si medium teneo, plector utrumque latus.

Medio tutissimus ibis.

Vox vetus est, unum media de nocte minutum
Totâ, quantâ fuit, plus valuisse die.
Hinc puer exili verro verro ore caminum,
Et lac rauca novum vociferatur anus.

Curia mox patet, it judex legísque peritus ;
 Curribus it senior, junior ordo pedes.
 Vespere per mediam funus deducitur urbem,
 Dimittítque suos coena peracta greges.
 Nulla quies, primo egrederis si mane, viator ;]
 Si primo redeas vespere, nulla salus.
 Non ita, composuit cum serior hora tumultus,
 Lunáque nocturnos altior egit equos.
 Tempus ad hoc, ubicunque bibas, juvat usque
 morari,
 Nocte potes mediâ tutior ire domum.

Ut pictura poesis.

QUARLI musa pio conatu emblemata tentat,
 Et sacrum misero carmine foedat opus.
 His, ope pictoris non inferiora secuti,
 Additur indoctâ sculpta tabella manu.
 Quàm benè respondet digna hæc pictura poesi ?
 Ut laudes clarum par meruère pares.
 Tam similes, ut vix poterit dignoscere lector,
 Quis vestrûm pictor, quisve poeta fuit.
 Tales qui pinxit tabulas, certè ille poeta ;
 Talia qui scripsit carmina, pictor erat.

Non

Non ut pictura poesis.

Dum facis ad modulos Anglos cantare Maro-
nem,

Et Rhythmo in tenui nobile stringis opus :

Exclamant omnes, quæ te dementia cepit,

Ogilvi? tibi non convenit iste labor.

Non satis est pictâ Æneam armare tabellâ,

Non fat ut inciso Turnus in ære cadat.

Adde animos dignos heroibus, adde vigorem,

Fac illos eadem, quæ Maro, verba loqui.

Tu tamen in tabulis es totus, ut optet Apelles

Sic pinxisse, at non sic cecinisse Maro.

Cui, quod satis est, contigit, tamen
amplius optet.

DAMON longævus parilique ætate Corisca

Parvam concordēs incoluere casam.

Hos tamen, emensæ post tædia longa viaï,

Jupiter intravit Mercuriûsque lares.

Vultibus invitant lætis, et simplice victu

Excipiunt vetuli, quo potuere, Deos.

Hospitium

Hospitium placet, et prodens se Jupiter, inquit,
 Quodcunque optatis per tria vota dabo.
 En! Divi, patinam hanc, exclamat læta Corisca,
 O! dignum patinâ sit cochleare meâ.
 Iratus Damon, cochleare, anus improba, poscis?
 Fixum oro in natibus sit cochleare tuis.
 Quod satis, et plusquàm satis est, duo vota de-
 derunt;
 Nam duo, ni dentur tertia vota, nocent.]

Cui, quod satis est, contigit, nihil
 amplius optet.

Qua facili lambit Greenvicum Thamesis undâ,
 Sera quies nautis, surgit amica domus.
 Fortia qui ob patriam pugnando vulnera passi,
 Emeriti has fedes munere regis habent.
 Hic vel crure minor vel utroque orbatu oculo
 Nautâ, nec amissum crus oculôve gemit.
 Hic alacres bene passus agit noctesque diésque,
 Quæque dedit, memorat vulnera, quæque tulit.
 Hic superata suâ virtute pericula narrat,
 Pingit et exiguâ prælia cer'visia.
 Dum gaudet dulces haurire et reddere fumos,
 Prospicit et celeres ire redire rates;

Ad Boream Wagerus, eátque Hosiurus ad Indos,
Quicquid, ait, cupiunt hi, mihi cella dedit.

Satis in re unâ consumere curam.

Qui quondam merces pelago petiére remotas,
Plurimâque Australi lucra reventa mari,
Mutati Arctoo captant de gurgite cete,
Nec pudet æquoreos indè referre canes.
Quin nova moliti tentatis inaniter artes
Insolitas, operam perditis atque oleum.
Ad solitos remeate dolos, veterésque labores
Sumite, lucra manent uberiora domi.
Gobio concurret nudos hic multus ad hamos,
Et, quicquid captent retia, piscis erit.

**Non fatis est in re unâ consumere
curam.**

Qua sparsa hinc illinc videas magalia, tonsor,
Tonstrinum haud unâ doctus in arte locat.

Res angusta domi est, quæstum facit ille pu-
fillum,

Et quo vix panem sumere possit, habet.

Eximit hinc dentes, quos supplet eburneus ordo,
Indocilique sono clericus inde canit.

Præscribit clystrum mox et catapotium amarum,
Sanat et emplastris vulnera cuncta suis.

Abscindit primum digitus, dein crura chirurgus,
Omnibus optatam ferre paratus opem.

Hinc opere assiduo fervet tonstrina, viroque

Ars varia haud parvas conciliavit opes. †

Tanti est multa simul tractare negotia; panem
Singula vix dederant, juncta dedere dapes.

Voluptas ipsa labor.

QUA saltus et quâ minitantur faxa ruinam,
Cauta sibi vulpes excavat arte domum.

Non tamen hanc præstat securam cæca caverna,

Non juga vix ipsis exuperanda feris.

Accitis canibus, sponsam lectúmque relinquit

Sylvius, atque acrem poscit anhelus equum.

Inventam exagitat per saxa rubentia cæde,

Quà via difficilis, quà via nulla, feram.

Nunc sepem objectam, nunc alta repagula transit,
Nec coeptam impediunt ulla peric'la viam.
Lapsus equo foveam nunc præcipitatur in altam,
Nunc duram prono pectore radit humum.
Vix tandem, esuriens, siccus, lacer, ore cruentus,
Vix potis est captâ vulpe redire domum.
Lætus ibi memorans longi discrimina cursûs,
Nunc sua, nunc lassî vulnera narrat equi.
Orta voluptati si tot, si tædia tanta,
Dic, quid deterius vel labor ipse ferat?

Labor ipse voluptas.

CULTOR et æquarum Custor fidissime legum,
Et non unius gloria prima fori;
Ecquis fando tuos poterit numerare labores,
Quem finit a curis nulla vacare dies?
Mane novo properas causarum solvere nodos,
Utile nec serò vespere ponis opus.
Ad fora juris amor lætum Te ducit et idem
Exercet proprio sub ilare juris amor.
Nil agit augustus Te non præsentem senatus,
Te Rex consiliis poscit adesse suis.

Hinc

Hinc recte inscriptum legimus LABOR IPSE VOLUPTAS,

Crescit ab hoc meritæ nobilitatis honos.
Si labor iste juvat Te pondera tanta ferentem,
Nos, quibus inservis, quàm juvat iste labor!

Veritas odium parit.

HORARUM immemores potores tempora fallunt
Suaviter, atque frequens itque reditque calix,
Redditus a tabulis fragrans vapor exit in auras,
Nec cessat lepidi fabula plena joci.
Cum subito obstreperus turbat fragor ostia pulsans
Non expectato gaudia tota sono.
Licitor adest, clamans horrendâ voce per umbras,
Prima sonat, moniti discite, prima sonat.
O scelus! o fileat vox ista odiosa! moneri,
Quis vellet talem præteriisse diem?

Veritas amicos parit.

EST homo, mercator ruri, cui lux tremit intus;
In cultu gravitas est, et in ore fides:

Qui

Qui longis odit verborum ambagibus uti,
Nec cum vicinis dissimulanter agit.
Nec pretium ingeminat venalibus amplius æquo,
Ut mox diminuat dimidiâtve lucrum.
Nec nimis extollit merces et laudibus auget,
Commendet melius quas suus ipse valor.
Nil vanum aut falsum, sed Næ solenniter aut Non
Profert particulas, et sine fraude, duas. -
Quodcunque affirmatu opus est, quodcunque ne-
gatu,
Affirmat nudè, simplicitérque negat.
O probitas primæva! an et hæc laudatur et alget?
Nonne hæc emptores conciliare solet?
Næ! venit, ah! fane! multus venit emptor ami-
cus,
Multaque cum sancto fratre profana soror.

Aliorum obsequere studiis.

BELINDA ad speculum longas dum conterit horas,
Justior ut positas comprimat ordo comas:
Serva a secretis juxtà stat sedula Phoebe,
In dominæ laudes officiosa suæ.
Omnia mirari præsens crinémque colorémque,
Et molles oculos purpureásque genas.

Quàm

Quàm bella hæc macula est, lævum quæ stringit
ocellum!

Quàm geminat Veneres lunula bina tuas!
Quàm bene nativæ respondent omnia formæ!
Ut gracilem attenuat Zona reducta sinum!
Fascioli Phœbe, Phœbe donata lacernis
Et placet, et quanti sit placuisse docet.

Ne obsequere aliorum studiis.

AUTOMEDON auriga (Deus permittere si vult)
Quoque die notas itque reditque vias.
Invehitur gravis hospitique viæque tyrannus,
Pro libitu carpens imperiosus iter.
Intempestivo rumpit clamore quietem,
Vociferans mediâ nocte, morantur equi.
Sistitur ad solitas divortia nota tabernas,
Flocci alios faciens, rex dominusque sui.
Tempore quæque suo peragit, multumque ro-
gatus
Nec currum impellet, nec retinebit equos.
Certior a thalamo Thetidis non exit Apollo,
Certior ad Thetidis non redit ille sinum.

Magis illa juvant, quæ pluris emun-
tur.

EMPTORES index ad libros cogit emendos ;

Quà Rawlinsoni bibliotheca patet.

Astutus scandit Ballardus rostra, librósque

Eloquio exponit, malleolúmque quatit.

En! ait, archetypum rarum, cui jactitat Aldus

Non similem, similem nec Colinæus habet.

Primus libram offert, pretium ampliat alter et
alter,

Ingeminat quartus, nec nisi quintus emit.

Jámque dedit tandem fatalem malleus ictum,

Inque sinu carum Cinna reportat onus.

Quis liber hic tanti? Caxtoni nobile scriptum :

Par Volusi annales vix meruère decus.

Chartula quæ capsas ornat pretiosa superbas,

Apta foret solis, vilius empta, coquis.

Minus

Minus illa juvant, quæ pluris emun-
tur.

INVIGILAT parto dum dives Opimius auro,
Et vappam et crudum dum malè cœnat olus;
Incidit in morbum, et graviter suspiria ducens,
Ponit in ægroto languida membra toro.
Soliciti accurrunt comites, fortisque miserti
Hortantur, medicam quærat ut æger opem.
Ille caput quassans, cur me spoliatis amici?
Sumptibus his Crœsi non habet arca fatis.
Auferet a nobis primùm aurea bina Machaon,
Dein aderit gravius pharmacopola malum.
O quantum gravior morbo medicina! placeret
Vita, sed o posset vita minoris emi!

Omnia ruunt in pejus.

QUA malè vix tutos præstant habitacula somnos,
Et nutant longo jam peritura situ:
Finditur heu! rimis paries, totusque fatiscens
Frigoris admittit vim, pluviumque Jovem.
A primâ ad decimam trabs, incumbente ruinâ
Curvata, antiquum ferre gravatur onus.

Utcun-

Utcunque inclemens coelum est, utcunque severum,
 Pendula tecta locis certa, refarta patent.
 Mille extrà saxi, et paucis læditur intrà;
 Nec patitur medicam fracta fenestra manum.
 Et, quasi præsenso jam lapsu, animalia cauta,
 Mustelæ veteres deseruere lares.
 Questibus hæc iterans moestis, iteransque Ca-
 mœna.

O quis, ait, finem, quis dabit hisce malis?
 Hæc super antiquâ queritur: timor additur alter,
 An nova fortunâ stet meliore domus.

Non omnia ruunt in pejus.

DEDUCIT genus Heroum de gente Britannus,
 Et longo claros ordine censer avos.
 Excitet ut natos ad famam animosque viriles,
 Majorum pueris fortia facta refert.
 Ostentat galeas clypeosque in pariete fixos,
 Et bellatorum signa decusque patrum.
 Hoc fuit Arthuri, magni hoc gestamen Oëni,
 Hic consanguinei Davidis ensis erat.
 En galeam horribilem cristis et sanguine tinctam!
 Hanc rapuit cæso principe victor avus.

En

En hic ! magnanimi præclara insignia patris,
 Hæc mea victrici rapta trophæa manu.
 Vos in virtutem stimulent modò facta parentum,
 Sic ortis tanto stemmate crescat honos :
 Cætera quæque ruunt ; multos demissa per annos
 Splendidior nostra est nobiliórque domus.

Placet experientia veri.

JAM fatis explosis atomis, Epicure, tuorum, |
 Fluximus abrepti vortice Cartesii.
 Regia sub Carolo Physicorum Academia surgit,
 Conjecturarum respuere ausa fidem.
 Hæc demum veterum deliramenta retractat,
 Utitur et modulis ponderibúsque novis.
 Arguit errores rationis sensus avitæ,
 Et fîsus speculis pandit ad astra viam.
 Jam tandem ipse oculus de lumine judicat, auris
 De sonitu, corpus ponderat ipsa mantis.
 Hinc Veneres natura suas tentata recludit,
 Nec sacrum in tenebris abdit, ut antè, caput.
 Hinc doctis magis illa placent; quæ vera probavit
 Hawkesbeius, quam quæ dixerat Ipse Plato.

Nocet experientia veri.

INFELIX, ævo deformis, et indiga rerum

Reptat anus, pagi terror onusque sui.

Sæpius hanc latuisse ferunt sub imagine felis,

In baculo Aëriam sæpius îsse viam.

Fascinat hæc agnos, vaccarum hæc ubera siccant,

Hujus ab intuitu fudat et horret equus.

Hanc tandem, ut verum dubio procul omne probetur,

Exploraturis villula damnat aquis.

Nam rata traditio est, et stat pro teste vetustas,

Quod levior quavis cortice saga natat.

O anus, alterutrinque, inquisitoribus istis,

Tu misera urgeris conditione pari.

Si rea sis, certo te lex adjudicat igni;

Nec probat infontem te, nisi mergat, aqua.

INDEX *Thematum.*

	Pag.
S APIENTIA neminem habet amicum præter ignorantem. ————	145
Difficilia quæ pulchra. ————	146
Optimum est convivium in quod venit Cho- raules. ————	147
Possum quia posse videntur. ————	ibid.
Quisquis erit vitæ, scribam, color. — —	148
Ne, cum venari volet ille, poemata pangas.	149
Nunquam poetor nisi cum podager. ————	ibid.
Cupias ut sit tibi fama superstes. ————	150
Opere in longo fas est obrepere somnum.	151
Nullis utile bellum. ————	152
Sint Marones non deerunt Mæcenates.	153
Ficta voluptatis causa ne sint proxima veris.	ibid.
Nolo puerum præcocis ingenii. ————	154
	Odi

Odi hilaris tristem.	Pag. 155
Tuta et parvula laudo.	156
Literulas me non stulti docuere parentes.	ibid.
Meruere decus vestigia Græca Aufi desorere.	157
Quid sit futurum cras, fuge quaerere.	158
————— Licet sub paupere tecto	
Reges et regum vita præcurrere amicos.	159
Nihil est prodire tenus si non datur ultra.	ibid.
Ne monster digito prætereuntium.	160
Cœlum mutat animum.	161
Tumulo superaddite carmen.	162
Maledicta spreta exolescunt.	163
Πασιῶν μανιῶν μία μορφή.	ibid.
Omnia fatis In melius niti.	164
Me mendax infamia terret.	165
Cede potentis amici Imperiis.	166
Nil ficcis durum.	167
Luxuria plus nocet reipub. quam avaritia.	168
Descendat licet a summo non vergit ad	
imum.	169
Abundans cautela nocet.	ibid.
Minus sibi tribuit qui se nemini comparat.	170
Me raris juvat auribus placere.	171
Ampto quaeramus seria ludo.	ibid.
Facile emergunt, quorum virtutibus obstat	
Res angusta domi.	172
Fronti nulla fides.	173

Ignoti multa cupido. —	Pag.	173
Aut Cæsar aut Nullus. Cæsar. —		174
Nullus. —		175
Dapibus mensas oneremus inemptis.	<i>ibid.</i>	
Dapibus mensas onerabimus emptis —		176
Μέγα βιβλίον μέγα κακόν. — —		177
Μέγα βιβλίον μέγ' ἀγαθόν. — —	<i>ibid.</i>	
Ars felicior ingenio. — —		178
Misera felicius arte Ingenium. —		179
Si pranderet olus patienter, regibus uti		
Nollet Aristippus. —	<i>ibid.</i>	
— Diogenes si sciret regibus uti		
Non pranderet olus patienter. —		180
Terentius esse mallet quàm Roscius —		181
Roscius esse mallet quàm Terentius —	<i>ibid.</i>	
Stultitiam patiuntur opes. — —		182
Stultitiam non patiuntur opes. —		183
Nulla placere diu, neque vivere carmina		
possunt, —		
Quæ sunt scripta meri potoribus. —	<i>ibid.</i>	
Nulla placere diu, neque vivere carmina		
possunt, —		
Quæ scribuntur aquæ potoribus. —		184
Futilis auctor, qui in diem scribit. —	<i>ibid.</i>	
Utilis auctor, qui in diem scribit. —		185
Optandus est medicus, qui aliquando ipse		
ægotaverit. —		186
Optandus		

Optandus est medicus, qui nunquam ipse ægrotaverit. _____	Pag. 187
Oderint, dum probent. _____	ibid.
Dum ament, improbent. _____	188
Vulgus amo et colo. _____	189
Odi vulgus et arceo. _____	ibid.
Positum sic tangere nolo. _____	190
Positum sic tangere malo. _____	ibid.
Laudo dapes mensæ brevis. _____	191
Odi dapes mensæ brevis. _____	192
Nulla manere diu, neque vivere carmina possunt, _____	
Quæ scribuntur aquæ potoribus. _____	193
Nulla manere diu, neque vivere carmina possunt, _____	
Quæ sunt scripta meri potoribus. _____	ibid.
Insanit veteres statuas Damasippus emendo. _____	194
Sapit veteres statuas Damasippus emendo. _____	195
Nec Cæsar nec Nullus. _____	ibid.
Aut Cæsar aut Nullus. _____	196
Possunt, quia posse videntur. _____	197
Nequeunt, quia posse videntur. _____	ibid.
_____ Miseri, quibus est fortuna peracta Jam sua. _____	198
_____ Felices, quibus est fortuna peracta Jam sua. _____	199
Ne cui de te plusquam tibi credas. _____	200

Cuivis de te plusquam tibi credas.	Pag.	201
Nocet empta dolore voluptas.	—	<i>ibid.</i>
Juvat empta dolore voluptas.	—	202
Non medio tutissimus ibis.	—	203
Medio tutissimus ibis.	—	<i>ibid.</i>
Ut pictura poesis.	—	204
Non ut pictura poesis.	—	205
Cui, quod satis est, contigit, tamen amplius optet.	—	<i>ibid.</i>
Cui, quod satis est, contigit, nihil amplius optet.	—	206
Satis in re unâ consumere curam.	—	207
Non satis est in re unâ consumere curam.	—	<i>ibid.</i>
Voluptas ipsa labor.	—	208
Labor ipse voluptas.	—	209
Veritas odium parit.	—	210
Veritas amicos parit.	—	<i>ibid.</i>
Aliorum obsequere studiis.	—	211
Ne obsequere aliorum studiis.	—	212
Magis illa juvant, quæ pluris emuntur.	—	213
Minus illa juvant, quæ pluris emuntur.	—	214
Omnia ruunt in pejus.	—	<i>ibid.</i>
Non omnia ruunt in pejus.	—	215
Placet experientia veri.	—	216
Nocet experientia veri.	—	217

L U S U S

Westmonasterienfes.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

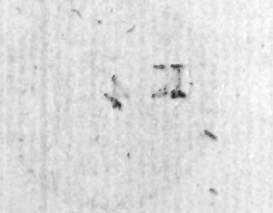
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

L U S U S

Westmonasteriensis.

Prologus ad AMPHITRUONEM.

S O S I A loquitur.

Nova cum Divum mutantur cor-
pora formæ,

Nec piget in foccis ludere nocte
Jovem:

Cum me mentiris superiorum nuncius Hermes,

Et mihi sit numen fas simulare tuum,

Adsis, o facunde Deus, da munera linguæ,

Augustis possim quâ placuisse viris.

Sic liceat Plautum nostro donare theatro,

Ut ~~hic~~ Romanos plaudere credat avos.

Hic habet affectus ~~Latus~~ sermonibus aures,

Et spectatrices hic habet ille togas.

Non coit hic crassum temere in subellia vulgus,

Nec plaudit stultis turba proterva jocis.

Qui coluere togam, quos et coluere togati,

Hi nobis addunt et tibi, Plauto, decus.

Nunc gravis et sapiens nimios depone lepores,

Et, qui vel Flacco displicuere, sales.

Sic loquere, ut doctus teneat facundia Patres,

Et placida possit fronte manere Cato.

EPILOGUS.

S O S I A loquitur,

JAM Labor in fine est? petit æthiæra Jupiter,
et Te

Agnosco, Amphitruo, transfuga rursus herum.
Nascitur exacto maturi temporis orbe,

Summum cui patrem non pudet esse Jovem.

Quod mare? quæ terra Herculei non plena la-
boris?

Quæ monstra, et quas non contudit ille feras?

Huic Nemese cessat moles, huic fertilis Hydra,
 Nec quid in Alciden illa vel illa valet.
 Huic rex tergeminus Calpes, quam iusserat orbi
 Metam esse Herculeâ fixa columna manu.
 Par leo vincendus Gallis nunc laevit in arvis,
 Et monstra Hispanos perniciofa premunt.
 En avus atque Nepos cladem exitiumque mi-
 nantur;
 Geryonis gemini quis novus ulcor erit?
 Hec opus, ANNA, tuum est, sit felix omen, et
 illa
 Imperiis metam det, Lodoice, tuis.
 Foemineam gessisse colum tu diceris olim,
 Alcides; clavam nunc gerit ANNA tuam.

Prologus ad ANDRIAM.

DAVUS loquitur.

Quod mirâ fertur scripsisse Terentius arte,
 Proferri vobis nostra theatra volunt.
 Actores iterum vates habet ille argutos,
 Sed toga nectendis non erit apta dolis.
 Ergo Davus haecum melius quo fallere possim,
 Fas sit honoratam deposuisse togam.

Hic nihil interfit Davusne loquatur herusne,
Sed par personæ detur utrique favor.

Nec levis est nobis spes; cum peregrina probentur,

Et quæque Italicos advehat aura greges.

Fama poetarum languet neglecta priorum,

Utque sui vates prisca theatra silent.

Sic mores, sic et mutantur tempora; scena

Concinit ut tragicis jam sua fata modis.

Quem non dulcis enim rapiunt modulamina vocis?

Et palmam primus tu, Nicoline, refers.

Hic sublime quatit mellitâ voce theatrum

Nescio quem fugiens Itala sponsa virum.

Sed vobis adeò si vox placet Itala, saltem

Rômanos liceat jam placuisse sales.

EPILOGUS.

SIMO loquitur.

DUM, spectatores faciles, aulæa manetis,

Ætas me tacitum non finit esse senem.

Nam mecum recolo quantum mutatus ab illo,

Qui nunc est, surget Pamphilus ille meus.

Non

Non curæ Venus huic, nec pronuba Juno, nec
uxor ;

Pieridúmque magis cras studiosus erit,

Tu, qui fallis herum contemnens vincla minásque,

Præmonito rursus cras tibi dico cave,

Critonem doctas (qui rarò visit Athenas,

Non ultrà proprios et spatiator agros,)

Lexica volventem liceat cras cernere, quantas

Pelidæ turbas ocrea Græca dabit.

Suaviter arridens et semper garrula Myfis

Mutabit nitidæ syrmata longa stolæ,

Hebræum et Græcam cum poscant tempora
vocem,

Heu ! metuo fiat ne minus illa loquax.

Méque, meúmque Chremem, quos amplo teg-
mine, barbà

Prolixâ, et baculis creditis esse senes,

Cras lævi facie imberbes spectabit Apollo,

Et perâ haud annis tardius ire graves.

Sed si forte Cato sedeat quis fronte severâ,

Et damnet pueros nos simulâsse senes,

Exeat : at plaudat vestrûm pars optima, vobis

Si sapimus, nobis desipuisse placet.

Prologus

Prologus ad EUUUCHUM.

QUÆ quondam Romæ plorasti fata, Terenti,
 Inter nos eadem te subisse dole.
 Illic a salubris conditis arte Quirites
 Abduxit curâ veste rotundus homo.
 Doctus nunc salere, et nunc se librare volantem,
 Et nunc suspensum pervolitare cadum.
 Vulgi oculos sonis magis allexisse, lepores
 Quàm poterant aures detinuisse tui!
 Hic quoque inurbanum ruit in subtelha vulgus,
 Usque adeo est operi plebs inimica tuo.
 Venit, scurrata est et gutture stridet eodem,
 Quo sua per plateas ostrea vendit, anus.
 Venerunt recti densâ fuligine fabri,
 Quoque domi sonitu perstrepuere, boant.
 Sutores ultra crepidam fremuere cachinnis,
 Et strepere a sponsis hos didicisse putes.
 At nunc, nunc velles quos ipse videre, Terenti,
 Dignantur tunc nobilitare, Viri.
 Vulgi rauca silent exclusi murmura, garrat
 Præter personas, Comice, nemo tuas.
 Si placet hoc vobis, nos non tacuisse iuvabit;
 Et plausus, si vos non taceatis, erit.

EPILOGUS

THRASO loquitur.

DUM certis Britones ducuntur in arma triumphis,
Felicique urbes obsidione premunt;

Dum gestant alii, quæ jactent, vulnera; jactant
Dúmque alii, nullâ vulnera facta manu:

Illæsi in tenues nos ducimus agmina scenas,
Et pueri in foccis ludimus arma virum.

Thaidis invictas frustra tentavimus sedes,

Quantum est scæmineas nunc superare manus!

Et tamen ut vibrent bene pasti fortius arma,

Heroas veluti fingis, Homere, coquos,

Sic nostrâ in pugna cautè sit furcifer Heres,

Et metuenda bovi corripit arma coquus.

Quin nos exclusos fas est cantare triumphum,

Jactandi ratio sic hodierna jubet.

Ipse meos fastus imitris, Gallice; grandi

Cur mihi non liceat voce sonare tuâ?

Non ego pulsus eram immeritam pationdo re-
pulsam,

Et quamvis victus, non superatus eram:

Aufugere a letho non est amittere vitam,

Nec damnum esse potest, est ubi parta salus.

Cedere

Cedere velle loco non est secedere cogi,

Nec remove pedes est dare terga fugæ.

Jactat idem, cùm nil faciat, gens Galla Thra-
so-

num,

Ut verbis valeant, cùm nihil ense queant.

Dura quidem fors est, soli sua prælia narrant,

Nec parasitus erit, dum nihil est quod edat.

Dux omnis, Lodoice, tibi Thraaso cogitur esse,

Et Thraaso quisque sibi cogitur esse Gnatho.

Prologus ad ADELPHOS.

Cum alii nomen præ se ferentes regium

Mercede conducti histriones quassibet,

Plaudente toto populo, nugas venditant;

Nobis egregiam pace vestrâ regiis

Liceat alumniis agere Adelpbos fabulam,

Dignum quæ placeat eruditis et bonis.

Liceat et gratulari ipsi Terentio

Vos consecuto auditores et judices.

Non huc ad ostentandam pulchritudinem

Ornatûmve nitidum occurrunt mulierculæ,

Indoctræ scilicet illæ excluduntur foras,

Ut ut belli aiunt factum illiberaliter.

Nec

Nec hic adolescens quispiam linguæ infcius
 Romanæ, at formarum spectator elegans,
 Caveam obambulat, et admiratur virgines.
 Tales ad publicum theatrum confluant,
 Ad eas cantatiunculas extraneas,
 Quas aut Itali aut Galli recentes cantitant,
 Quibus expedit linguâ parum notâ utier,
 Quibus vel summa laus est non intelligi.
 At quò penitus inspicitur hic Comicus,
 Eò magis eruditis et ingenuis placet.
 Nam quicquid vitii corrigendum senserit,
 Monstrat, quidem nec monstrando tamen edocet;
 Nec incautè aliquem adiget contrarium in malum.
 Freti igitur vestro prodimus Terentio,
 Securi plausus, quem a doctis hæc elegans
 Extorsit usque, et extorquebit fabula.

EPILOGUS.

DE MEA loquitur.

EN! ego quem cunctis invisum reddidit olim

Nubila rugosis frons caperata minis;

Jam bene mutatam duxi in contraria mentem,

Nec parcus, tristis, lævus, agrestis ero.

Si

Si quid peccatum est, vestrum est ignoscere;

mites

Demea ab exemplo vos monet esse suo.

Nos etiam a scenis aliquid didicisse fatemur,

Exemplar morum nostra theatra dabunt.

Quæ sit cura patrum, qui lenis candor in illis,

Quali animo in patres nos decet esse pios,

Discimus hic etiam non castigare minores,

Cum nos Censores esse senecta dabit.

Tempora sed fortasse senes laudabimus acta,

Si nocti hæc plautus gratia vestra dabit.

Humanae varios hic vice ludimus actus,

Nascimur hic, Patres quod voluere, senes.

Bis puer esse senex fertur, venientibus annis

Gloria duocur nostra bis esse senes.

Prologus ad EUNUCHUM.

NIHIL opus esse arbitror, Eunuchi Prologus

Malevolorum dictis ut hic respondeat,

Quæ, nisi responsum essent, periissent illicò.

Secuta est vivum invidia, sed apud posteros

Inclaruit satis Afri nostri gloria.

Vobis is certè charus, qui doctissimis

Et

Et placuit semper, et placebit unicè.
 Qui in scribendis comœdiis usus est stylo
 Adeò polito, adeo venusto, ut nihil supra.
 Nempe inficetis ille nusquam argutiis
 Suas contaminari voluit fabulas.

At hominum mores, ingenia, et variam indolem
 Edoctus usu penitus cum inspexerit,
 In scenam ante oculos protulit feliciter.

Quare æquum est vos attendere, atque ignoscere,
 Si eximiè scripta non agamus optimè.

Hoc quippe a nobis munus ornari vetat
 Impubis ætas his conclusa mœnibus,
 Morùmque nesciens, quos in scenam damus.
 Quippe elegantem Phædriam, quid Chæream
 Decere possit, fando vix accepimus.

De mensis nostris nullus adfoevit Gnatho,
 Atque Thrasonem gloriosos milites,
 Quis tam læscit, qui offendat plurimos?
 Quorum autem voces et gestus imitantes,
 Incessumque elatique vim supercilli,
 Pudens perpaulum nemo confidat puer.

Ædilis hic theatrum nullus instruit,
 Abest Attilius, abest Ambivius Turpio,
 Nee Placcus quisquam fecit aut eurat modos.
 An fortè dextres, an sint sinistrae tibi
 Hodierne, nil moramur, si satis sonent.
 En simplicem, en ipsissimum Terentium!

Cujus

Cujus etiamnum fabula si videbitur
 Haud inveniusta, genio id debebit suo,
 Cum nil sit adjumenti ad pulchritudinem.

Prologus ad PHORMIONEM.

TOLLITE, vos, aulæa; —
 humilis quæ scena paratur
 Cernitis, ornatus quod nihil intus adest:
 Quod fuci nihil est, nihil artis; at omnia nudam
 Ingultæ faciem simplicitatis habent.
 Antiquam en plateam! celebri cui nomen ab
 horto,
 Quæque minus quamvis pulchra, pudica magis.
 Porticus hinc vetus est, vetus hinc sese area pandit,
 Una eadem hinc semper dividit hora diem.
 Tempora mutantur, nihil hic mutatur, eodem
 Quin stat adhuc eadem fœda columna situ.
 Hic focus est speculûmque, et priscâ in fronte sup-
 pellex,
 Mensâque pictoris dimidiatur opus.
 Nec quisquam celerem lychnos emungit in orbem,
 Nec coram aulææ sobria turba sedent.
 Nec geminus miles proscenia servat aperta,
 Splendet in angusto nympha nec una lare.

Quid

Quid tamen indoleam? nullis aliundè, Terenti,
Auxiliis, per te dives, egere potes.

Si quid enim lepidum innocuam contexere fraudem,
Casti si quid habent ingenuique sales;

Sive juvat purus sermo, seu dulce venustas

Attica Romanâ cum gravitate sonat:

Hæ tuæ erunt, Afer, laudes; tua fama manebit

Integra, nec metuet temporis invidiam.

De nobis metus est solis: sin forsitan ullus

Interfit, pueris qui minus æquus erit;

Eja agite; ut vestrum sua gratia detur utrique,

Spectator facilis, plaude; severe, tace.

EPILOGUS.

HEGIO, CRITO, CRATINUS.

HEG. Adeste vos, quæso; mihi videtur, CRITO,
Oportet illos nos affari iudices.

CRIT. Ita est. HEG. Senior CRATINE, ut par
est, dic prius.

CRAT. Ego Phormionem veteratorem callidum
A vobis hodie condemnandum censeo,

Vel conclamatum est de libertate Atticâ.
 Si technis legum miseri irretiti viri
 Cogantur uxores inviti ducere;
 Res dura et injusta, exemplique pessimi est,
 Dixi. HEG. Perpulchre sanè! delirans senex!

[seorsim.
 Ego autem, quod CRATINI pace dixerim,
 Ferendam vobis, iudices æquissimi,
 Contrariam omninò sententiam arbitror.
 Durum est. Quid tum? si nil durum lege fieret,
 Demptâ lite, Advocati occiderent plurimi.
 Nam nostrum est, non tantum a violatis legibus,
 Sed et tuendis argentum expiscarier.
 Injuria lege facta non injuria est.

Mè igitur suasore, victor abeat Phormio. Dixi.

CR1. Rectissimè ambo. Nam lex quælibet
 Prout in rem sit vel rata habenda est, vel irrita.
 Vobis opinor, Arbitri doctissimi,
 Neque opus est huic neque illi contradicere;
 Sententiâ at unâ utrisque placere partibus:
 Omissâ causâ, quam improbatis singuli,
 Cui parti quisque faveat, dico, Plaudite.

Prologus

Prologus ad ADELPHOS.

SPECTABANT primos Romani in cespite ludos,
 Scenam illis viridem frondea sylva dedit.
 Ligna dein exstructa brevi compagine moles
 Spectaculo poterat vix superesse suo
 Pompeius tandem mansuro e marmore fixas
 Et musis dignas iussit habere domos.
 Fundata Augusti certatim auxere theatra,
 Laudibus et Divi consultuere suis,
 Nostra rudis quondam primæque simillima scenæ,
 Sedem ubi vix paucis mensa vel arca dedit.
 Deinde hæc allatis struimus subsellia tignis,
 Major turba loco commodiore sedet.
 Angustâ sed adhuc, quamvis puer, histrio scenâ
 Æstuat, haud spatium, quo vel anhelet, habens.
 Splendeat ut dignum et Vobis et Vate theatrum,
 Vestrum est in muros laxa vocare novos.
 Surgant auspiciis vestris, Rege auspice, surgant,
 Nec fere perfectum destituatur opus.
 Absint Italici, clarusque Vitruvius absit,
 Clarior est nobis nobiliorque manus.
 Sic non ulterius jactabis, Roma columnas,
 Sic vincent scenas nostra theatra tuas,
 Terrarum domini quas spectavere Quirites,
 Cæsarei et veteres quas posuere Dei.

EPILO-

EPILOGUS.

DE ME A loquitur.

PERPULCHRE sanè mihi processit hactenus
 Benignitas subita et de alieno largitas
 Per quam nostræ (nisi fallor) intus familiæ
 Satis placui ; at suadendum aliquid restat foris,
 Quod blandum deceat hortatorem Demeam.
 Locum hunc totum nimis esse angustum existimo;
 Ista platea angiportum, spatium hoc parvulum
 Vix ad pedem mihi proferendum sufficit.
 Nihil hîc lauti, nihil ornamenti cernitur,
 Cella ubi potet, vel potus dormiat Syrus,
 Vix ludis scenicis ac ne vix convenit.
 Trabem illam summovendam, et utrinque parietes
 Ego quidem diruendos esse censeo,
 Et alios extruendos extemplò novos,
 Columnasque erigendas et tectum amplius.
 Paulo plus magnificentiae volo consuli.
 Sic mihi visum, sic omnes hi magnopere volunt,
 Revera et ex animo hoc cupit ipse Mitio.
 At si quis undè fieret id sumptus rogar,
 Meâ non refert ; curent alii scilicet
 Officiûm præstiti rem suadendo meum.
 Ut ut ea sunt, omnes res in tuto mihilest,
 Si vobiscum ineam, spectatores, gratiam ;

Id unum uxorem: atque mihi personam senis
Si non gerenti at exuenti plaudite.

Prologus secundus, ut agebatur

XV. Calendas DECEMBRIS.

VIRGINIS augustæ semper venerabilis umbra,
(Si quid adhuc hominum rebus adesse vacas.)
Aspice, perpetuos inter quos solvit honores
Natali lætâ gens pietate Tuo,
Aspicias propriæ foccos lusûsque catervæ,
Atque Tibi affluetos sæpe placere sales.
En! humiles scenas qualis confessus adornat,
Maxima pars nostræ clara propago Scholæ.
His quoque, sint titulis utcunque et honoribus
aucti,
Haud decus, haud laus est ima fuisse, tuos.
Hinc ultro gratis animis accepta reponunt
Dona, et collegi nobile surgit opus.
Suaviter incumbunt concinnis tecta columnis,
Frons speciosa decens et laqueare nitet.
Splendida, sublimis, dignam se fabrica tota
Fundatrice suâ jactat et Artifice.
Nec favor interea Procerum, nec Cæsaris absunt
Munera, nos et adhuc regia cura sumus.

Quid petat ulterius; quid spe sibi fingat alumnus?

Lætitiâ an potis est uberiore frui,

Tempora præteriti si fas foret aurea sec'li,

Et revocare tuos, ELISABETHA, dies.

EPILOGUS.

(CANTHARA loquitur.

MISSA peroratum venio paupercula nutrix,

Simplicis et mundæ sedulitatis anus;

Moribus, ornatu, atque, exceptis excipiendis,

A capite ad calcem Canthara vera—mera.

Quin ades, o bone Fauste, et me quoque finge
puellam

Pulchram,abilem, instructam mille placere
modis.

Lintea num fluitant a vertice longa? capillum

Num mihi compressum multa retorquet acus?

Num maculis varior majoribus atque minutis,

Collâne marmoreos nudor ad usque sinus?

Amplo circuitu se sublevat Amphitheatrum?

Dicite septeno num stat in orbe rigor?

Ut spe lactamur vetulæ! nil virgula prodest,

Nil profunt artes, improbe Fauste, tuæ.

Canthara

Canthara adhuc, eadem sum Canthara; vitta
tegebat

Canos, et canos nunc quoque vitta tegit.
Lenta mihi pendet vestis, quæ lenta pependit;
Et pepla ipse eadem, quæ rubuere, rubent.
Ecce! idem a zonâ pendet mihi cultus anilis,
Idem in turrito vertice nutat apex.
Torpet iners venis etiamnum sanguis; in ore
Nec pullimus inest dens, neque denticulus.
Inque genas subiit mihi pilus et alter, et alter;
Lilia quas memini, quas decorâsse rosas
Nec tamen incuso Parcas, nec questibus ægris
Ingemo, damnosam me minuisse diem.
Restituet lætam mihi gratia vestra juventam;
Plaudite vos faciles—Canthara non anus est.

Prologus tertius.

VIDIMUS Italici nugas pompâque Theatri,
Hauimus et molles aure lubente sonos.
Fortia corda virum cantu muliercula traxit,
Semivirum teneræ deperiêre nurus.
Cantor et auditor, simili languore soluti,
Leniter ad tremulos contremuere modos.

Hæ tibi erant laudes, hinc tu spolia, Itale, larga
Fers Tramontanas prædo canorus opes.

Hactenus astutis; sed cum nostra arma laceffis,

Et caestus tractas, et grave Martis opus;

Non finit hoc Britonum vulgus, genus acre viro-
rum,

Æstuat et stomachans pectore cuique furor.

Cerdo, auriga, faber, lanio, armentarius, omnes

Exardent validas conseruisse manus.

Omnes exardent; reliquis fors prætulit unum:

Prodit uterque pugil, congregiturque ferox.

Brachia jactata frustra movet Italus arte,

Stat solidus contra vique animisque Brito:

Attonitumque hostem premit irrequietus, et urgent

Genua, pedes, cubiti, dextra, sinistra, latus.

Instans præcipitem victor volvitque revolvitque,

Et mugit, festa voce remugit Io

Se, tali quondam felix virtute suorum,

Extulit ad summos Martia Roma Deos,

Sin etiam prisca facundia quaeritur ævi,

Et quæ Romano vena lepore fluit,

Expulit hos nova Roma foras: en! sub lare quali

Ingenuos spargit classica Musa sales.

Degeneres nil facta patrum nil scripta morantur

Italici, sunt vox prætereaque nihil.

EPILOGUS.

CTESIPHO loquitur.

BELLULE mi, dormi, mi belle puellule, dormi;
 Quid tibi vagitum, quid tibi, belle, movet?
 Arctæ fasciolæ tua num corpuscula lædunt?

Pungit acus teneram num male fixa cutem?
 O tacet, omnia recta—puer bone, macte quiete,
 Dum spectatores alloquor ipse, file.

Surripui hunc cupis, agitant dum gaudia matres
 Obstrepera, atque intus Canthara potat anus.
 Nam vobis statui nostrum monstrare puellum,

Tantulus est nostræ spes columénque domûs.
 Dicite cui similis, nam me quoque sæpe rogavit,
 Spectantes nutrix sæpe rogavit idem.

Dum pueri explorans sputa inter et oscula vultus
 Callida gentiles indicat ore notas.
 Frontem utriusque, en! inquit, avi; nasumque
 paternum

Mentum, labra, genas, oscula matris habet.
 Inde suos avix manifestè ostendit ocellos,
 Et lepidos risus, ingeniûmque meum.

Hercle! omni scitus puer est ex parte, sed cheu!
 Nam fateor, justum nascitur ante diem.

Nemo dedit, tacitos curavit nemo hymenæos,
 Est tibi legitimus nemo, miselle, pater.
 Ergo cavete omnes—agitur res seria—vestras
 Ponetur, si non plauditis, ante fores.

Prologus ad EUNUCHUM.

INGENUÆ liceat lusus celebrare Camoenæ,
 Egregium antiquæ laudis et artis opus.
 Spectatis doctos quæ detinuere Quirites,
 Plaudere quæque ingens Scipio fuerus erat.
 Credimus haud Italo nunc hæc placitura palato,
 Sunt alii mores deliciæque novæ.
 Scurra levis, pannus cui splendidus unus et alter
 Assuitur, scenæ conspiciendus adest.
 Ore niger Strygio, gracilique simillimus umbræ est,
 Simia nec volitat mobilitate pari:
 Ad latus obliquè ligni sibi subligat ensen,
 Hinc fidum ingenii semper acumen habet.
 Scilicet hæc Italæ hodiernis comica vis est,
 Hos colit insipidos Roma faceta sales.
 Non ita spondebant veterum præfagia vatum,
 Tale Afer poterat nil timuisse sibi.
 Exultat versis jam nostra Britannia fatis,
 Jam rudis haud tellus hospitibusve fera;

Quærentes

Quærentes patriam Musas, quas barbara Rôma
Expulit antiquis sedibus, illa foveat.

EPILOGUS.

GNATHO, SANGA.

G. ME paucis audite prius quàm fuggitis oro,
Vósne sinam vacuo ventre redire domum?
Exi, Sanga, foras, heus! furcifer, ocyus exi,
Dic quâs sufficiat nostra culina dapes.

S. Ah! parasite, gulam tibi spes frustratur hianti,
Otia jam peragunt ignis, athena, veru.

G. Quid dapis hesternæ? S. Quid? nec frag-
menta supersunt,

Omnia Myrmidones diripuerunt tui.

G. Ast ego quos cernis cuneos complere vocavi,
Et nil hospitibus, nil nisi coena deest.

S. Oblitus tu nempe foris coenare Thraſonem,
Hinc adeo est comis magnificusque GNATHO.

Anne tuas credis, vaſer, ignorarier artes,
Ludere tot ſummos quo potes ore viros?

G. Qui placeo dominis, patiar ludibria furum?
Tene ultra patinas quid ſapuiffe, ſcelus?

Vos, o Patroni, veniam indulgere fatenti,
Intùs debueram fortia verba loqui.

Sed tamen hìc quanquam infelicitè omnia
cedunt,

Vestri convictùs ne mihi desit honor.

Me vos invitate, in me mora non erit ulla,

Nocte lubens vobis qualibet hospes ero.

Prologus ad ANDRIAM.

JAM tristes lento procedunt ordine menses,

Et longæ noctes et sine sole dies.

Auræ particulam divinæ frigidus aër

Degravat, et mentem nubila crassa premunt.

Effœtos annis terit æger anhelitus artus,

Tussis vivacem longa fatigat anum.

Nunc Hypochondriaci languent torpore Nòvem-
bri,

Vix et vix molem spiritus intus agit.

Seu Phthisis exesis tabem pulmonibus infert,

Irrequietè urgens seu quatit asthma latus.

Pendulus a salice hic suspiria claudit amator,

Ille cupidineam reprimat amne sitim.

Quò vergens exit magis illætabilis annus,

Poscit eò lepidos æquius hora sales.

Abfit

Ab sit sol nobis, absit medicaster Apollo,
Præsentem Phoebus sed ferat alter opem.
Divinam fugiunt curæ morbique Poësin,
Exhilarat tristes, si nequit herba, chelys,
Si quem spectantum penetrabile frigus adurit,
Si cui præ reliquis est sua cura salus;
Ingenuo risu pulmonem agitare salubre est,
Et tempestivis plausibus ossa calent.
Omnibus ergo simul vobis Comœdia profuit.
Vos ridete ægri, plaudite vos gelidi.

EPILOGUS.

CRITO loquitur.

Ecquis ibi est? audite aliquis. Puer endromi-
dem da,
Adde manum, (quid stas lentus?) utramque
manum.
Da mihi jam terrorem, et jam duo fulmina belli,
Et jam balteolum, cætera portet equus.
Si mea sunt (o sunt) mihi salva viatica, rite
Instruor, his armis tutus, et his animis.
Hisce ego latrones abigo, corvosque, canesque,
His pluviae subigo vim Boreæque minas.

Seu per planitiem contendo, ubi rarior agris

Stat rubus, aut inopi stramine tecta casa :

Sive eo per salebras et per prærupta locorum,

Et per crescentis fragmina longa viæ.

Si non obliquus sedeam, si a posteriori

Integer et salvus, cætera sanus eo.

Improba latrantis stomachi cum murmurat ira,

(Usque adedò res est imperiosa fames)

Divertor, mihi coenam, et equo sua pabula posco,

Neu mala defraudet, viso, reviso, manus.

Seligere est lectum mihi proxima cura, labórque

Detrahare est ocreas proximus, et labor est.

Accumbo coenæ et mecum hospes, seu rogo, seu
non ;

Et bibit et comedit, plus tamen ille bibit.

Cras venit, atque albo, sed non felice, lapillo

(Horresco referens) billa notata venit.

Imprimis mihi panis, Item mihi potus, Itémque

Pullus, Item vinum, nil nisi cum pretio.

Solvo, enchiridium repleo, discedo, salute

Acceptâ et dictâ, vive valéque. Vale.

Puer. Te tuus expectat sonipes, nescitque morari

Impatiens. *C.* In me non erit ulla mora.

Vos quibus hospitibus placidis et suavis utor,

Estes salutati, docta corona, mihi.

Estes, o spectantes, animis, quod et estis, amicis,

Et pede inoffenso, dicite, perge domum.

Accipio

Accipio felix omen, plausûque secundo,
 Quo faustum institui, pergo viator iter.
 Vivite felices, ego quandocunque redibo,
 Vestor ego grato corde redibo CRITO.

Epilogus ad ADELPHOS.

DEMEA, MITIO, SOSTRATA.

D. ULTERIUS paulò ludam in sponsalibus istis,
 Exi, tu frater, tu nova nupta, veni.

S. En ego ! præteritam revocat lux festa juventam,

M. Hei mihi ? cui misero sponsa videris anus.

D. Quid cessas rugis caperatam exporgere frontem ?

Eja age ! festiva est hæc celebranda dies.

M. Nulla parata intus tibicina, nulla vocatur

Quæ geniale canat carmen. D. At ipsè canam.

Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymenæe !

Succinat assueris Psalteria nostra modis.

Restim ducto libens. S. Ego te sequar ordine.

M. Tune ?

S. Non mihi saltandi præteriêre dies.

M. At non convivis genialis coena parata est.

Nec satis ampla mihi est jam patefacta domus.

D. Ne multos adhibe, præstò est cum conjuge
conjug;

Tæda placet verè, quæ sine teste placet.

S. Mitte supervacuum quæso, mi chare, tumultum,
Jam parcam propriæ non aliena rei.

Grande supercilium jubeat dispendia censis :

Intro humiles nostros et sine dote lares.

M. Non hos alloqueris paulùm ? non sumptibus
usus.

At verbis. *D.* Quorum copia larga tibi.

S. Dilecti domini mandata capeffere fas est.

Atque libens equidem pareo jussa loqui.

Oro, connubium plausu stabilite secundo,

Et mihi subtristem conciliate virum.

D. Ferte, precor, faciles placidæ fausta omnia
frontis,

Vivite felices, blanda corona sonet.

M. Sic vel longævo mihi vinc'la jugalia cordi,

S. Et vel nolenti nupta placebit anus.

Prologue to the Cheats of SCAPIN.

Spoken by THRIFTY.

I'm grown so old within these few Days past,
I fear I shan't grow young again in Haste :

A Hat to hide, with Brims of ample Space,
 The wrinkled poor Remains of a good Face;
 A Collar Band to shew I thrifty grow,
 Wide ruffet Shoes betok'ning gouty Toe;
 A Cloke to hide the Follies of my Youth,
 Almost persuade me I grow old in Truth:
 For him to trick me—For that lusty Lad,
 That disobedient Rogue to call me Dad,
 Our Wives to call us old—would make one
 mad.

W^e expect an Epilogue perhaps you'll say,
 Or else a Prologue to the ENGLISH Play:
 Your Pardon, Sirs, for 'tis so natural
 For us old Folks to tell a harmless Tale
 Of our own selves, scarce Two in Twenty fail.
 Besides I've both in one contriv'd to join,
 For I'm as thrifty of my Wit as Coin.
 You all well know your Entertainment here,
 A small Repast to please the Eye and Ear;
 Unless you like the homely Face you see,
 You'll all go supperless to Bed for me.
 For to be plain with you, we've nothing more,
 Times are so hard, and THRIFTY is so poor.

EPILOGUE.

Spoken by SCAPIN.

AND did you think that I would let you go,
 And not address you in a Word or two?
 No, I am better bred, I'd have you know.

Besides, I have a Project to advance,
 I'm thinking how to take a Trip to *France*.

The Laurels mighty LEWIS gain'd when young,
 The Darling Subject of each Poet's Song,
 Since *British* Squadrons were by CHURCHILL led,
 Are blasted, wither'd on his aged Head:

His ill-got Wreaths how sure he was to lose!

ANNE and her Warrior CHURCHILL were his
 Foes.

What mighty Hero dare oppose these two?
Pallas directs, *Mars* strikes th' unerring Blow.
 They say that now That Monarch is so poor.

He scarce is worth one single *Lewis d'ore*:
 Scarce sees a golden Image of himself,
 His Mint-Bills raise a Mob instead of Pelf.

Now could I find some cunning Trick to raise
 Money for him, by just or unjust Ways,
 And fleece his Subjects—I could cheat him too,
 I've a small Talent that Way, you all know:

For

For as the Custom is—For my own Pay,
 I easily could sink one half away,
 For Officers, Dragoons, *et cætera*.
 What think ye, Sirs? I must confess indeed,
 The Project seems too daring to succeed:
 I'll lay it by, and prove an honest Man,
 And only cheat my Masters——when I can.
 State-Tricks I'll leave to wiser Fools than me,
 And shew my Tricks to please good Company.
 LEWIS I'll leave, the Man by Slaves ador'd,
 To ANNA's Council, and to CHURCHILL's
 Sword.

Prologue to HENRY the Fourth.

LATELY when humble Comedy we play'd,
 And our best Woman was my Lady's Maid,
 When feign'd old Age bow'd down our youthful
 Backs,
 And Liveries shew'd us to be saucy Jacks;
 Even when the best no higher could aspire
 Than to a City Rake or Country Squire;
 How hardly then could we Attention gain!
 In Pain we acted, what was heard with Pain.

But

But now the Humour of the Fair we see,
 Pomp and fine Clothes can gather Company.
 On the faint Image of a Theatre,
 A King can make a glorious Court appear.
 There's secret Magick in a Man of Arms,
 And we all know, a red lac'd Coat has Charms,
 Trumpets and Drums can call you from afar,
 And *British* Ladies can with Courage bear
 The rattling Thunder of a mimic War. }
 For customary now it is become,
 To hear of Battles fought o'er Tea at home.
 Your Winter Evening Talk is now of Mines,
 Of pushing Enemies and forcing Lines;
 Bastions, Redoubts, the Counterscarp and Fort,
 Soften'd into the Language of the Court.
 The Sluggard Loiterers the Fair disdain,
 And smile on none that make not a Campaign.
 Hence the gay Brave for dusty Honour fly,
 To stare at Death, and snatch at Victory.
 Such were the *British* Dames that heretofore
 Our doughty Ancestors for Battle bore.
 Such were the smiling Dames that spurr'd them on
 To scourge proud *France*, and shake the Rebel
 Throne.
 Such were the Youth, that to th' eternal Stain
 Of the *French* Arms recorded CRESSIES Plain.
 Such

Such were the Youth that our fifth HENRY chose,
To tame at AGINCOURT insulting Foes,
To tumble the usurping Scoffer down,
And seize by Arms what was by Right his own.
Such were the Youth: but o! could they look
down

With joyful Envy they would blush to own
That every Ancestor is now outdone,
Outstript in Honour by a brighter Son.
Then could one Victory completely great
Secure its Hero from the Reach of Fate.
How great must then the Laurels be that grow,
To crown victorious MARLBOROUGH's careful
Brow?

Justice and Victory and Heaven are seen
To shower their Blessings on a favourite QUEEN.
Not yet one Year has undistinguish'd run,
Without some Battles lost, or Cities won.
To *Blenheim* or *Ramillia's* bloody Field
Cressy and *Agincourt* must boast to yield.
But o! what Nation can pretend to tell
Where *Blaregnies* shall find a Parallel?
Restore, proud *Gallia*, what you can't maintain,
Lest taught by dreadful *English* Arms again,
You boast your ancient *Salick* Law in vain;
For the same Diadem, that HENRY won,
May crown a Woman on the *Gallick* Throne.

Prologue

Prologue to the Cheats of SCAPIN,
as it was acted before
His Royal Highness the DUKE, 1727.

W H A T E'ER to Night, illustrious Prince,
you've heard,
Hither from *Pagan Rome* has been transfer'd,
For all our Seniors speak is *Classick* here,
And 'tis old *TERENCE* has detain'd your Ear;
Who ne'er was honour'd thus in any Age,
'Tho' seen by *SCIPIO* on the *Roman Stage*.
But if Your Highness condescends to stay,
We Juniors too, as dutiful as they,
Will now present You with an *English Play*.
Assur'd howe'er in others You improve,
Still 'tis Your own, Your native Tongue You love.
But o! accept this all within our Spheres,
This humble Off'ring of our early Years.
When more mature, we shall enlarge our Aim,
Attend Your Conquest, or enrol Your Fame:
And when renown'd in Arms or Arts you grow,
May place the future Laurel on Your Brow,
And, Sir, we list us in Your Service now.

EPILOGUE.

IN ancient Times, miscall'd the good old Days,
When fam'd *Athenians* wrote their Comick Plays;
The *Attick* Tongue I PHORMIO learn'd to speak,
A very Rascal I, a very Greek;
Dextrous by Laws my Betters to abuse,
Secure from Losing, having nought to lose.
Applause to well drawn Life the Audience deals,
For Knaves are full as old as Common—Weals.
Nor rest I here, tho' free of *Albens* born,
'Tis fit that Travel should the Great adorn.
I meet Respect from Strangers, as at home,
By *TERENCE* made a Denizen of *Rome*.
My Fame o'er *Alps* a second Journey brings;
From Regions long renown'd for Hate of Kings.
In modern *French* instructed by *MOLIERE*,
At Court I *SCAPIN* ventur'd to appear.
Law Tricks I left, and laid another Train,
For Laws are out of doors where Edicts reign.
Yet wisely careful to ensure my Cause,
I kept my Knavery, tho' I lost my Laws.
From *France* I sail'd, a happier Coast to find,
A Land where Laws and Monarchy are join'd.

OTWAY the hospitable Welcome gave ;
 What Nations has not Harbour for a Knave ?
 A harmless Knave am I, whose trieking shown
 Is meant to pleasure all, to injure none.
 Let me to Night with Duty humbly low,
 Admitted to a Prince's Presence, bow :
 Encourag'd thus, no farther Course I steer ;
 But all my Travel end, and settle here.

**The Epilogue to the ADELPHI,
 Page 242, Englished.**

POOR Nurse is sent to bid you all good b'ye,
 A plain, but neat and tight old Woman I,
 (Except what should excepted be you know)
 A very meer old Trot from Top to Toe.
 But come, dear *Faustus*, try Enchantments here,
 And make e'en me a blooming Maid appear.
 To look with Beauty, and to move with Ease,
 And nicely taught a thousand Ways to please.

[*She Waves a Wand.*

Speak, do long Lappets wanton wave in Air,
 Does the strait Cawl press down my auburn Hair?

Are Patches rang'd of large and smaller Size?
Bare to my snowy Chest, say, does my Bosom
rise?

My spreading Hoop raise stiff it's ampler sphere,
A sevenfold Arch, an Amphitheatre?

Ah! Conjuror *Faustus*, vain thy Wand and
Skill,

Nor are old Women Witches when they will.
[*She breaks the Wand.*]

Old as I was, I am; whate'er they say,
Grey were my Locks before, and still are grey.
No strutting Hoop my dangling Clothes bears
out,

Red was, and red remains my Petticoat.
My old Wife's Trinkets still hang jingling down,
The same the nodding of my Steeple Crown.
My Pulse beats slow and dull, my Teeth are gone,
Not one Colt's Tooth is left, not half a one.
Hair thinly scatter'd on my Cheek there grows,
Where bloom'd the Lily once, where blush'd
the Rose.

Nor yet accuse I Fate, or rail at Time,
Whose stealing Years have spoil'd my former
Prime.

Your powerful Smiles can gladfom Youth restore,
If you applaud her, Nuffe is old no more.

Prologue to the ADELPHI, Page 243, Englified.

WE'VE entertain'd th' *Italian* Strollers here,
 We've lent their Musick no unwilling Ear ;
Cuzzoni warbling mov'd our Youths Desire,
 And *Senesini* set our Nymphs on Fire.
 We've recogniz'd their vocal Empire long,
 And dy'd obsequious to the dying Song.
 Their *Tramontani* Bubbles hence they spoil,
 Hence the melodious Sharpers fleece our Isle ;
 Their Triumph this — But when our Arms
 they dare,
 And clench the Fist, and tempt the boxing War,
 Indignant rage our warm *Plebeians* Fires,
 (To sing *Italian*, but to fight is theirs!)
 Stalls, Shambles, Shops, they quit, and pour
 away,
 Enquire the Challenger, and ask the Fray ;
 All ardent ask, but 'tis reserv'd for one,
 The Champions enter'd, and the Fight begun.
 And what can now thy Skill, fond Stranger,
 do,
 Thy boasted Skill against a *British* Foe?

He moves intrepid, and resistless throws
 From Feet, Hands, Head, at once whole Storm
 of Blows,

And rushes on Thee like an Host of Foes:
 Till fell'd and rais'd, and baffled o'er and o'er,
 Thou prostrate ly'st, and own'st the Victor's
 Power.

While twenty thousand Ios round proclaim,
 And echoing Domes resound the *Briton's* Fame.
 Oft with such Shouts shook *Rome's* imperial
 Tow'rs,

When her heroick Sons had Hearts like ours.

But not the Arms nor Arts of ancient Times,
 Are cherish'd now in her degen'rate Climes;
 Her fripp'ry Scenes the Claſſick Muse have
 ſcar'd,

And ſee, beneath what Roofs is *Terence* heard!

How chang'd is *Rome* from that which *Rome*
 has been!

What once was *Hero*, now is *Harlequin*;
 Old Wit is baniſh'd with the good old Tongue,
 And Air and Echo reign where *Maro* ſung.

Prologue

Prologue to ADELPHI.

Spoken by DEMEA.

MITIO and I to Night have play'd before ye,
As different in our Whims as *Whig* and *Tory*.
Each of his own Sense full condemn'd the other's,
We scolded, but remember'd we were Brothers.
So all our wise Remonstrances, and Passion,
In Reconcilement end and Moderation.
All Feuds are on the Stage compos'd, and now
A gracious Plaudit we expect from you.
Since fond of Plays our polish'd Town appears,
Since Parties croud our rival Theatres,
Nought comes amiss, a Stoick or a Whore,
A stubborn *Cato*, or a yielding *Shore*.
Our Play was wrote in Days of Yore, 'tis true,
But yet I dare affirm to some of you,
Unread, unheard of, 'tis as good as new.
But those, who least Admirers are of Sense,
To finish'd Breeding make the most Pretence.
Let great Examples then your Smiles engage,
'Tis out of Fashion to dislike the Stage:
Who that's well bred those Spectacles can scorn,
Which Monarchs grace, and Princesses adorn?

EPILOGUE.

Spoken by SYRUS.

THERE is n't a naughtier Knave than I alive,
 Yet see industrious Roguery will thrive,
 Sure kinder Masters never yet were known,
 Than these good Gentlemen themselves have
 shewn;

Who Lord and Master of myself have made
 me,

Servatâ conjugis auctoritate.

You Britons born under more gentle Sway,
 Who make yourselves the Laws, you will obey;
 Whose native Courage native Freedom saves,
 And can be Subjects without being Slaves;
 Know not the Sweets of smiling Freedom gain'd,
 But only find how dearly 'tis maintain'd.

They lend us Money too (which we'll repay)
 To set us forward in some civil Way.

And therefore after deep Consideration,
 What is the fittest, lazyest Occupation,
 Be it resolv'd to please my Inclination.

As inborn Courage sends some to the War,
 And good Assurance others to the Bar;

M

My

My Genius chiefly lies, I find, in Cheating,
 Smoking, good Tipple, very sawcy Eating ;
 Nigh where a Knot of Porters ply for Fares,
 And early Grooms rub down their Masters
 Mares ;

Where Coachmen whistling loll for want of Hire,
 And Chairmen thump their Sides for want of Fire :
 I'll take a Corner-house, and sell Nut-brown
 Fat Ale, brisk Stout, and humming Clamber-
 crown.

I'll plant a new red Lattice o'er my Door,
 And front my Windows with a frothy Boar.
 Rosemary Sprigs shall good roast Beef adorn,
 Giv'n away *gratis* ev'ry Monday Morn :
 Bay Leaves shall garnish the bright Pewter Dishes,
 (Provided always that you drink like Fishes)
 In Bar of Lanthorn *Pbrygia* shall dwell,
 And use her nimble Tongue instead of Bell.
 I hope you'll all be kind to us : 'Till then
 I'll practise bawling——Welcome, Gentlemen,

EPILOGUE.

'Twas late the Mode, if Fame reported right
 To crown Queen *Anna Bullen* ev'ry Night :

With

With Tragick *Otway*, or with Comick *Ben*,
 The Farce of Coronation clos'd the Scene:
 Where Pleasure from inverted Nature springs,
 From Courts of Coblers, and from Mobs of
 Kings.

In mimick Pomp, in mere Burlesque of State,
 The little Actors ape the real Great:
 With Candle-snuffers fill their lordly Train,
 And rake for Peereffes——their *Drury-Lane*.
 Orders to march the gay Black-guard receives,
 From Heralds wanting Coats, as well as Sleeves:
 With solemn Frown sham Judges Scarlet wear,
 False Knights and real Trumpeters are there.
 Large *Bristol* Diamonds cheat the careless Eye,
 And tinsel Glory decks Mock-Majesty.
 With instantaneous Light the Branches shine,
 By Art, *Helvetian Count*, as quick as thine.
 Old *Rufus Hall* appears, and then of Course,
 Comes the great Champion, and the greater Horse.

Not such to Night your Entertainment here,
 Your Mirth is manly, your Delight severe:
 Since if Delight from our Performance rise,
 You owe it to your Ears, and not your Eyes;
 To weighty Sense, that will all Tests endure,
 To well drawn Humour, and to Language pure.

And now if this our annual Labour draws,
 From such an Audience the desir'd Applause:

268. *Lusus Westmonasterienfes.*

If you accept what from our Duty flows,
The various Off'rings of our Verse and Prose;
Proud of Success with Triumph shall we say,
This Year is ours, and we have liv'd to Day.

Prologue to JULIUS CÆSAR, as it
was acted before her Majesty and
the Royal Family, 1727.

To represent a Hero we aspire,
Our Authors long have taught us to admire:
For what Historian's Works, what Poet's Lays,
But boast this Theme, and shine with *Cæsar's* Praise?
He still appears the fav'rite Classic Name,
And stands unrivall'd on the List of Fame:
But oh! Superior as his Worth was known,
By that superior Worth was *Rome* undone.
She wept the mighty Genius she ador'd,
His Wit, his Industry, his Pen, his Sword;
Nay, ev'n his very Clemency deplor'd.
She prais'd her Son, the good, the wise, the brave,
Yet, whilst she prais'd him, griev'd she was his Slave.

For no Restraints his Lust of Power confin'd;
High were his Aims, and uncontroul'd his Mind!
Fiercely he strove at a forbidden Throne,
And, in a Common-wealth, would reign alone.

Hence

Hence civil Rage, and dire Confusion rose,
And hence the Friends of *Rome* were *Cæsar's* Foes.

With no such Dread beholds our happy Land
Her Scepter plac'd in *George's* sacred Hand:
He's our best Strength, who bears the Regal Sway;
He our best Patriot, who can best obey.
One is the People's and the Sov'reign's Cause;
Britannia's King is Guardian of her Laws;
Secure she draws her Freedom from the Throne,
And in her *Cæsar's* Safety stands her own.

EPILOGUE.

THE lofty Scene is past, foretold before
By unborn Ages to be acted o'er.
What Thanks shall we return? What Recompence
For this Acceptance of plain *English* Sense?
From common Judges we had hop'd in vain,
Two sober Hours Attention to obtain.
Nor from those Hearers could we Praise have won,
Who clap the agile Feats of Master *Lun*.
Alas! our Theatre affords no Choice
Of Tricks, of Shew, or Melody of Voice.
Nor magick Scene is here, nor quaint Machine,
For Pomp, for Pageantry, or *Harlequine*;
Nor Notes, nor Instruments to us belong,
But such as *Terence*, or as *Shakespeare* strung.

Tho', had we made our Emp'ror take the Crown,
 And marr'd our Author's Sense into our own,
 Our Stage too then had hit the Vogue and Fashion.
 And had a King,—a Queen,—and a Crowning.
 But we are better taught, what Awe is due,
 Illustrious Queen, to mighty *George* and You,
 Than thus to draw,—like the bold Wretch, who
 strove

To ape the Thunder of th' imperial *Jove*.
 And farce of Show, and Tricks of Wit, such Toys
 May sure be scorn'd by great *Eliza's* Boys,
 Whose Views, more elevated, would attain
 The Praise of those high Souls that grac'd her
 Reign.

When Arts, when Arms, when Learning gain'd
 their Height,

Sidney the Wits, a *Burleigh* rul'd the State.

Nor want we present Patterns, train'd from hence,
 Led by whose Steps to Honour, Truth and Sense,
 The Genius meanly sunk we'll rouse when Men;
 Whilst some shall wield the Sword, and some the
 Pen.

SOLI-

SOLITUDO REGIA

A

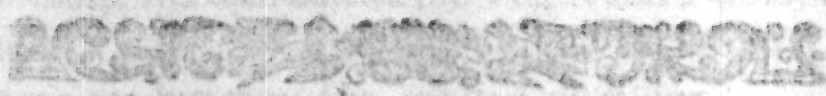
Musis Westmonasteriensibus

ADUMBRATA.

Anno Regni Regis GEORGII SECUNDI Sexto.

ANNOQUE DOMINI MDCCXXXII.

SOLITUDO REGIA

Musicae Westmonasteriensibus

ADUMBRATA

Anno Regni Regis Georgii Secundi 2. mo.

Anno Domini MDCCXXII

SOLITUDO REGIA.

CAROLINA

Ædiculam me sylvestrem posuit ;

In hanc secessum quærit :

Hic legit, hic orat, hic meditatur.

Venerare numen meum, Britannia.

*Plac'd here by a Royal Hand,
A rude and lonely Hut I stand ;*

Hither thoughtful Majesty

Withdraws from Court, and State,

Under my homely Canopy,

To read, or pray, or meditate.

Britons, approach with Awe the Cell,

Where Pow'rs so salutary dwell.

274 *Lusus Westmonasteriensis.*

Alma curarum requies, superbis
Principum tectis nimis ingruentum,
Semper ô! serves, Carolina, templum
Quod Tibi vovit.

Illius motus prece, si feroces
Egit in Mauros Deus arma Iberum;
Illius si consiliis fruatur
Pace Britannus.

*O sacred Ease, Relief of Cares,
That haunt the troubled Monarch's Breast,
On Carolina's rural Cell
For ever shed thy balmy Rest.*

*If her prevailing Pray'rs have turn'd
On barb'rous Moors, the distant War;
If happy Britain now enjoys
Calm Peace intrusted to Her Care.*

Hujus sub umbrâ tegminis, Par Regium
Pacis tuendæ gentibus curam gerit,
Momenta rerum lance librans aureâ.
Hâc quanta terris manat e cellâ salus!

*Oft to these Shades the Royal Pair resort,
To form some peaceful Scheme of high Import.
Balanc'd by Them shall States and Kingdoms know,
What to this humble Cell alone they owe.*

*Hoc in recessu Augusta secum cogitat,
Super salute gentium ;
Impendere Europæ sui fructum otii,
Nec hic, nec uspiam, immemor.*

*Here Caroline her Thoughts employs,
Ever intent on publick Good ;
And Europe happily enjoys
The Wisdom of this Solitude.*

*In otium, pertæsa splendorem Imperi,
Christina se summovit, et sceptro exuit.
Felicis Carolina Cellâ temperat
Palatium, Regnoque Solitudinem.*

*When fam'd Christina laid her Grandeur down,
She found Retirement, but she left a Crown.
The two Extremes are here united seen,
The Cave and Court, the Hermit and the Queen.*

*This Roof, that rose by Caroline's Command,
 Tho' humble, shall for ever honour'd stand.
 This rustick Grott, where Art is scarce perceiv'd,
 This lonely Grott, the best of Queens receiv'd.
 So rugged Coats, unpolisht, rude, and plain,
 The richest Jewels of the East contain.
 She, who in George's Absence blest the State,
 Who held for him the scale of Europe's Fate;
 Here in the Mid-day Silence she retir'd,
 Calm and serene all Nature's Works admir'd.
 Here in her Thoughts she weigh'd the spacious
 Whole,
 The Suns, that shine above, the Orbs, that roll;
 And found that He, who Britain's Crown main-
 tains,
 Less only, than the World's high Monarch reigns.
 Observe her in the Cell, or Royal Seat,
 In the Court Circle, or this lov'd Retreat;
 And then confess, none ever fill'd a Throne,
 So great in publick, or so great alone.*

*Progenies Divûm, micat ingens Romulus Armis
 Et nova Roma suum fustulit inde caput.
 Sed Numa, cum sociâ Divâ, nocturnus in antro,
 Sanctius instituit Relligionis opus.*

Hoc simul, hoc hodiè Britonum gens, Regibus
olim

Quicquid debuerat Roma duobus, habet.
Georgius attonitos formidine comprimit hostes,
Et belli avertit belliger ipse minas.
Interea meditans colit hoc Carolina Sacellum,
Et placat, cultu sed potiore, Deum.
Utrisque optamus longum salvere! Quirino
Præstitit Hic armis, Hæc pietate Numæ.

*Great Romulus, who first gave Rome a Name,
By Sword and Conquest forc'd his Way to Fame.
But Numa with his nightly Guide restrains
The Rage of War, and holy Rites ordains ;
To give some Polish to a rugged Age,
To nourish Morals, and the Gods engage.
What to these two the Roman Grandeur owes,
The Dawning of one Reign to Britain shows
Renown'd in Arms, while George, by all rever'd,
Is lov'd by Subjects, and by Foes is fear'd ;
His Consort to the softer Arts of Peace
Devotes the thoughtful Silence of Recess ;
And often here, at this poor gloomy Shrine,
With due Devotion meets the Pow'r divine.
Auspicious Pair ! may Blessings still abound,
Still with Success their Pray'rs and Arms be crown'd :
He*

*He far out-shines Quirinus in the Field,
And to her Piety must Numa's yield.*

*Lucos opacos, & nemorum silentia,
Sedilia exsecata vix topho rudi,
Druides tenebant rustica dum palatia,
Venit petitum populus hinc oracula,
Seu pax tuenda, seu movenda prælia:
Inesse quippe numen abditâ in specu,
Deos amœnam incolere solitudinem,
Opinio. Neque hæc Britannia Natio
Minore cultu mœnia aspiciet. Tuo,
Regina, jussu structa, tuta numine:*

*Where once, by heav'nly Visions fir'd,
The God-like Druids lay inspir'd;
In some dark solitary Glade,
Under the Oak's far-stretching shade;
In Grotts and Caves, where Nature reign'd,
By no bold human Art profan'd;
Hither the willing Nations come,
Obedient here receive their Doom;
And warn'd from hence, with studious Care,
Or form the Peace, or plan the War.*

*With equal Fear shall Britons tread
These lonely Walks, this peaceful Shade,*

With

*With equal Awe this Cave shall see,
Made sacred, Caroline, by Thee.*

Si quis uspiam angulus,
Vel in recessu sylvulæ, vel horti,
Solitudini vacet ;

Sit, o ! sit illic, hospitâ sub umbrâ,
Grata Regibus Quies.

Sub hâc parumper agmen aulicorum

Usque & usque supplicum,
Sub hâc molestas gratulationes

Confluentium undique
Refugerint : tum verius beati,

Quando tædium Imperi
Semoverint, onusque dignitatis.

Grande quid vel aureum
Conspexeris ? nec illud est, nec illud,

Principes quod augeat :
Prudentiâ sed ritè temperatum

Pectus, & sui potens
Augusta mens, felix, abundè felix,

In silentio casæ.
Nec His, superbi quos juvant tumultus,

Invidete cellulam ;
Fruantur, æquum est, hac brevi quiete,

Otioque simplice,
Salute qui pro civium laborant.

280 *Lusus Westmonasteriensis!*

*If in Garden, or in Grove,
For a while be some Remove,*

*From the gay Fatigues of State,
Peaceful Ease and Rest be there,
Let the Shade be sacred, where
Princes chuse to meditate.*

*Who to Palaces resort,
Who for Favours croud to Court,
Never, here are never seen;
Here no Cringings insincere,
Here no Bows, no Fawnings here,
All is silent, all serene.*

*Gilded Pomp and gaudy Show
No Felicity bestow,
Can no real Lustre be;
But the Mind that's wise and great,
Can within itself retreat,
That alone is Majesty.*

*Lordly Grandeur you that love,
Seek the Pleasures you approve,
Interrupt not this Recess;
They, that for a Kingdom's Peace
Sacrifice the Sweet's of Ease,
Justly claim this Happiness.*

Regni tumultus & fugiens opes

Fastidiosas, sub tacito specu

Affectat hic paulo quietem

Sepositâ Carolina pompâ.

Oblita curæ tædia splendidæ,

Hic experitur quale dat otium

Fortuna privato, ut vicissim

Pauperies simulata Reges

Delectet ipsos, nota palatia

Hinc mens revisens Principes acrius

Sustentat aulam, maximamque

Imperii renovata molem.

Sacrâ sub umbrâ sic Numa consulit

Romæ, relictis jam Curibus, senex,

Et nocte narratur silenti

Egeriam petiisse Nympham.

Hinc institutis Rex sapientibus

Mentes feroces Aeneadum domat,

Martemque pugnacem coercens

Romuleæ dominatur urbi.

At non minutis consiliis virum

Dignatur uti : quin Dea conscio

Arcana commendat marito

Pacificas sua dona leges.

From

*From baughty Wealth and noisy State,
 Within this silent Cavern's Gate,
 The Queen, in search of short Repose,
 Aside the Pomp of Grandeur throws.*

*Forgetting Toil and splendid Care,
 She tastes of private Quiet here;
 Behold, what Turns of Pleasure brings
 Semblance of Poverty to Kings.*

*The princely Mind hence cheer'd with Ease,
 Revisits well-known Palaces,
 Resumes the Court, and mounts again
 The Weight of Empire to sustain.*

*So Numa, in a sacred Gloom,
 From Cures call'd to govern Rome,
 Oft as still Night her Curtain drew,
 To meet the Nymph Egeria flew.*

*Hence with wise statutes he subdu'd
 The Fierceness of the Dardan Blood,
 The barb'rous Love of War restrain'd,
 And o'er Quirinus' City reign'd.*

Nor

*Nor be to human Counsel bows;
The Goddess and her conscious Spouse,
With deep concerted Plan, design
Pacifick Laws, her Gift divine.*

Dum Tu, sublustri gaudens Carolina recessu,
Per tiliās, spatiisque sīras æqualibus ulmos,
Isque redisque frequens; Dominumque requirere
visa es

Absentem, desiderio percussa fideli;
Adveniunt versis vicinæ Naiades urnis,
Pan etiam, & Comites Fauni, Dryadesque, nec
audent

Compellare gravem incessu. Tibi Flora renidet
Qua graderis, pedibusque recens subrepat amomum.
Adsunt, sique ferant secum solatia, Musæ;
Mille modos tentant, varia & discrimina vocum,
Si recreare animum & curis ingentibus ægrum
Derivare queant aliò, paullúmve morari.

— Sæpe rogant, quæ tanta Tibi, quæ cura recurſat?
Cur toties vacuās spatiaris sola per umbras?
Nonne vides, ut diffuso latè omnia rident
Lumine? Nonne Tuis (totam circumspecte gentem)
Læta sub auspiciis tellus viget? Ecce, superbit
Civis, opum mercisque potens. Per rura colonus
Exultim, densis dum messibus horrea replet,
Cantat ovans, & Te felicem nomine dicit.

Longè

Longè Augustus abest, sed abest securus amo-
rum,

Securus Britonum atque Tui : non ille laboris
Immemor, aut, patriæ captus dulcedine terræ,
Cunctatur, positus, at non inglorius, armis,
Majus opus parat, & plures in pace triumphos.
Magnæ molis erat comprehendere fœderis æqui
Limitibus, totque, & studio tam dispare gentes,
Nec tamen hoc satis esse putat ; nisi providus ultrò
Invigilet speculando, suisque hæc propria longum
Firmet, & ad feros demittat dona nepotes.
Atque adeo res usque novas, nova pectore versat
Consilia ; et, nequem moveat fortuna regressum,
Surgentes populorum ætus diversa sequentum
Festinat premere, & motas componere lites.

Nimirum Illius minor in certamine laudat
Justitiamque fidemque. Ille arbiter omnibus unus
Poscitur, Illo omnes se credunt iudice turos.

Quod si Tu revocas, si, non ignara regendi,
Malles Ipsa regi : celer urget, & increpat omnes
Ille moras, Eurisque volans dat vela secundis.
Æquora Nereïdum Genitor, cœlumque serenat,
Donec adest, miscetque suas cum Compate curas.

*Thro' Richmond Shades, delighted in Retreat,
While You, Great Queen, your lonely Steps repeat,
And*

And often there, with Pleasure ever new,
 The Image of your absent Lord review;
 Pan from the Field, the Dryads from the Wood,
 The Naiads hasten from the neighb'ring Flood.
 Aw'd by your solemn Air, they silent pause;
 They see the Change, but dare not ask the Cause.

Thither gay Flora comes; beneath your Feet,
 Where'er you tread, springs up the mossy Sweet.

Ambitious in the Presence to appear
 The Muses too, if theirs it be to cheer
 The pensive Heart, awake the vocal Quire,
 Inspire the Pipe, and strike the trembling Lyre;
 If haply Musick may your Thoughts unbend,
 Or Cares, for some short Interval, suspend.

They sing, and ask, What clouds those gracious
 Eyes?

Or whence these melancholy Sighs arise?
 Go up, and from your Throne survey the Isle,
 Survey it round, and see how all Things smile
 With Light diffus'd from you; all praise and love
 The gentle Influence of the Ivory Dove.

Absent Augustus is; but absent, sure
 Of you and Britain; nor does he secure
 Give Way to Ease, or intermit his Toil,
 Pleas'd with Enjoyment of his native Soil:
 Not so; his active Spirits never cease,
 But greater Triumphs now pursue in Peace.

Great -

Great was the Work, and worthy of His Care,
 To calm the instant Menaces of War,
 Of many Kingdoms, various in their Aims,
 To bound the Rights, and to adjust the Claims.
 But yet He stops not here, nor gains His End,
 Unless He make this Blessing onward tend,
 And guarded well to Sons of Sons descend. }
 For this he looks abroad, and watchful spies
 Early, where jealous Heats begin to rise.
 'Tis his, the even Balance to sustain,
 To judge who should restore, or who regain.
 The Weak to aid, to check encroaching Pride,
 And with impatient Truth the Right decide.
 Ev'n they, who in the Contest least avail,
 Whose Cause proves lighter in the rising Scale,
 Applaud his Justice: All in him agree
 Sole Arbiter, and rest in his Decree.

But if, great Princess, weary of your Sway,
 Knowing to rule, but chusing to obey;
 If you recal, he strait unfurls the Sails,
 And gladly spreads them to the Eastern Gales.
 Yea, Pow'rs of Sea and Air make all serene,
 Till he arrives with Joy to meet his Queen;
 Till both unite, compliant in Command,
 And bless each other, as they bless the Land.

O sacra

O sacra condis quæ penetralia,
Regina, quercus inter et ilices;
Aulæ relicto quæ tumultu
Antra colis celebranda Musis.

Non sola sylvas cedis in asperas,
En! fida semper Te sapientium
Cohors, ut in luco silenti,
Et vacuâ comitatur umbrâ.
Vultus verendos undique conspicias;
Audire credis verba cadentia:
Attentus adstans dum Parenti,
Altera spes Britonum, Wilhelmus.

Præcepta puro pectore combibit;
Quid vera virtus, jam sapere incipit
Primis ab annis: sic Achilles,
Progenies Theridis marinæ.
Ingens alumnus, Thessalica in specu,
Magnos Magistros impiger audiit:
Sic natus Anchisæ, per umbras,
Matre Dea, per operta noctis,
4 Ducente,

Ducente, lætus conspicit advena,
Sedes beatorum, Elysium nemus;

Mortalis oblitusque sortis
Colloquio fruitur Deorum.

Agrestem quicumque domum, congestaque saxis
Saxa vides, parvóque humiles in rure penates,
Credideris Faunos illic, Dryadasque sorores
Saltare, aut gelido requiescere Pana sub antro;
Majus habet numen: tecta hæc circumlita musco
Ipsa colit Carolina, hæc illam Regia cepit.

En! ut acervatim disjecti fragmina montis
Vasta jacent, mistâque animum formidine mulcent!
Ut spectare juvat frondentia culmine tecti
Arbusta! ut lentæ tollunt capita alta genistæ!

Vos, animæ illustres, quorum veneranda videmus
In sacrâ simulachra domo; quos aspera dumis
Rura tenent, nigrâque nemus complectitur umbrâ,
Dicite (nam vobis dulces ante omnia sylvæ
Semper erant, semper jucunda silentia ruris)
Novissîne locum potiorum? unquamne severis,
Arcadiæ propter saltus, aut Thessala Tempe,
His placitura magis, patuerunt antra Camœnis?

Hic magni interdum fruius Regina Mariti
Dulcibus alloquiis, nunc gaudia rapta requirit
Sola sedens, animúmque absentis imagine pascit.

Absentis

Absentis gerit Ipsa vicem, Te, maxime Regum;
 Dum divisa tenent latè loca, pacis amatae
 Intentus studiis, alto dum corde volutas
 Quicquid ubique gerant gentes, populique remoti.
 Assiduas inter curas, durósque labores,
 Non Tibi notorum nemorum, placidíque recessus
 Interdum menti gratissima surgit imago?
 Huc Tua Te Carolina vocat: Tibi grande requi-
 rit

Reddere depositum regni, & bene credita sceptrá.
 Interea famámque Tuam, atque ingentia facta
 Hic recolens, stabili coeúntes undique gentes
 Foedere, pacatúmque Tuis virtutibus orbem
 Cogitat, & tacitá secum lætatur in umbrâ.

*Whoe'er this rude, this homely Mansion views,
 Dark with tall Oaks and intermingled Yews;
 Would think some sylvan Nymph, or rural God,
 Had rais'd the bellow'd shade for his Abode.
 A greater Guest than either deigns to dwell
 Within the silence of this mossy Cell.
 See how the broken Rocks, unwrought around,
 Spread pleasing Terror o'er the sacred Ground!
 See how the humble Turf, and hanging Wood,
 Conspire to form the blissful Solitude!*

*Ye Sages, fam'd for Arts, for Wisdom known,
 Who breathe in Sculpture, and who think in Stone;*

*Ye studious Busts, whom Carolina chose,
 The honour'd Partners of her learn'd Repose,
 Say (for ye ever lov'd the secret Seat,
 The solitary Grove and dark Retreat)
 Was e'er a Place, the Wise might better love,
 Or where the serious Muse would more delight to
 rove?*

*Here for a while from Toils of State releast,
 This sweet Retirement George himself has blest.
 Now for Relief, his Consort hither flies,
 To mourn the Absence she so well supplies;
 While thee, Great Prince, far-distant Climes detain,
 The Rage of War still watchful to restrain;
 While deep in Thought, with constant Cares oppress'd,
 All Europe's Counsels roll within thy Breast;
 Does no Remembrance of this once lov'd Ease
 Thy wearied Mind for one short Moment please?
 Here longs thy Substitute, thy Caroline,
 The well-intrusted Empire to resign.
 Here sits alone, revolving in her Mind
 Thy great successful Labours for Mankind;
 Sees by thy Wisdom happy Nations sway'd,
 Sees and rejoices in the silent Shade.*

*Myrtalus & Lycidas, orti de Regibus ambo,
 Ambo Pierii Pars, neque parva, Chori,*

Arte,

Arte, animis, studioque pares, Carolina, jubemur

Certatim Vestrisnectere ferta comis.

Undique quæsitos properamus carpere flores,

Et varias aperit fertilis hortus opes.

Miscetur croceo vivax amaranthus acantho,

Cum multa lili prole brevifque rosa,

Cumque aliis, quos sole locus maturat apricus,

Vel secreta magis vallis & umbra juvant.

Quæritur, utra magis detectat copia nares,

Gratior hinc oculos, an ferit inde, nitor.

Quod si forte Tibi, si forte placebimus ambo,

Cedimus, & finem lis habet illa suum.

Two Royal Youths, of Royal Race

Both equally descended,

By ev'ry Muse, and ev'ry Grace,

Were both alike attended.

They not unbid, nor bid in vain,

A Garland each design'd,

But such as might, high Sovereign,

Thy sacred Temples bind.

Studios of pleasing they begin,

With equal Skill and Zeal,

And strive, if Fortune so incline,

Each other to excel.

*Curious they Hill and Vale explore,
 Search ev'ry blooming Bow'r,
 And traverse ev'ry Garden o'er,
 To cull the choicest Flow'r.*

*Now Men of Taste, some think alone,
 But most in Parties meet,
 To say whose Chaplet gayest shone,
 Or Odors breath'd most sweet.*

*But neither, what they say, regards,
 Both lift their Thoughts up higher,
 And what great Caroline awards,
 With doubtful Hearts enquire.*

*If so, if gracious she look down,
 And neither Off'ring blame,
 The Strife is over, and both own,
 This answers all their Aim.*

